กฎ ก.พ.

ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๔๘

ประกอบด้วย เล่ม ๑

ข้อบังคับ ก.พ. ระเบียบ ก.พ.

และ

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕
- พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔

กับ

- พระราชกฤษฎีกา ออกตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่เกี่ยวข้อง

จัดพิมพ์โดย
สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
สำนักงานก.พ.
ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานคร
โทร. ๒๘๑๕๔๕๔, ๒๘๑๓๓๓๓ ต่อ ๑๑๓๔

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961167696

กฎ ก.พ.

พร้อมด้วย

ข้อบังคับ ก.พ. ระเบียบ ก.พ. หนังสือเวียน ก.พ.

และ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่ง

ไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔

กับ

พระราชกฤษฎีกา ออกตามความใน

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จัดพิมพ์โดย

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กรุงเทพมหานคร

โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๕๔๕๔, ๐ ๒๒๘๑ ๓๓๓๓ ต่อ ๒๑๓๔

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๘

เล่ม ๑

๕๙๐.-

พิมพ์ที่ บริษัท เอ.เอ็ม.พี. มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
โทร.02-682-0274,02-682-4889-90 แฟกซ์. 02-682-0275,02-682-4890

คำนำ

ตามที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.ได้จัดพิมพ์หนังสือกฎ ก.พ. จำหน่ายเพื่ออำนวยประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการต่าง ๆ และผู้ที่สนใจเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ โดยจัดพิมพ์กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และยังใช้บังคับอยู่จนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ นั้น

ปรากฏว่า นับตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ก.พ.ได้ออกกฎ ก.พ. หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกจำนวนมาก โดยได้ยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีการที่ล้าสมัยไม่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่บางเรื่องก็ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตามบทเฉพาะกาล สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.จึงได้ปรับปรุงหนังสือกฎ ก.พ.ขึ้นใหม่ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หนังสือกฎ ก.พ.เล่มนี้ สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.ได้ปรับปรุงให้มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลอย่างแท้จริง โดยตัดส่วนที่ไม่จำเป็นและหมดที่ใช้ไปแล้วออก และเนื่องจากในปี ๒๕๔๕ ได้มีการปฏิรูประบบราชการไทยขึ้นโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ในเล่มนี้จึงประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ ไม่ใช่ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมถึงปี ๒๕๔๕ กับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พร้อมด้วยพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ เพิ่มขึ้นอีกหลายฉบับ ตลอดจนหนังสือเวียน ก.พ.ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนหนังสือเวียน ก.พ.เกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือน (ออกตามมาตรา ๗๕ ๗๖ และ ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕) และหนังสือเวียนเกี่ยวกับการรับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งมีปริมาณมาก มิได้พิมพ์ลงไว้เพราะจะทำให้หนังสือกฎ ก.พ.นี้หนาเกินควร แต่ท่านที่สนใจก็อาจขอทราบรายละเอียดได้ที่สำนักงาน ก.พ.

หนังสือเวียน ก.พ.ซึ่งมีอยู่หลายเรื่องและหลายฉบับนั้น ได้จัดทำสารบาญเป็นหัวเรื่องต่าง ๆ ตามตัวอักษร แล้วนำหนังสือเวียน ก.พ.ที่เป็นเรื่องเดียวกันหรือเกี่ยวข้องมารวมกลุ่มไว้ เพื่อความสะดวกของผู้ใช้ และในกรณีที่หนังสือเวียน ก.พ.ฉบับใดมีการปรับปรุงแก้ไขโดยฉบับอื่นก็จะมีหมายเหตุบอกไว้ท้ายหนังสือเวียน ก.พ.ฉบับนั้นด้วย

อนึ่ง นอกจากจะมีสารบาญแยกหัวข้อเรื่องดังได้กล่าวแล้ว สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.ยังได้จัดทำสารบาญหนังสือเวียน ก.พ. เรียงตามเลขฉบับและเรียงปี พ.ศ. บอกเลขหน้าของหนังสือเวียนฉบับนั้น ๆ ไว้อีกส่วนหนึ่งเพื่อให้ผู้ใช้ทราบว่าแต่ละปี พ.ศ. มีหนังสือเวียน ก.พ. ที่ใช้อยู่กี่ฉบับและสามารถค้นหาได้โดยง่าย และหากผู้ใช้สงสัยว่า กฎ ก.พ. ระเบียบ ก.พ. หรือหนังสือเวียน ก.พ. ฉบับใดยังคงใช้อยู่หรือไม่ก็สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมไปที่สำนักงาน ก.พ.ได้โดยตรง และโดยที่หนังสือกฎ ก.พ. ฉบับปรับปรุงปี ๒๕๔๘ เล่มนี้ได้เพิ่มกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่จำเป็นเพิ่มขึ้นจากเล่มเดิมอีกหลายฉบับทำให้หนังสือมีความหนามาก สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.จึงได้จัดพิมพ์แยกออกเป็นสองเล่มควบคู่กัน โดยเล่ม ๑ จะประกอบด้วยกฎหมาย กฎ ก.พ. ระเบียบ ส่วนเล่ม ๒ ประกอบด้วยหนังสือเวียน ก.พ. ที่ใช้บังคับอยู่ทุกฉบับ มีสารบาญรวมทั้งหมดและสารบาญแยกเล่มไว้เพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้มากกว่าเดิม

สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

มิถุนายน ๒๕๔๘

สารบาญ

กฎหมาย	หน้า

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ลักษณะ ๑ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ๒

ลักษณะ ๒ บททั่วไป ๑๓

ลักษณะ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ๑๖

หมวด ๑ การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง ๑๖

หมวด ๒ การบรรจุและการแต่งตั้ง ๒๒

หมวด ๓ การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ ๓๑

หมวด ๔ วินัยและการรักษาวินัย ๓๓

หมวด ๕ การดำเนินการทางวินัย ๓๖

หมวด ๖ การออกจากราชการ ๔๓

หมวด ๗ การอุทธรณ์ ๔๗

หมวด ๘ การร้องทุกข์ ๔๘

ลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ๔๘

ลักษณะ ๕ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ๕๐

บทเฉพาะกาล ๕๑

พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ๕๕

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ๖๑

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ๖๒

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ๖๔

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ๑๐๕

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๒๕

พระราชกฤษฎีกา **หน้า**

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๑๒๗
พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูง และประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๑๓๕
พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๑๓๗
พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ..... ๑๔๓

กฎ ก.พ. **หน้า**

กฎ ก.พ.ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎ ก.พ. (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน ๑๕๗
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ ๑๖๒
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยโรค ๑๖๗
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ว่าด้วยการเลือกข้าราชการพลเรือนเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ๑๖๘
ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) *ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘*
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๖) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๘)*
ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)*
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ๑๗๐
ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๘) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๔*
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๔*

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ๑๗๒
ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ว่าด้วยกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการที่ปรากฏชัดแจ้ง..... ๑๘๑
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง..... ๑๘๒
ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๔*
ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด..... ๑๘๔
ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์..... ๑๘๘
ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย..... ๑๙๖
ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ๒๐๓
ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ๒๓๘
ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) *ถูกยกเลิกโดยกฎ ก.พ. พ.ศ. ๒๕๔๗*
ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ๒๔๕
ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ว่าด้วยกรณีที่อาจร้องทุกข์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจ ๒๕๔
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ..... ๒๖๒
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ..... ๒๗๐
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ..... ๒๗๗
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ..... ๒๘๑
กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พ.ศ. ๒๕๔๗ ..... ๒๘๒

กฎ ก.พ.ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗

ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๔๕๘) ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ๒๘๕

กฎ ก.พ.ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการตุลาการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญและให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ .. ๒๘๘

กฎ ก.พ.ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการอัยการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ ๒๙๐

ข้อบังคับ / ระเบียบ **หน้า**

ข้อบังคับ ก.พ.ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๗ ..... ๒๙๑

ข้อบังคับ ก.พ.ว่าด้วยการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๘ ..... ๒๙๓

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการขอและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๓๐๐

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่น พ.ศ. ๒๕๓๕ .. ๓๐๖

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๓๐๘

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๓๑๐

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวง ๓๑๓

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๖ ..... ๓๑๕

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ..... ๓๑๘

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... ๓๔๓

ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ..... ๓๔๕

หนังสือเวียน ก.พ. (เล่ม ๒) **หน้า**

๑. ก.พ. และ อ.ก.พ.

ว ๑๘/๒๕๓๕ เรื่อง การเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.กรม ๑

ว ๒๐/๒๕๓๕ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ. ๓

ว ๒/๒๕๔๒ เรื่อง การประชุม อ.ก.พ.สามัญ ๕

ว ๗/๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งอนุกรรมการใน อ.ก.พ.กรม ๗

ว ๑๔/๒๕๔๕ เรื่อง การตั้ง อ.ก.พ.สามัญในกระทรวงและกรมที่ปรับโครงสร้างใหม่ ๙

๒. กำหนดตำแหน่ง / เปลี่ยนแปลงระดับตำแหน่ง / อัตรากำลังทดแทน

ว ๖/๒๕๒๑ เรื่อง การกำหนดตำแหน่ง ๑๓

ว ๑๓/๒๕๒๑ เรื่อง การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง ๑๕

ว ๒๘/๒๕๒๑ เรื่อง หลักปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๒ ..... ๑๗

ว ๓/๒๕๒๒ เรื่อง ความหมายของคำว่า "ตำแหน่งที่เริ่มต้นสายงานจากระดับ ๔" ๑๙

ว ๔/๒๕๒๒ เรื่อง ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งในบางสายงาน ๒๐

ว ๕/๒๕๒๓ เรื่อง การขอกำหนดตำแหน่งเพิ่มใหม่ ๒๒

ว ๑๑/๒๕๒๔ เรื่อง การขอเปลี่ยนแปลงระดับตำแหน่ง ๓๕

ว ๓/๒๕๓๗ เรื่อง การกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิทยาการคอมพิวเตอร์.. ๓๗

ว ๑๑/๒๕๓๗	เรื่อง	การกำหนดสายงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มเติม	๔๐
ว ๑๒/๒๕๓๘	เรื่อง	การกำหนดตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด	๔๒
ว ๖/๒๕๔๖	เรื่อง	แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังทดแทน ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๖)	๔๕
ว ๒๗/๒๕๔๗	เรื่อง	แนวทางการพิจารณากรอบอัตรากำลังพนักงานราชการ	๕๔

๓. กำหนดอัตราเงินเดือน

ว ๑/๒๕๒๗	เรื่อง	การกำหนดเงินเดือนของผู้ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษา	๕๙
ว ๑๐/๒๕๓๓	เรื่อง	การกำหนดเงินเดือนของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ.รับรอง	๖๒
ว ๑๒/๒๕๓๖	เรื่อง	การกำหนดเงินเดือนและระดับตำแหน่งของผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	๗๓
ว ๑๔/๒๕๓๖	เรื่อง	การรับรองคุณวุฒิปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิต	๗๖
ว ๘/๒๕๓๘	เรื่อง	อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนวิสามัญ	๗๗
ว ๑๕/๒๕๓๘	เรื่อง	การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรวิชาชีพ	๘๕
ว ๑๒/๒๕๔๗	เรื่อง	การกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ.รับรอง	๘๗

๔. ดูแลจัดการการศึกษา

ว ๑๕/๒๕๑๙	เรื่อง	การให้ข้าราชการไปศึกษาขั้นปริญญาตรี ณ ต่างประเทศ	๙๗
ว ๗/๒๕๒๒	เรื่อง	การอนุมัติให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๑ (ข)	๙๙
ว ๔/๒๕๒๓	เรื่อง	แก้ไขแบบรายงานขอทำความตกลงกับ ก.พ.	๑๐๑
ว ๕/๒๕๒๔	เรื่อง	การให้ข้าราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรมต่อจากการลากิจลาพักผ่อน ณ ต่างประเทศ	๑๐๕
ว ๑/๒๕๒๕	เรื่อง	แนวทางการพิจารณาให้ข้าราชการไปศึกษา ณ สหรัฐอเมริกา	๑๐๖
ว ๑๒/๒๕๓๕	เรื่อง	การให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศโดยได้รับเงินเดือน	๑๐๗

๕. แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ว ๑๑/๒๕๑๕ เรื่อง อนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๑๑๓

ว ๕/๒๕๒๓ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ๑๑๔

ว ๑๑/๒๕๒๓ เรื่อง อนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๑๑๗

ว ๒/๒๕๓๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ๑๑๙

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๑๗/๓๔๖๓ – ๓๕๘๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๔ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า ๑๒๑

ว ๑๖/๒๕๓๕ เรื่อง การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ๑๒๓

ว ๓/๒๕๓๘ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในระดับควบ ๑๒๔

ว ๑๖/๒๕๓๘ เรื่อง การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ๑๒๖

ว ๘/๒๕๓๙ เรื่อง แนวทางการออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะและตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ๑๘๓

ว ๑๑/๒๕๓๙ เรื่อง การประเมินความรู้ความสามารถของผู้ดำรงตำแหน่งในในสายงานระบบงานคอมพิวเตอร์เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานวิทยาการคอมพิวเตอร์ ๒๐๓

ว ๑/๒๕๔๑ เรื่อง การแต่งตั้งผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (Chief Information Officer) มาประจำกระทรวง ทบวง กรม และการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวง ๒๒๖

ว ๑/๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งย้อนหลัง ๒๓๕

ว ๑๑/๒๕๔๒ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการ ๒๓๖

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๒/ว ๔๘ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๐

เรื่อง การออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการล่วงหน้า ๒๓๘

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๖

เรื่อง การเลื่อนและแต่งตั้งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่ง ย้อนหลัง ๒๔๓

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

เรื่อง การย้ายและแต่งตั้งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่ง ย้อนหลัง ๒๔๔

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๘

เรื่อง อำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการของผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอื่น ๒๔๖

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว๑๒๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓

เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ๒๔๘

ว ๒/๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดใหม่ ๒๕๑

๖. เทียบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ว ๓/๒๕๒๑ เรื่อง การเทียบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งเพื่อสิทธิในการสมัครสอบหรือรับการคัดเลือกสำหรับข้าราชการครู ๒๕๕

ว ๑๓/๒๕๒๓ เรื่อง การเทียบคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งเพื่อประโยชน์ในการสมัครสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือรับคัดเลือก ๒๕๗

๗. ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ว ๕/๒๕๓๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ๒๖๑

๘. นับเวลาราชการ

ว ๒/๒๕๒๔ เรื่อง การนับเวลาระหว่างไปรับราชการทหารเพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๒๗๑

ว ๑๐/๒๕๒๔ เรื่อง การนับเวลาปฏิบัติราชการตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๒๗๓

ว ๖/๒๕๔๗ เรื่อง การนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในสายงานที่ไม่ได้เริ่มต้นจากระดับ ๓ มานับรวมเป็นระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งที่เกี่ยวข้องหรือเกื้อกูลกับการดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้ง ๒๗๔

๙. บรรจุ (โดยการสอบแข่งขัน)

ว ๒๓/๒๕๒๐ เรื่อง การขอระงับส่งผู้สอบแข่งขันได้ไปรับการบรรจุ ๒๗๙

ว ๑๕/๒๕๓๕ เรื่อง หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการสอบแข่งขัน เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งหนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งอื่นและการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้..... ๒๘๐

ว ๑๐/๒๕๓๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมหลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขัน หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ หลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก และวิธีดำเนินการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๒๘๙

ว ๒๖/๒๕๓๙ เรื่อง การรับคนพิการเข้ารับราชการ ๒๙๒

๑๐. บรรจุ (โดยการคัดเลือก)

ว ๗/๒๕๓๒ เรื่อง ปริญญาและประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ขาดแคลน ๒๙๕

ว ๑/๒๕๓๖ เรื่อง การคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ๒๙๖

๑๑. บรรจุ (ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ)

ว ๑๖/๒๕๓๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ๓๐๕

๑๒. บรรจุกลับเข้ารับราชการ

ว ๘/๒๕๒๓ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ๓๑๓

ว ๕/๒๕๒๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับโอนข้าราชการและการบรรจุและแต่งตั้งผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ๓๒๑

ว ๑๖/๒๕๓๓ เรื่อง การบรรจุทหารกองประจำการกลับเข้ารับราชการขณะลาพักเพื่อรอการปลด ๓๒๓

ว ๑๔/๒๕๔๒ เรื่อง การรับโอนและบรรจุกลับพนักงานเทศบาลหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นบางประเภทมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ๓๒๕

ว ๑๔/๒๕๔๔ เรื่อง การบรรจุผู้ไปรับราชการทหารและผู้ไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรีกลับเข้ารับราชการ ๓๖๐

๑๓. ใบรับรองคุณวุฒิ

ว ๒๐/๒๕๒๑ เรื่อง การใช้ใบรับรองคุณวุฒิ ๓๗๑

ว ๒๕/๒๕๒๑ เรื่อง การใช้ใบรับรองคุณวุฒิ ๓๗๒

ว ๖/๒๕๔๓ เรื่อง การรับรองคุณวุฒิผู้ได้รับวุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญทางแพทยศาสตร์และทันตแพทยศาสตร์ ๓๗๓

ว ๑๑/๒๕๔๔ เรื่อง เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณารับรองคุณวุฒิ ๓๗๔

๑๔. พิจารณางานที่เกี่ยวข้องกัน

ว ๗/๒๕๒๐ เรื่อง การพิจารณากำหนดงานที่เกี่ยวข้องกันตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๓๗๕

๑๕. พัฒนาข้าราชการ / ประเมินประสิทธิภาพ

ว ๒/๒๕๒๖ เรื่อง การรับรองหลักสูตรการศึกษาของส่วนราชการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาข้าราชการโดยเป็นโครงการร่วมระหว่างส่วนราชการกับสถาบันการศึกษา ๔๐๑

ว ๑๘/๒๕๓๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ว ๑๖/๒๕๓๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือนก่อนเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่ง

ว ๔/๒๕๓๗ เรื่อง การพัฒนาข้าราชการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ว ๔/๒๕๓๘ เรื่อง การให้ส่วนราชการมีแผนพัฒนาข้าราชการพลเรือน (รายละเอียดหนังสือเวียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้จัดพิมพ์เป็นเล่มโดยเฉพาะ)

ว ๕/๒๕๔๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ ๔๐๒

ว ๒/๒๕๔๗ เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ๔๑๓

ว ๒๕/๒๕๔๗ เรื่อง การพัฒนาผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ๔๑๖

๑๖. เพิ่มคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ว ๔/๒๕๒๔ เรื่อง การเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๑๙

ว ๙/๒๕๒๖ เรื่อง การเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๒๔

ว ๔/๒๕๒๗ เรื่อง การกำหนดประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๒๙

ว ๓/๒๕๒๙ เรื่อง การเพิ่มประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๓๕

ว ๑/๒๕๓๔ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๔๓

ว ๒๓/๒๕๓๕ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ๔๕๐

ว ๗/๒๕๓๖ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งบางตำแหน่ง ๔๕๓

๑๗. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ว ๑๕/๒๕๓๕ เรื่อง มาตรฐานกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ๔๕๕
ว ๑๔/๒๕๓๘ เรื่อง การเพิ่มเติมมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๔๗๑
ว ๔/๒๕๓๙ เรื่อง การเพิ่มเติมมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๔๗๓
ว ๑/๒๕๔๗ เรื่อง การเพิ่มเติมมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ๔๗๔

๑๘. มอบหมาย/มอบอำนาจ

ว ๓/๒๕๓๔ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการมอบหมายการบรรจุและแต่งตั้ง และการรายงานความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลในการเสนอบุคคลเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง... .....๔๘๗

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ว ๑๒๕/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๕
เรื่อง การมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค...๔๘๙

หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๒๗๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๖
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด.....๔๙๐

ว ๑๕/๒๕๓๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการมอบหมายอำนาจในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ.....๔๙๒
ว ๒๕/๒๕๔๐ เรื่อง มอบหมายการพิจารณายกเว้นคุณสมบัติของผู้จะไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ.....๔๙๔
ว ๖/๒๕๔๒ เรื่อง ระยะเวลาที่จะอนุมัติให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ.....๔๙๖
ว ๑๕/๒๕๔๒ เรื่อง การขอขยายเวลาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด ๔๙๘

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๙.๕/๙๙๕ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖
*เรื่อง การมอบอำนาจด้านการบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ๕๐๐

ว ๑๑/๒๕๔๖ เรื่อง การมอบอำนาจการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ๕๑๔
ว ๕/๒๕๔๗ เรื่อง มอบอำนาจให้ส่วนราชการบริหารอัตรากำลังลูกจ้างประจำ..... ๕๑๗
ว ๑๘/๒๕๔๗ เรื่อง การมอบอำนาจการกำหนดตำแหน่ง ๕๑๘

๑๘. ย้าย/สับเปลี่ยนข้าราชการ

ว ๒๒/๒๕๒๐ เรื่อง การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันที่มีเงื่อนไข ๕๘๕
ว ๑๔/๒๕๒๑ เรื่อง การย้ายสับเปลี่ยนข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่างกันและตำแหน่งที่มีเงื่อนไข ๕๘๖
ว ๑๒/๒๕๓๓ เรื่อง การย้ายหรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น..... ๕๘๘
ว ๗/๒๕๓๔ เรื่อง การย้ายหรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับคัดเลือก..... ๕๘๕
ว ๘/๒๕๓๕ เรื่อง การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญ..... ๕๘๖
ว ๗/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ระดับ ๑๐ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะบริหาร..... ๕๘๘
ว ๒๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ และระดับ ๘ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ๖๐๔
ว ๑๒/๒๕๔๒ เรื่อง การย้ายหรือการรับโอนข้าราชการพลเรือสามัญมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา ๖๐๘
ว ๘/๒๕๔๕ เรื่อง การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ และการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์..... ๖๑๑
ว ๑๕/๒๕๔๗ เรื่อง การย้ายหรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น ๖๑๓

๒๐. รักษาทะเบียนประวัติ

ว ๒๘/๒๕๑๘ เรื่อง ก.พ.๗ แบบใหม่ และแฟ้มประวัติข้าราชการ..... ๖๑๗

ว ๔๐/๒๕๑๘ เรื่อง คู่มือการจัดทำ ก.พ.๗ แบบใหม่..... ๖๓๐

ว ๗/๒๕๓๑ เรื่อง การนำวุฒิที่ข้าราชการได้รับเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น ระหว่างรับราชการบันทึกลงในทะเบียนประวัติ..... ๖๓๑

ว ๑๑/๒๕๔๗ เรื่อง การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติของข้าราชการ..... ๖๓๒

๒๑. รับเงินเดือน

ว ๑๒/๒๕๒๐ เรื่อง การให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนตามวุฒิ..... ๖๓๗

ว ๕/๒๕๓๘ เรื่อง การรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ... ๖๔๐

๒๒. เลื่อนตำแหน่ง (หลักเกณฑ์และวิธีการ)

ว ๑๘/๒๕๑๙ เรื่อง การเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดระดับให้สูงขึ้น..... ๖๔๕

ว ๑/๒๕๒๔ เรื่อง การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกลงโทษทางวินัยขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๖๔๗

ว ๕/๒๕๓๖ เรื่อง กรณีการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น..... ๖๔๘

ว ๖/๒๕๓๘ เรื่อง การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น..... ๖๕๑

ว ๒๓/๒๕๔๗ เรื่อง การให้ความเห็นชอบในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ สำหรับตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ และตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะ..... ๖๕๔

๒๓. เลื่อนตำแหน่ง (โดยการสอบคัดเลือก)

ว ๒๔/๒๕๓๕ เรื่อง หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ๖๕๗

๒๔. เลื่อนตำแหน่ง (โดยการคัดเลือก)

ว ๑๒/๒๕๒๓	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๖๗๕
ว ๖/๒๕๓๖	เรื่อง	วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นบางตำแหน่ง ๖๗๖
ว ๑/๒๕๓๗	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๖๙๖
ว ๒/๒๕๔๐	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยอาศัยความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เฉพาะตัว ๖๙๘
ว ๒๒/๒๕๔๐	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา และระดับ ๙ ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ..... ๗๑๓
ว ๙/๒๕๔๔	เรื่อง	การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ..... ๗๓๓
ว ๑๓/๒๕๔๕	เรื่อง	การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ๗๕๙
ว ๕/๒๕๔๖	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในสายงานที่เริ่มต้นจากระดับ ๓ ..... ๗๖๑
ว ๒๑/๒๕๔๗	เรื่อง	การคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๑๑ ..... ๗๖๓
ว ๓๔/๒๕๔๗	เรื่อง	การคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยอาศัยความรู้ความชำนาญ และประสบการณ์เฉพาะตัวสำหรับสายงานเริ่มต้นจากระดับ ๑ และระดับ ๒ ..... ๗๖๖

๒๕. เลื่อนขั้นเงินเดือน

ว ๑๖/๒๕๔๐ เรื่อง การใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ ๗๗๕

ว ๕/๒๕๔๓ เรื่อง ซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการผู้ได้รับการพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษนอกเหนือโควตาปกติ ๗๗๗

ว ๑๓/๒๕๔๔ เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ๗๘๒

ว ๑๔/๒๕๔๗ เรื่อง อัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ๗๘๔

๒๖. วินัย/อุทธรณ์

ว ๘/๒๕๒๔ เรื่อง การกระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา ๗๘๗

ว ๔/๒๕๒๖ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ ๗๘๘

ว ๖/๒๕๒๗ เรื่อง การปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ ..... ๗๙๐

ว ๒/๒๕๒๘ เรื่อง แนวทางในการพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ๗๙๒

ว ๓/๒๕๒๘ เรื่อง การลงโทษข้าราชการ ๗๙๓

ว ๑/๒๕๒๙ เรื่อง การให้ถ้อยคำในการสอบสวน ๗๙๔

ว ๕/๒๕๒๙ เรื่อง ทางปฏิบัติกรณีผู้พิจารณาเรื่องเกี่ยวกับวินัยมีความเห็นต่างกัน ๗๙๕

ว ๗/๒๕๒๙ เรื่อง การพิจารณาโทษทางวินัยในกรณีที่เป็นเหตุในลักษณะคดี ๗๙๖

ว ๓/๒๕๓๐ เรื่อง การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการฌาปนกิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ ๗๙๗

ว ๑/๒๕๓๑ เรื่อง การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๓๐ ..... ๗๙๘

ว ๔/๒๕๓๑	เรื่อง	ปัญหาการตีความตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ..... ๗๕๕
ว ๖/๒๕๓๑	เรื่อง	การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘. ๘๐๐
ว ๑/๒๕๓๓	เรื่อง	หลักสูตรการดำเนินการทางวินัยสำหรับฝึกอบรมผู้จะเป็นกรรมการสอบสวน ๘๐๒
ว ๑๔/๒๕๓๓	เรื่อง	การให้ถ้อยคำในการสอบสวน..... ๘๑๗
ว ๑๑/๒๕๓๔	เรื่อง	การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘.. ๘๑๘
ว ๘/๒๕๓๖	เรื่อง	การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะเดินทางและเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ..... ๘๒๐
ว ๑๒/๒๕๓๗	เรื่อง	การสั่งพักราชการซึ่งถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของต่างประเทศ..... ๘๒๑
ว ๒/๒๕๓๘	เรื่อง	การลงโทษข้าราชการกรณีเรียกร้องเงินจากราษฎรเพื่อฝากเข้าทำงาน..... ๘๒๓
ว ๒๒/๒๕๓๙	เรื่อง	ทางปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ.๒๕๓๙..... ๘๒๕
ว ๕/๒๕๔๒	เรื่อง	มาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้แจ้งข้อมูลเท็จเกี่ยวกับคุณสมบัติและผลงานของบุคคลในการขอรับการประเมินบุคคล..... ๘๒๗
ว ๑๒/๒๕๔๓	เรื่อง	ข้าราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศ..... ๘๒๙
ว ๑๓/๒๕๔๗	เรื่อง	การลงโทษข้าราชการกรณีถูกศาลพิพากษาจำคุกในเรื่องที่เคยถูกดำเนินการทางวินัยมาก่อน..... ๘๓๑
ว ๑๕/๒๕๔๗	เรื่อง	วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง..... ๘๓๒
ว ๒๖/๒๕๔๗	เรื่อง	หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย..... ๘๓๗

๒๗. สับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือน

ว ๑๕/๒๕๒๑ เรื่อง การสับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน..... ๘๔๑

ว ๑๔/๒๕๒๓ เรื่อง การสับเปลี่ยนและโอนอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน..... ๘๔๓

หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ สร ๐๓๐๒/๘๘๐๘ เรื่องการสับเปลี่ยนและโอนอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน..... ๘๔๔

หนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร ๐๔๐๒/ว ๑๑๘ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการตัดโอนอัตราเงินเดือนจากส่วนราชการใดไปส่วนราชการอื่นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕.... ๘๔๕

๒๘. โอนข้าราชการ

ว ๖/๒๕๓๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับโอนข้าราชการตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ..... ๘๔๘

ว ๒/๒๕๓๘ เรื่อง การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ๘๕๑

ว ๓/๒๕๓๘ เรื่อง การโอนผู้มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้ หรือผู้รับคัดเลือกในกรณีที่มีเหตุพิเศษไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ๘๕๔

ว ๑๐/๒๕๔๖ เรื่อง การรับโอนและบรรจุกลับพนักงานหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นบางประเภทมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ..... ๘๕๗

๒๕. การออกจากราชการ

ว ๑๐/๒๕๒๓	เรื่อง	การลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ... ๘๖๑
ว ๘/๒๕๔๓	เรื่อง	การลาออกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร..... ๘๖๓

๓๐. เบ็ดเตล็ด

ว ๘/๒๕๒๖	เรื่อง	การส่งเสริมสวัสดิการสำหรับข้าราชการ..... ๘๖๗
ว ๘/๒๕๓๒	เรื่อง	การแบ่งส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรม..... ๘๗๒
ว ๖/๒๕๓๗	เรื่อง	การจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล..... ๘๘๔
ว ๑๓/๒๕๓๘	เรื่อง	การจัดลำดับอาวุโสในราชการ..... ๘๘๙
ว ๑๓/๒๕๓๙	เรื่อง	การตรวจสอบหลักฐานการสำเร็จการศึกษา..... ๘๙๔
ว ๔/๒๕๔๑	เรื่อง	การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานการเงินและบัญชี..... ๙๐๗
ว ๓/๒๕๔๒	เรื่อง	กำหนดคะแนนภาษาอังกฤษ สำหรับข้าราชการที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ๙๐๘
ว ๑๐/๒๕๔๒	เรื่อง	การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานและตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน กสจ..... ๙๐๙
ว ๗/๒๕๔๓	เรื่อง	แนวทางการส่งเสริมและสร้างความเสมอภาคระหว่างหญิงและชายฯ ๙๑๐
ว ๑๑/๒๕๔๓	เรื่อง	การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของข้าราชการพลเรือน..... ๙๑๕
ว ๓/๒๕๔๕	เรื่อง	การกำหนดคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชาย และบทบาทของศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย..... ๙๑๙

ว ๘/๒๕๔๗ เรื่อง การปรับอัตราเงินเดือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ.๒๕๓๘ เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๔๗ ..... ๕๒๑

ว ๙/๒๕๔๗ เรื่อง การควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการ ๕๒๓

ว ๑๗/๒๕๔๗ เรื่อง การปรับอัตราค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ๕๒๖

ว ๒๕/๒๕๔๗ เรื่อง ซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับอัตราค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ๕๒๘

สารบาญหนังสือเวียน ก.พ.

(ตามปี พ.ศ.)

หน้า	หน้า	หน้า
พ.ศ. ๒๕๑๘		
ว ๒๘/๒๕๑๘..... ๖๑๗	ว ๔๐/๒๕๑๘.....๖๓๐	
พ.ศ. ๒๕๑๙		
ว ๑๑/๒๕๑๙.....๑๑๓	ว ๑๕/๒๕๑๙.....๙๗	ว ๑๘/๒๕๑๙.....๖๔๕
พ.ศ. ๒๕๒๐		
ว ๗/๒๕๒๐.....๓๗๙	ว ๑๒/๒๕๒๐.....๖๓๗	ว ๒๒/๒๕๒๐.....๕๘๕
ว ๒๓/๒๕๒๐.....๒๗๙		
พ.ศ. ๒๕๒๑		
ว ๓/๒๕๒๑.....๒๕๕	ว ๖/๒๕๒๑.....๑๓	ว ๑๓/๒๕๒๑.....๑๕
ว ๑๔/๒๕๒๑.....๕๘๖	ว ๑๕/๒๕๒๑.....๘๔๑	ว ๒๐/๒๕๒๑.....๓๗๑
ว ๒๕/๒๕๒๑.....๓๗๒	ว ๒๘/๒๕๒๑.....๑๗	
พ.ศ. ๒๕๒๒		
ว ๓/๒๕๒๒.....๑๙	ว ๔/๒๕๒๒.....๒๐	ว ๗/๒๕๒๒.....๙๙
พ.ศ. ๒๕๒๓		
ว ๔/๒๕๒๓.....๑๐๑	ว ๕/๒๕๒๓.....๒๒	ว ๘/๒๕๒๓..... ๓๑๓
ว ๙/๒๕๒๓.....๑๑๔	ว ๑๐/๒๕๒๓.....๘๕๙	ว ๑๑/๒๕๒๓.....๑๑๗
ว ๑๒/๒๕๒๓.....๖๗๓	ว ๑๓/๒๕๒๓..... ๒๕๗	ว ๑๔/๒๕๒๓.....๘๔๓
พ.ศ. ๒๕๒๔		
ว ๑/๒๕๒๔.....๖๔๗	ว ๒/๒๕๒๔.....๒๗๑	ว ๔/๒๕๒๔.....๔๑๙
ว ๕/๒๕๒๔.....๑๐๕	ว ๘/๒๕๒๔.....๗๘๗	ว ๑๐/๒๕๒๔.....๒๗๓
ว ๑๑/๒๕๒๔.....๓๕		
พ.ศ. ๒๕๒๕		
ว ๑/๒๕๒๕.....๑๐๖	ว ๕/๒๕๒๕.....๓๒๑	

หน้า หน้า หน้า

พ.ศ. ๒๕๒๖

ว ๔/๒๕๒๖.....๗๘๘ ว ๘/๒๕๒๖.....๘๖๗ ว ๙/๒๕๒๖.....๔๒๔

พ.ศ. ๒๕๒๗

ว ๑/๒๕๒๗.....๕๙ ว ๔/๒๕๒๗.....๔๒๙ ว ๖/๒๕๒๗.....๗๙๐

พ.ศ. ๒๕๒๘

ว ๒/๒๕๒๘.....๗๙๒ ว ๓/๒๕๒๘.....๗๙๓

พ.ศ. ๒๕๒๙

ว ๑/๒๕๒๙.....๗๙๔ ว ๒/๒๕๒๙.....๔๐๑ ว ๓/๒๕๒๙.....๔๓๕

ว ๕/๒๕๒๙.....๗๙๕ ว ๗/๒๕๒๙.....๗๙๖

พ.ศ. ๒๕๓๐

ว ๓/๒๕๓๐.....๗๙๗ ว ๕/๒๕๓๐.....๒๖๑

พ.ศ. ๒๕๓๑

ว ๑/๒๕๓๑.....๗๙๘ ว ๔/๒๕๓๑.....๗๙๙ ว ๖/๒๕๓๑.....๘๐๐

ว ๗/๒๕๓๑.....๖๓๑

พ.ศ. ๒๕๓๒

ว ๗/๒๕๓๒.....๒๙๕ ว ๘/๒๕๓๒.....๘๗๒

พ.ศ. ๒๕๓๓

ว ๑/๒๕๓๓.....๘๐๒ ว ๑๐/๒๕๓๓.....๖๒ ว ๑๒/๒๕๓๓..... ...๕๘๙

ว ๑๔/๒๕๓๓.....๘๑๗ ว ๑๖/๒๕๓๓.....๓๒๓

พ.ศ. ๒๕๓๔

ว ๑/๒๕๓๔.....๔๔๓ ว ๒/๒๕๓๔.....๑๑๙ ว ๓/๒๕๓๔.....๔๘๗

ว ๖/๒๕๓๔..... ๘๔๙ ว ๗/๒๕๓๔.....๕๙๕ ว ๑๑/๒๕๓๔.....๘๑๘

พ.ศ. ๒๕๓๕

ว ๙/๒๕๓๕.....๕๙๖ ว ๑๒/๒๕๓๕.....๑๐๗ ว ๑๕/๒๕๓๕.....๒๘๐

ว ๑๖/๒๕๓๕.....๑๒๓ ว ๑๘/๒๕๓๕.....๑ ว ๑๙/๒๕๓๕.....๔๕๕

ว ๒๐/๒๕๓๕.....๓ ว ๒๓/๒๕๓๕.....๔๕๐ ว ๒๔/๒๕๓๕.....๖๕๗

หน้า หน้า หน้า

พ.ศ. ๒๕๓๖

ว ๑/๒๕๓๖.....๒๕๖	ว ๕/๒๕๓๖.....๖๔๘	ว ๖/๒๕๓๖.....๖๗๔
ว ๗/๒๕๓๖.....๔๕๒	ว ๘/๒๕๓๖.....๘๒๐	ว ๑๒/๒๕๓๖.....๗๓
ว ๑๔/๒๕๓๖.....๗๖	ว ๑๕/๒๕๓๖.....๔๕๒	ว ๑๖/๒๕๓๖.....๓๐๕

พ.ศ. ๒๕๓๗

ว ๑/๒๕๓๗.....๖๕๖	ว ๓/๒๕๓๗.....๓๗	ว ๖/๒๕๓๗.....๘๘๔
ว ๑๑/๒๕๓๗.....๔๐	ว ๑๒/๒๕๓๗.....๘๒๑	

พ.ศ. ๒๕๓๘

ว ๒/๒๕๓๘.....๘๒๓	ว ๓/๒๕๓๘.....๑๒๔	ว ๕/๒๕๓๘.....๖๔๐
ว ๖/๒๕๓๘.....๖๕๑	ว ๘/๒๕๓๘.....๗๗	ว ๑๒/๒๕๓๘.....๔๒
ว ๑๓/๒๕๓๘.....๘๘๕	ว ๑๔/๒๕๓๘.....๔๓๑	ว ๑๕/๒๕๓๘.....๘๕
ว ๑๖/๒๕๓๘.....๑๒๖		

พ.ศ. ๒๕๓๙

ว ๒/๒๕๓๙.....๘๑๕	ว ๓/๒๕๓๙.....๘๕๔	ว ๔/๒๕๓๙.....๔๗๓
ว ๘/๒๕๓๙.....๑๘๓	ว ๑๐/๒๕๓๙.....๒๘๕	ว ๑๑/๒๕๓๙.....๒๐๓
ว ๑๓/๒๕๓๙.....๘๕๔	ว ๒๒/๒๕๓๙.....๘๒๕	ว ๒๖/๒๕๓๙..... ๒๕๒

พ.ศ. ๒๕๔๐

ว ๒/๒๕๔๐.....๖๕๘	ว ๗/๒๕๔๐.....๕๕๘	ว ๑๖/๒๕๔๐.....๗๗๕
๒๑/๒๕๔๐.....๖๐๔	ว ๒๒/๒๕๔๐.....๗๑๓	ว ๒๕/๒๕๔๐.....๔๕๔

พ.ศ. ๒๕๔๑

ว ๑/๒๕๔๑.....๒๒๖	ว ๔/๒๕๔๑.....๕๐๗

หน้า หน้า หน้า

พ.ศ. ๒๕๔๒

ว ๑/๒๕๔๒.....๒๓๕	ว ๒/๒๕๔๒.....๕	ว ๓/๒๕๔๒.....๕๐๘
ว ๕/๒๕๔๒.....๘๒๗	ว ๖/๒๕๔๒.....๔๖๕	ว ๗/๒๕๔๒.....๗
ว ๑๐/๒๕๔๒.....๕๐๕	ว ๑๑/๒๕๔๒.....๒๓๖	ว ๑๒/๒๕๔๒.....๖๐๘
ว ๑๔/๒๕๔๒.....๓๒๕	ว ๑๕/๒๕๔๒.....๔๕๘	

พ.ศ. ๒๕๔๓

ว ๕/๒๕๔๓.....๗๗๗	ว ๖/๒๕๔๓.....๓๗๓	ว ๗/๒๕๔๓.....๕๑๐
ว ๘/๒๕๔๓.....๘๑๖	ว ๑๑/๒๕๔๓.....๕๑๕	ว ๑๒/๒๕๔๓.....๘๒๕

พ.ศ. ๒๕๔๔

ว ๕/๒๕๔๔.....๔๐๒	ว ๕/๒๕๔๔.....๗๓๓	ว ๑๑/๒๕๔๔.....๓๗๔
ว ๑๓/๒๕๔๔.....๗๘๒	ว ๑๔/๒๕๔๔.....๓๖๐	

พ.ศ. ๒๕๔๕

ว ๓/๒๕๔๕.....๑๕๑	ว ๘/๒๕๔๕.....๖๑๑	ว ๑๓/๒๕๔๕.....๗๕๕
ว ๑๔/๒๕๔๕.....๕		

พ.ศ. ๒๕๔๖

ว ๒/๒๕๔๖.....๒๕๐	ว ๕/๒๕๔๖.....๗๖๑	ว ๖/๒๕๔๖.....๔๕
ว ๑๐/๒๕๔๖.....๘๕๗	ว ๑๑/๒๕๔๖.....๕๑๔	

พ.ศ. ๒๕๔๗

ว ๑/๒๕๔๗.....๔๗๔	ว ๒/๒๕๔๗.....๔๑๓	ว ๕/๒๕๔๗.....๕๑๗
ว ๖/๒๕๔๗.....๒๗๔	ว ๘/๒๕๔๗.....๕๒๑	ว ๕/๒๕๔๗.....๕๒๓
ว ๑๑/๒๕๔๗.....๖๓๒	ว ๑๒/๒๕๔๗.....๘๗	ว ๑๓/๒๕๔๗.....๘๓๑
ว ๑๔/๒๕๔๗.....๗๘๔	ว ๑๕/๒๕๔๗.....๖๑๓	ว ๑๗/๒๕๔๗.....๕๒๖
ว ๑๘/๒๕๔๗.....๕๑๕	ว ๑๕/๒๕๔๗.....๘๓๒	ว ๒๑/๒๕๔๗.....๗๖๓
ว ๒๓/๒๕๔๗.....๖๕๔	ว ๒๕/๒๕๔๗.....๕๒๘	ว ๒๖/๒๕๔๗.....๘๓๗
ว ๒๗/๒๕๔๗.....๕๔	ว ๒๕/๒๕๔๗.....๔๑๖	ว ๓๔/๒๕๔๗.....๗๖๖

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน และมิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ ๓๘/๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ให้พระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

"ข้าราชการฝ่ายพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามกฎหมายให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

"กระทรวง" หมายความรวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง หรือมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงด้วย

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวงและหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงด้วย

"ปลัดกระทรวง" หมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวงด้วย

"รองปลัดกระทรวง" หมายความรวมถึงรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรองปลัดทบวงด้วย

"กรม" หมายความรวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"อธิบดี" หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"รองอธิบดี" หมายความรวมถึงรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ผู้ช่วยอธิบดี" หมายความรวมถึงผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการและการจัดส่วนราชการ ด้านการพัฒนาองค์การ ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้ที่ดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แต่ถ้าจะแต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการแต่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะดำเนินการเพื่อแต่งตั้งได้ไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง หัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี • อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในกระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ต่างกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง และมิได้เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีกรรมการตาม (๒) สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่าห้าคน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๘ ก.พ.มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน และการจัดระบบราชการพลเรือน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๓) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการและวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๔) พิจารณากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนในราชการพลเรือน

(๕) ออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๖) ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ มติของ ก.พ.ตามข้อนี้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(๗) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจงเพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง ทบวง กรมรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งและของส่วนราชการ การเปลี่ยนแปลงการใช้ตำแหน่ง ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ไปยัง ก.พ.

(๘) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรมไม่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป

(๙) รายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือการจัดสวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการยังไม่เหมาะสม เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาในอันที่จะปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูล สำหรับข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม

(๑๐) กำหนดนโยบายและออกระเบียบเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ

(๑๑) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อควบคุมดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ และเพื่อดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศรวมทั้งเพื่อควบคุมการศึกษา ความประพฤติ และการใช้จ่าย ตลอดจนการเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการ

ศึกษา การกำหนดวินัย และการลงโทษสำหรับนักเรียนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ถือว่าเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาเป็นเงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานอำนวยบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๒) พิจารณารับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๑๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) พิจารณาการแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๕) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

มาตรา ๙ เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ.ตามมาตรา ๘ (๘) ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป และให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ที่รายงานตาม มาตรา ๘ (๘) ให้ส่งความเห็นของนายกรัฐมนตรีให้ ก.พ.พิจารณาและถ้า ก.พ.พิจารณาแล้วยังยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ.รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยและเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติประการใดให้ ก.พ.และกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ การประชุม ก.พ.ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.พ.ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.พ.ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ก.พ.มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า"อ.ก.พ.วิสามัญ" เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

การตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอย่างน้อย

สองคน และข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

อนุกรรมการซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน ถ้าออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ อ.ก.พ.วิสามัญที่ได้รับแต่งตั้งจาก ก.พ.คณะนั้นพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้ อ.ก.พ.วิสามัญปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญใหม่

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ก.พ." โดยมีเลขาธิการ ก.พ.เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ. มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ.และดำเนินการตามที่ ก.พ.มอบหมาย

(๒) วิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการจัดระบบราชการพลเรือน

(๓) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๔) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการ และวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๕) พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการพลเรือน

(๖) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือน

(๗) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือน

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรร ผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ ตามนโยบายและระเบียบที่ ก.พ.กำหนด

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ และการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และการกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๒) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะอนุกรรมการสามัญเรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.สามัญดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.กระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงโดยออกนามกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการนั้น ๆ

(๒) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม โดยออกนามกรมหรือส่วนราชการนั้น ๆ

(๓) คณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.จังหวัด โดยออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา ๑๔ อ.ก.พ.กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ.ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ.หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนห้าคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกกระทรวงเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ.กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคล ตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติราชการในกระทรวง

(๒) พิจารณาการกำหนดและการเกลี่ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

(๓) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการในกระทรวง

(๔) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการภายในกระทรวงเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมอันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๖) พิจารณาให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ. กระทรวงเสนอต่อ ก.พ.

มาตรา ๑๖ อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ.ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ.นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกสำนักนายกรัฐมนตรี ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๗ อ.ก.พ.ทบวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นประธาน ปลัดทบวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ.ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ.หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในทบวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ.นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือก ตาม (๒) ถ้าออกจากราชการ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกทบวงเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๘ ให้ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มี อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ.หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไปในส่วนราชการนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนห้าคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกส่วนราชการเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้ราชบัณฑิตยสถาน มี อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน นายกราชบัณฑิตยสถานเป็นรองประธาน เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน และผู้แทน ก.พ.ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ.หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ในราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกราชบัณฑิตยสถาน ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๐ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่ อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖ อ.ก.พ.ทบวงตามมาตรา ๑๗ อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธานและอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีที่มิได้รับมอบหมายให้เป็นรองประธาน ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง หรือเลขานุการกรมในกรมนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตาม

หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนหกคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง ให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม

ส่วนราชบัณฑิตยสถานให้ อ.ก.พ.ตามมาตรา ๑๙ ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกกรมเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๒ อ.ก.พ.กรมและ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีการปฏิบัติราชการในกรม

(๒) พิจารณาการกำหนดและการเกลี่ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม

(๓) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการในกรม

(๔) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการภายในกรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรม และจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๖) พิจารณาให้ความเห็นแก่อธิบดีตามที่อธิบดีปรึกษา

(๗) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ.กระทรวงมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย

(๙) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ.กรมเสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัด และ ก.พ.

มาตรา ๒๓ อ.ก.พ.จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่

ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่มิได้รับมอบหมายให้เป็นรองประธาน ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.จำนวนหกคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ตามกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

ให้ อ.ก.พ.นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในจังหวัดอื่น หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีอนุกรรมการตาม (๒) สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๔ อ.ก.พ.จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติราชการในจังหวัด

(๒) พิจารณากำหนดนโยบาย และประสานการพัฒนาข้าราชการในจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนกำกับดูแลและส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการในจังหวัด เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาให้ความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปรึกษา

(๕) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง หรือ อ.ก.พ.กรมมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย

(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ.จังหวัดเสนอต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และ ก.พ.

มาตรา ๒๕ อนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งอนุกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีอนุกรรมการเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๑ (๑) และ (๒) หรือมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี รวมกัน ให้อนุกรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งอนุกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งอนุกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของอนุกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

อนุกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งอนุกรรมการใหม่ ให้อนุกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งอนุกรรมการใหม่

มาตรา ๒๖ กระทรวงหรือทบวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ.จะอนุมัติให้มีแต่ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.ทบวง แล้วแต่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.ทบวง ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมด้วย

มาตรา ๒๗ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษ ก.พ.จะกำหนดจำนวนอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๖ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ (๒) มาตรา ๑๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๒) หรือมาตรา ๒๓ (๒) แล้วแต่กรณี ให้น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ.วิสามัญ และ อ.ก.พ.สามัญ โดยอนุโลม

ลักษณะ ๒
บททั่วไป

มาตรา ๒๙ ข้าราชการพลเรือนมี ๓ ประเภท

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓

(๒) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือน ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศในกรณีพิเศษโดยเหตุผลทางการเมืองตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๕

มาตรา ๓๐ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๘) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๔) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (๗) (๙) (๑๐) หรือ (๑๔) ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๑) หรือ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๓) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมิใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.พ.ในการประชุมปรึกษายกเว้นเช่นนี้ต้องได้คะแนนเสียงสี่ในห้าของจำนวนกรรมการในที่ประชุมการลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้

ผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามวรรคหนึ่งตลอดเวลาที่รับราชการ เว้นแต่คุณสมบัติตาม (๖) หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามวรรคสอง

มาตรา ๓๑ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

การจ่ายเงินและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว)

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๓ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.พ. และกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๔ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๖ เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๗ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๓
ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑
การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมีชื่อในการบริหารงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และอาจมีตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานตามที่กระทรวง ทบวง กรม ทำความตกลงกับ ก.พ.อีกก็ได้

มาตรา ๓๙ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๓ ประเภท

(๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๐ ระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๑๑ ระดับ คือ ระดับ ๑ ระดับ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ ระดับ ๕ ระดับ ๖ ระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ โดยตำแหน่งระดับ ๑ เป็นระดับต่ำสุดเรียงสูงขึ้นไปเป็นลำดับตามความยากและคุณภาพของงานจนถึงตำแหน่งระดับ ๑๑ เป็นระดับสูงสุด

ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีตำแหน่งใด ระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด ทั้งนี้ ก.พ.จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดเป็นผู้กำหนดแทนตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานและวิธีการที่ ก.พ.กำหนดก็ได้

การกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งระดับใด ให้ประเมินความยากและคุณภาพของงานในตำแหน่งนั้นแล้วปรับเทียบกับบรรทัดฐานในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ.จัดทำไว้ตามมาตรา ๔๒ การปรับตำแหน่งเทียบกับบรรทัดฐานในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้จัดตำแหน่งที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันเข้าประเภทและสายงานเดียวกัน และจัดตำแหน่งในสายงานเดียวกัน ที่มีความยากและคุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกันโดยประมาณเข้ากลุ่มตำแหน่งเดียวกันและระดับเดียวกัน

ในกรณีที่ส่วนราชการใดเห็นว่า ก.พ.กำหนดจำนวนตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการนั้นไม่เหมาะสม ส่วนราชการนั้นจะเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรแก้ไขการกำหนดจำนวนตำแหน่งนั้น ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ.พิจารณาทบทวนใหม่

มาตรา ๔๑ เมื่อ ก.พ.กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งใด ระดับใด ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้สำนักงาน ก.พ.ประสานกับสำนักงบประมาณเพื่อจัดสรรเงินงบประมาณในแต่ละปีสำหรับตั้งเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งดังกล่าวให้สอดคล้องกัน

มาตรา ๔๒ ให้ ก.พ.จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกันโดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกันและระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบ และคุณภาพของงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งระดับ ๑ ได้แก่ ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ไม่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานอย่างใกล้ชิด หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างแน่ชัด ละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐานขั้นต้น

(๒) ตำแหน่งระดับ ๒ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐานขั้นสูง หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์ปฏิบัติงานในงานที่ไม่ยากมาแล้ว

(๓) ตำแหน่งระดับ ๓ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ แนะนำ ตรวจสอบบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ที่ ก.พ.รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้ หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง

หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ค่อนข้างยากมากแล้ว

(๔) ตำแหน่งระดับ ๔ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่จำเป็น ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ.รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจำเป็นต้องแก้ปัญหาค่อนข้างบ่อย ต้องประยุกต์ประสบการณ์และความชำนาญงานเพื่อปรับวิธีการและแนวดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากพอสมควรมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานระดับต้นในงานสนับสนุน มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงพอสมควร

(๕) ตำแหน่งระดับ ๕ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมาก ปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ.รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมาก ปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในงานเทคนิค งานสนับสนุน งานช่างฝีมือ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูง

(๖) ตำแหน่งระดับ ๖ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมาก ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบด้วยตนเองได้

(ข) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากองในงานสนับสนุนของส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอมีลักษณะงานต้องกำกับ

แนะนำ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานค่อนข้างสูงมาก หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๗) ตำแหน่งระดับ ๗ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้างานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการและต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมาก หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบมากซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากหรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๘) ตำแหน่งระดับ ๘ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการและต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบเป็นประจำหรือลักษณะงานช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๙) ตำแหน่งระดับ ๙ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่สูงกว่ากอง ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของกรม และเป็นงานที่มีความหลากหลาย ความยาก และมีคุณภาพของงานสูงมากกว่ากอง หรือ

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(๑๐) ตำแหน่งระดับ ๑๐ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง รองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น .

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าส่วนราชการระดับสถานเอกอัครราชทูตหรือเทียบเท่า

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาแล้ว หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(๑๑) ตำแหน่งระดับ ๑๑ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตามอำนาจหน้าที่หลักของกระทรวงหรือทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ อีกทั้งทรงคุณวุฒิและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือ

(ง) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่รายงานตรงต่อนายกรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกับตำแหน่งอื่นในระดับนี้

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงประเภทตำแหน่ง ชื่อของสายงาน ลักษณะงานโดยทั่วไปของสายงาน ชื่อของกลุ่มตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่มตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องมี และระดับของตำแหน่งในกลุ่มนั้นด้วย

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งใดบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใดให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๔๔ ให้ ก.พ.ตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสม ในกรณีที่ปรากฏว่าการกำหนดตำแหน่งใดไม่เหมาะสมก็ดี การใช้ตำแหน่งใดไม่เหมาะสมตามที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๔๐ ก็ดี หรือลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพของงานของตำแหน่งใดที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๔๐ เปลี่ยนแปลงไปก็ดี ให้ ก.พ.พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้นเสียใหม่ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ก.พ.จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดดำเนินการแทนก็ได้

ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายมีอำนาจยุบเลิกตำแหน่งหรือตัดโอนตำแหน่งหรือตัดโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือตัดโอนตำแหน่งและข้าราชการพลเรือนสามัญที่เกินอยู่ในส่วนราชการใดไปไว้ในส่วนราชการอื่นได้ตามความจำเป็น โดย ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายอาจเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง สายงาน หรือระดับตำแหน่งเป็นอย่างอื่นได้ตามความเหมาะสม

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961167696

เมื่อ ก.พ.หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายมีมติหรือสั่งตามวรรคสอง ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอนและส่วนราชการเดิมดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การดำเนินการตามวรรคสาม หากจะต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไปด้วย ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอนและส่วนราชการเดิมดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกำหนด และให้ถือว่าการตัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๔๕ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว)

หมวด ๒
การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา ๔๖ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับสำหรับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖

มาตรา ๔๗ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ.กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ตามมาตรา ๕๖ ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๔) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา ๔๘ ให้ ก.พ.เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในการนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ.จะกำหนดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุในกระทรวง ทบวง กรมเป็นการทั่วไปหรือในหน่วยราชการใด หรือในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่ง และจะกำหนดให้รับสมัครสอบแข่งขันเฉพาะผู้มีคุณสมบัติอย่างใดสำหรับการสอบแข่งขันครั้งใดก็ได้

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งหนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๔๙ ผู้สอบแข่งขันได้ซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ตามมาตรา ๕๖ อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษที่ ก.พ.เห็นว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ตามกรณี หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๕๑ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการให้กระทรวง ทบวง กรมนั้น ดำเนินการขออนุมัติ ก.พ.เมื่อ ก.พ.ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุ และได้กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้วให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ บรรจุและแต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๕๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้

ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งบรรจุและให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ยกเว้นการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 ที่ระบุไว้ใน (๓) ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๗) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งให้รายงานความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนดไปด้วย

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๐ ให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.พ.กำหนด โดยมิควรให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสี่ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

ความในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานเฉพาะอย่าง

มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนและเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๑ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. โดยอยู่ในความดูแลของผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่พัฒนาตามมาตรา ๗๖ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.พ. เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ พิจารณาว่า ผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะให้รับราชการต่อไปหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่าผู้นั้นมีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ไม่ควรให้รับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็ให้รายงานต่อไปตามลำดับจนถึงผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง และ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๘ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามมาตรา ๑๑๘ เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือตามมาตราอื่นนั้นได้

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕ และถ้าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปก่อน

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และการนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการรับเงินเดือนหรือ

ผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๕ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดตามมาตรา ๔๐ จะกระทำมิได้

มาตรา ๕๖ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ.อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ.กำหนดให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิที่ ก.พ.รับรอง

มาตรา ๕๗ การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในกรมเดียวกัน ต้องย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมและการย้ายข้าราชการพลเรือนผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๔๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว

มาตรา ๕๘ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันหรือผู้สอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้หรือจากผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้น

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด

การสอบแข่งขันให้เป็นไปตามมาตรา ๔๘ ส่วนการสอบคัดเลือกและคัดเลือก ให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิคัดเลือก เกณฑ์การตัดสินใจ การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ตลอดจนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้เป็นตามที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๕๙ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๘ สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๖๐ การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสี่ วรรคหก และมาตรา ๔๔

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงเดียวกัน ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสาม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ ๙ และระดับ ๑๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งดังกล่าวซึ่งสังกัดส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรม หรือต่างส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีในกระทรวงเดียวกัน อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมหรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

การโอนข้าราชการพลเรือนผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๔๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๔๐ ในต่างกระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากกรมไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว ในการนี้ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ.กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมต่างกระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากกรมไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรมจะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว ในการนี้ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ.กำหนดเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา ๖๑ การโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญและการโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการเมืองหรือข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอาจทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของกระทรวง ทบวง กรมที่จะรับโอนทำความตกลงกับผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการหรือหน่วยงานสังกัดเดิม แล้วเสนอเรื่องไปให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับส่วนจะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสาม

การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง หรือข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนในกรมเดียวกันหรือในส่วนราชการใดที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการสังกัดเดิมด้วย ให้ทำได้ตามวรรคหนึ่งโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ต้องทำความตกลงในการโอน

การโอนพนักงานเทศบาลและข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และไม่ใช่พนักงานวิสามัญมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำได้เช่นเดียวกับการโอนพนักงานเทศบาล

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามมาตรานี้ในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๐ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับตำแหน่งเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบ

กระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่งให้รับเงินเดือนในขั้นที่พึงจะได้รับตามสถานภาพเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสถานภาพอย่างใดในการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ตนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา ๖๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยมิได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และไม่ได้ถูกสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวง ทบวง กรมเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธินับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๖๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใดๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๖๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนดได้

มาตรา ๖๖ พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นซึ่งระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ที่ไม่ใช่พนักงานวิสามัญ หรือพนักงานซึ่งออกจากงานในระหว่างทดลอง

ปฏิบัติงาน หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของกระทรวง ทบวง กรมที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ ให้ ก.พ.พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ.เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๗ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.ตามมาตรา ๕๖ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้นและถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมายหรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกองหรือประจำจังหวัด

แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่ ก.พ.กำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด ๓
การเพิ่มพูนประสิทธิภาพ
และเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๗๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติดนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พึงพอใจของทางราชการถือว่าผู้นั้นมีความชอบจะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติรางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี

มาตรา ๗๒ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติดนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้

มาตรา ๗๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๗๒ และ

ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งเลื่อน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนไปยังอธิบดีผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณา

สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาสั่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ตามมาตรา ๗๒ ก็ได้

มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๗๕ ให้มีการพัฒนาผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๐ ก่อนมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หลักและวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทและหน้าที่ของข้าราชการในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และแนวทางปฏิบัติตนเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๗๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๗ ให้มีการพัฒนาข้าราชการพลเรือนก่อนเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมอันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๘ การพัฒนาข้าราชการพลเรือนโดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ และการให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน พัฒนาข้าราชการพลเรือน เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

หมวด ๔
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภยันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภยันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา ๘๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว

มาตรา ๙๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนด

มาตรา ๙๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

มาตรา ๙๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๙๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา ๙๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

มาตรา ๙๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ และตามหมวด ๕ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

มาตรา ๑๐๑ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และ มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด

หมวด ๕
การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๑๐๒ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งในระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสามได้

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวง ทบวง กรม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสอง ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำสำนวนการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าผู้บังคับ-บัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ในสถานโทษ และอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ทั้งนี้ ภายใต้บังคับวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามมาตรา ๑๐๒ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออกให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมาถึงระดับ ๘ และสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไป หรือที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กรม ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กรมมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับ (๑)

(๓) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๗) ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๕ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มี

อำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๙ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามมาตรา ๙๙ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่นและการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักข้าราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๘ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ หรือดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบสวนหรือการสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงอธิบดี ในกรณีที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีหรือราชบัณฑิตยสถาน ให้รายงานตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ.วางไว้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษ หรือการลงโทษที่มิใช่เป็นการลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และมิใช่เป็นการดำเนินการตามมติ ของ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน หรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจ

ดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ต้องไม่เกินอำนาจของตนนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตามลำดับเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะหรือสั่งยุติเรื่อง งดโทษหรือสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ หรือสั่งให้ออกจากราชการ ซึ่งมิใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ.จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม และมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม แล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ.จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ เกี่ยวกับการพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในทางเป็นโทษหรือเป็นคุณแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวงซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการตามมติของ อ.ก.พ.กระทรวง ก็ให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และผู้ถูกสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการทางวินัย หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ.วางไว้

ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวงที่ได้รับรายงานตามวรรคหก เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๑๑๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวด ๔ และหมวดนี้ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ.มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเอง หรือตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญหรือคณะกรรมการสอบสวน ให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในกรณีที่ ก.พ.ตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัยหรือการออกจากราชการแทน ก.พ. ก็ให้ อ.ก.พ.วิสามัญนั้นมีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมโดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ และมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า ก.พ. หรือ อ.ก.พ.วิสามัญพิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ก็ให้ ก.พ. และ อ.ก.พ.วิสามัญมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นส่งไปเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้

ในกรณีที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.วิสามัญ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวน หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๐๒ วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้นำมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๑๑๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๖
การออกจากราชการ

มาตรา ๑๑๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๑๓

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ หรือ

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๑๓ นอกจากกรณีตามวรรคสี่ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.วางไว้

มาตรา ๑๑๔ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออก

จากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) (๔) (๕) (๘) หรือ (๙) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด มีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๒ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคแปด มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจาก

ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๐๒ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้อำนวนการสอบสวนนั้น พิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๑๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ และคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ส่งเรื่องไปให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการทั้งนี้ให้นำมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ.ดังกล่าวมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาลหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๑๑๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการ

ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๐ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง เห็นว่าสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าว หรือมาตรา ๑๐๒ แล้ว ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง แล้วแต่กรณีพิจารณา

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ.จังหวัดตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๐๙ วรรคสาม มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ โดยเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการผู้ใดกลับเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่ออธิบดีได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการหรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือได้รับรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง และได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.พ.วางไว้ และให้นำมาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ.พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ.มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น และให้นำมาตรา ๑๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.พ.หรือ อ.ก.พ.วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมหรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในต่างท้องที่ทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณีตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๗
การอุทธรณ์

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๒๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้อุทธรณ์ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด และให้ อ.ก.พ.จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.กรม และให้ อ.ก.พ.กรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ.กรมมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ.

กระทรวงเจ้าสังกัด และให้ อ.ก.พ.กระทรวงเป็นผู้พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือปลัดกระทรวง หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือตามมติของอ.ก.พ.กระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. และให้นำมาตรา ๑๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อก.พ.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ.ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของก.พ. และก.พ.พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้วยังยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ.รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระทรวง ทบวง กรมดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี และเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่งเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๗ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.พ.มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐ และมาตรา ๑๒๒ และในกรณีที่ ก.พ. ตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการอุทธรณ์แทน ก.พ. ก็ให้อ.ก.พ.วิสามัญนั้นมีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๒๒ และให้นำมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๑๐ วรรคสี่ และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาลพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุและผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการที่โอนมาแต่ยังมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๕ เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

หมวด ๘
การร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๑๒๖ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. และมาตรา ๑๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๔
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๓๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวงและ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามลักษณะ ๑ และ ลักษณะ ๓ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว)

ลักษณะ ๕
ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

มาตรา ๑๓๒ ตำแหน่งเอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ กงสุล และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาจแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษก็ได้

เมื่อมีเหตุผลสมควรในทางการเมือง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะบรรจุบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีพิเศษโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้ สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตและตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษผู้ดำรงตำแหน่งใดจะได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนด

ให้นำมาตรา ๔๓ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และหมวด ๔ แห่งลักษณะ ๓ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษจะโอนไปหรือกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทอื่นมิได้

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดให้ลาออก

(๔) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออกโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม ในกรณีที่เป็นการออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย ให้เป็นไปตามลักษณะ ๓ โดยอนุโลม

(๕) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออกจากตำแหน่ง

(๖) ขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

ให้นำมาตรา ๑๒๐ มาใช้บังคับแก่การออกจากราชการของข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓๔ ให้ ก.พ. อ.ก.พ.วิสามัญ และ อ.ก.พ.สามัญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญ หรืออนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ต่อไป

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. พิจารณาเห็นว่าทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ ทั้งนี้ เฉพาะผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐

(ข) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา และเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญในตำแหน่งที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามวรรคสอง แต่ไม่อยู่ในเกณฑ์ตาม (ข) ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญไปพลางก่อน เมื่อเข้าเกณฑ์ตาม (ข) ก็ให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๓๖ ในระหว่างที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี ข.ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๑๓๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกำหนดกรณีใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

มาตรา ๑๓๙ ข้าราชการพลเรือนซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการประเภทอื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือให้ออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติ

นี้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๙ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๑๒๙

มาตรา ๑๔๒ การใดอยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไปสำหรับการนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๔๓ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๑ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว . บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ.สามัญ อำนาจหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ.สามัญ การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุและแต่งตั้ง การบำเหน็จความชอบ ,วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรที่จะให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการเพื่อให้การปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๖๔ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๗**

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์และหน่วยงานที่ข้าราชการดังกล่าวสังกัดอยู่มีลักษณะพิเศษเกี่ยวพันกับราชการในพระองค์โดยใกล้ชิด สมควรกำหนดให้มี อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของข้าราชการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘**

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๓๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘
เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

"คณะกรรมการบริหารงานบุคคล" หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ เว้นแต่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "กงช." ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสถิติแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการทหาร ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และผู้แทนคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน และบุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางการบริหารในภาครัฐหรือภาคเอกชน และมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านระบบเศรษฐกิจ เงินเดือนและค่าจ้าง จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการและเลขานุการและอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๕ ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่าสามคนให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๘ กงข. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง สวัสดิการ และประโยชน์เกื้อกูลอื่นของข้าราชการ ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และลูกจ้างของส่วนราชการ

(๒) ปฏิบัติการตามมาตรา ๑๓

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กงข.อาจขอให้หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือบุคคลใด ๆ จัดส่งเอกสารหลักฐานหรือมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๙ การประชุม กงข.ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กงข. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ กงข.มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่ กงข.มอบหมาย ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒
อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ

นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และอัตราตำแหน่งและเงินเดือนข้าราชการการเมืองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

มาตรา ๑๒ อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและข้าราชการการเมือง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ความในวรรคนี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร และข้าราชการตำรวจประเภทใด ตำแหน่งใดจะได้รับเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

มาตรา ๑๓ ในแต่ละปีให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลและกระทรวงการคลังเสนอข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับเงินเดือน ค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง และสภาพการณ์เกี่ยวกับสวัสดิการความเป็นอยู่ประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ ของข้าราชการ ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และลูกจ้างของส่วนราชการที่อยู่ในการกำกับดูแลไปยัง กงช.

ให้ กงช. นำข้อมูลและความคิดเห็นที่ได้รับตามวรรคหนึ่งมาประกอบการพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง เงินประจำตำแหน่ง สวัสดิการ และประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ ของข้าราชการ ทหารกองประจำการ นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม และลูกจ้างของส่วนราชการ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และไม่เหลื่อมล้ำกัน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ค่าตอบแทนในภาคเอกชน ฐานะการคลังของประเทศ ความแตกต่างระหว่างรายได้ของข้าราชการระดับต่าง ๆ

ในประเภทเดียวกันและต่างประเภทกัน และปัจจัยอื่นที่จำเป็น ถ้า กงช.เห็นสมควรให้มีการปรับให้เสนอผลการพิจารณาต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าสมควรปรับอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา สำหรับข้าราชการทุกประเภทและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ เมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากรัฐสภาเพื่อการนั้นแล้ว การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว เป็นบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมิให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มาตรา ๑๕ การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการ ทหารกองประจำการ และนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมให้เข้าอันดับและขั้น ระดับและขั้น ระดับและขั้น หรือขั้นและขั้น แล้วแต่กรณี ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และให้มีผลเป็นการแก้ไขขั้นหรือขั้นเงินเดือนข้าราชการ ทหารกองประจำการและนักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี มติ ก.พ. และข้อกำหนด ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น ๆ หรือตามกฎหมายอื่นตามไปด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กลับเข้ารับราชการ ให้ปรับอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าอันดับและขั้น ระดับและขั้น ระดับและขั้น หรือขั้นและขั้น แล้วแต่กรณี ตามบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือตามบัญชีอัตราเงินเดือนท้ายพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๑๔ แล้วแต่กรณี ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในระหว่างที่บุคคลตามวรรคหนึ่งออกจากราชการ ถ้ามีกฎหมายกำหนดให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทเดียวกันกับผู้นั้นมาก่อนการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามกฎหมายนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ไม่สามารถปรับเงินเดือนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับบรรจุในอันดับและขั้น ระดับและขั้น ระดับและขั้น หรือขั้นและขั้นใดเป็นการเฉพาะราย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

(ท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘)

ขั้น	อันดับ ก.๑	อันดับ ก.๒	อันดับ ก.๓	อันดับ ก.๔	อันดับ ก.๕	อันดับ ก.๖	อันดับ ก.๗	อันดับ ก.๘	อันดับ ก.๙	อันดับ ก.๑๐	อันดับ ก.๑๑	อันดับ ก.๑๒	อันดับ ก.๑๓
								บาท					
๒๓								๔๒,๑๗๐					
๒๓.๕								๔๑,๔๘๐					
๒๓								๔๐,๗๙๐					
๒๒.๕								๔๐,๑๐๐					
๒๒								๓๙,๔๑๐					
๒๑.๕								๓๘,๗๒๐					
๒๑								๓๘,๐๓๐					
๒๐.๕				บาท	บาท	บาท	บาท	๓๗,๔๔๐	บาท				
๒๐				๑๓,๑๕๐	๑๖,๑๖๐	๑๗,๗๕๐	๒๔,๔๔๐	๒๔,๘๑๐	๔๖,๖๕๐	๔๔,๗๓๐			
๑๙.๕				๑๒,๙๔๐	๑๕,๙๐๐	๑๗,๕๓๐	๒๔,๐๕๐	๒๔,๓๙๐	๔๖,๐๗๐	๔๔,๒๔๐	บาท		
๑๙				๑๒,๗๓๐	๑๕,๖๔๐	๑๗,๑๒๐	๒๓,๖๖๐	๒๓,๘๗๐	๔๖,๔๗๐	๔๓,๘๕๐	๕๓,๓๓๐		
๑๘.๕				๑๒,๕๒๐	๑๕,๓๘๐	๑๘,๘๔๐	๒๓,๔๐๐	๒๓,๗๔๐	๔๕,๘๖๐	๔๒,๘๖๐	๕๒,๓๑๐		
๑๘				๑๒,๓๑๐	๑๕,๑๒๐	๑๘,๕๐๐	๒๒,๘๘๐	๒๓,๓๓๐	๔๕,๑๓๔	๔๒,๔๗๐	๕๑,๙๘๔		
๑๗.๕				๑๒,๒๐๐	๑๔,๘๖๐	๑๘,๔๗๐	๒๒,๔๗๐	๒๓,๔๖๐	๔๔,๗๔๐	๔๑,๓๘๐	๕๐,๖๗๐		
๑๗				๑๑,๘๗๐	๑๔,๖๐๐	๑๗,๘๘๐	๒๒,๑๐๐	๒๒,๙๗๐	๔๓,๖๗๐	๔๐,๗๗๐	๔๙,๘๕๐		
๑๖.๕				๑๑,๖๘๐	๑๔,๓๔๐	๑๗,๕๗๐	๒๑,๗๑๐	๒๑,๗๒๐	๔๒,๕๗๐	๔๐,๑๐๐	๔๙,๐๓๐	บาท	
๑๖				๑๑,๔๗๐	๑๔,๐๘๐	๑๗,๒๖๐	๒๑,๐๒๐	๒๑,๐๔๐	๓๒,๐๔๐	๓๗,๔๑๐	๔๘,๒๑๐	๕๗,๑๗๐	
๑๕.๕	บาท			๑๑,๒๖๐	๑๓,๘๒๐	๑๖,๗๕๐	๒๐,๗๓๐	๒๔,๕๘๐	๓๑,๔๓๐	๓๘,๗๒๐	๔๗,๘๙๐	๕๖,๒๔๐	
๑๕	๗,๒๖๐			๑๑,๐๔๐	๑๓,๕๖๐	๑๖,๖๔๐	๒๐,๕๔๐	๒๔,๑๑๐	๓๐,๘๔๐	๓๘,๐๓๐	๔๖,๕๗๐	๕๔,๒๗๐	
๑๔.๕	๗,๑๒๐	บาท		๑๐,๘๔๐	๑๓,๓๐๐	๑๖,๓๓๐	๒๐,๑๕๐	๒๔,๖๔๐	๓๐,๒๗๐	๓๗,๓๔๐	๔๔,๗๕๐	๕๔,๓๔๐	
๑๔	๖,๙๘๐	๘,๖๗๐		๑๐,๖๓๐	๑๓,๐๔๐	๑๖,๐๒๐	๑๙,๗๗๐	๒๔,๑๓๐	๒๙,๖๗๐	๓๖,๖๖๐	๔๔,๙๔๐	๕๓,๓๗๐	
๑๓.๕	๖,๘๔๐	๘,๕๒๐		๑๐,๕๒๐	๑๒,๘๖๐	๑๗,๗๒๐	๑๙,๓๘๔	๒๓,๗๔๐	๒๙,๓๖๐	๓๔,๓๖๐	๔๓,๐๐๐	๕๒,๔๔๐	
๑๓	๖,๗๑๐	๘,๖๖๐		๑๐,๒๒๐	๑๒,๕๖๔	๑๗,๕๒๐	๑๙,๑๒๐	๒๓,๑๒๐	๒๙,๔๖๐	๓๔,๒๗๐	๔๓,๒๑๗	๕๒,๐๐๖	
๑๒.๕	๖,๕๘๐	๘,๒๐๐		๑๐,๐๒๐	๑๒,๓๒๐	๑๗,๘๓๐	๑๘,๖๔๐	๒๒,๘๙๐	๒๘,๖๔๐	๓๓,๗๔๐	๔๓,๗๙๐	๕๐,๔๔๐	
๑๒	๖,๔๔๐	๘,๐๔๐		๙,๘๙๐	๑๒,๐๙๐	๑๘,๒๗๐	๒๒,๓๙๐	๒๗,๕๑๖	๒๗,๙๕๐	๓๑,๙๖๐	๔๙,๖๐๐	๕๙,๖๐๐	
๑๑.๕	๖,๓๒๐	๗,๘๘๐		๙,๖๔๐	๑๑,๘๖๐	๑๗,๗๙๐	๑๗,๗๙๐	๒๗,๐๐๐	๒๗,๐๐๐	๓๐,๘๘๐	๔๐,๘๘๖	๔๘,๖๖๐	
๑๑	๖,๒๐๐	๗,๗๙๐		๙,๔๔๐	๑๑,๖๔๐	๑๔,๒๘๐	๑๗,๕๘๐	๒๑,๕๕๐	๒๖,๕๘๐	๓๒,๖๘๐	๔๐,๑๑๐	๔๗,๗๒๐	
๑๐.๕	๖,๐๘๐	๗,๕๘๐		๙,๒๗๐	๑๑,๕๑๐	๑๔,๐๐๐	๑๗,๒๓๐	๒๑,๖๓๐	๒๕,๓๙๖	๓๒,๐๕๐	๓๙,๓๓๐	๔๖,๗๘๖	บาท
๑๐	๕,๗๖๐	๗,๔๓๐		๙,๐๙๐	๑๑,๔๙๐	๑๓,๗๓๐	๑๖,๔๓๐	๒๐,๗๒๐	๒๕,๕๖๐	๓๑,๔๒๐	๓๘,๕๖๐	๔๔,๕๕๐	๔๕,๖๙๐
๙.๕	๕,๘๔๐	๗,๒๘๐		๘,๙๑๐	๑๐,๙๗๐	๑๓,๕๖๐	๑๖,๕๖๐	๒๐,๗๒๐	๒๕,๙๗๐	๓๑,๓๗๐	๓๘,๙๑๐	๔๔,๙๑๐	๔๕,๔๙๐
๙	๕,๗๓๐	๗,๑๔๐		๘,๙๗๐	๑๐,๙๖๐	๑๓,๒๐๐	๑๖,๒๔๐	๒๐,๙๒๐	๒๕,๔๘๐	๓๑,๐๘๐	๓๗,๐๘๐	๔๓,๘๔๐	๔๕,๑๗๐
๘.๕	๕,๖๒๐	๗,๐๐๐		๘,๕๗๐	๑๐,๕๔๐	๑๒,๙๔๐	๑๕,๗๒๐	๒๗,๕๓๐	๒๗,๖๐๐	๓๐,๖๑๐	๓๖,๔๓๐	๔๓,๐๔๐	๔๖,๔๔๐
๘	๕,๕๑๐	๖,๘๖๐		๘,๔๐๐	๑๐,๓๓๘	๑๒,๖๘๐	๑๕,๖๐๐	๒๗,๘๔๐	๒๘,๕๒๐	๓๐,๐๘๐	๓๖,๒๒๐	๔๒,๘๐๐	๔๕,๒๙๐
๗.๕	๕,๔๐๐	๖,๗๒๐		๘,๒๓๐	๑๐,๑๑๐	๑๒,๔๒๐	๑๕,๒๘๐	๒๘,๗๕๐	๒๘,๐๔๐	๓๐,๘๙๐	๓๖,๑๓๐	๔๑,๑๓๐	๔๕,๓๙๐
๗	๕,๓๐๐	๖,๕๙๐		๘,๐๖๐	๙,๙๐๐	๑๒,๑๖๐	๑๕,๙๖๐	๒๘,๓๑๐	๒๒,๕๖๐	๒๗,๗๙๐	๓๗,๑๒๐	๔๐,๒๗๐	๔๕,๓๙๐
๖.๕	๕,๒๐๐	๖,๕๔๐		๗,๘๙๐	๙,๖๘๐	๑๑,๙๐๐	๑๔,๖๔๐	๒๗,๙๗๐	๒๒,๐๘๖	๒๗,๖๘๐	๓๓,๐๘๐	๓๙,๗๔๖	๔๕,๔๔๐
๖	๕,๑๐๐	๖,๓๐๐		๗,๗๒๐	๙,๕๗๐	๑๑,๖๕๐	๑๔,๗๒๐	๒๗,๕๗๐	๒๒,๖๐๐	๒๖,๕๘๐	๓๒,๖๐๐	๓๘,๔๓๐	๔๕,๐๐๐
๕.๕	๕,๐๐๐	๖,๑๖๐		๗,๕๕๐	๙,๒๕๐	๑๑,๓๘๐	๑๔,๐๔๐	๒๗,๑๗๐	๒๒,๑๒๐	๒๕,๙๘๐	๓๒,๐๘๐	๓๗,๗๒๐	๔๔,๕๔๐
๕	๔,๙๐๐	๖,๐๒๐		๗,๓๘๐	๙,๐๔๐	๑๑,๑๘๐	๑๓,๖๘๐	๒๖,๖๐๗	๒๒,๐๖๐	๒๕,๓๗๐	๓๑,๙๒๐	๓๗,๐๔๐	๔๔,๑๖๐
๔.๕	๔,๘๐๐	๕,๘๘๐		๗,๒๑๐	๘,๘๒๐	๑๐,๘๖๐	๑๓,๑๖๐	๒๖,๔๑๐	๒๑,๐๒๐	๒๕,๐๗๐	๓๑,๐๘๐	๓๖,๗๒๐	๔๓,๗๒๐
๔	๔,๙๐๐	๕,๗๕๐		๗,๐๔๗	๘,๖๑๐	๑๐,๖๐๐	๑๓,๐๔๐	๒๖,๐๒๐	๒๑,๖๐๐	๒๔,๙๖๐	๓๐,๘๐๐	๓๖,๐๔๐	๔๓,๐๒๐
๓.๕	๔,๖๐๐	๕,๖๐๕		๖,๘๗๐	๘,๔๘๐	๑๐,๓๔๐	๑๒,๗๒๐	๒๕,๖๓๐	๒๗,๒๐๐	๒๔,๕๗๐	๓๐,๕๒๐	๓๕,๘๔๐	๔๓,๘๔๐
๓	๔,๕๐๐	๕,๔๖๐		๖,๗๐๓	๘,๑๔๐	๑๐,๐๔๐	๑๒,๔๐๐	๒๕,๔๔๐	๒๘,๗๒๐	๒๒,๔๘๐	๒๘,๖๓๐	๓๕,๐๗๐	๔๔,๕๔๐
๒.๕	๔,๔๐๐	๕,๓๒๐		๖,๕๓๐	๗,๙๘๐	๙,๘๒๐	๑๒,๐๔๐	๒๕,๕๕๐	๒๘,๒๔๐	๒๒,๓๙๐	๒๗,๔๑๐	๓๔,๒๑๐	๔๔,๙๑๐
๒	๔,๓๐๐	๕,๑๘๐		๖,๒๖๐	๗,๗๘๐	๙,๕๖๐	๑๑,๙๖๐	๒๔,๕๖๐	๒๗,๔๖๐	๒๒,๐๘๐	๒๖,๙๙๐	๓๓,๘๙๐	๔๓,๙๘๐
๑.๕	๔,๒๐๐	๕,๐๔๐		๖,๑๙๐	๗,๔๘๖	๙,๐๔๐	๑๑,๔๔๐	๒๔,๐๗๐	๒๗,๒๘๐	๒๒,๐๘๐	๒๖,๐๒๐	๓๓,๐๔๐	๔๓,๐๔๐
๑	๔,๑๐๐	๔,๘๐๐		๖,๐๒๐	๗,๓๘๐	๙,๐๔๐	๑๑,๑๒๐	๒๓,๖๘๐	๒๖,๘๐๐	๒๐,๖๔๐	๒๕,๓๗๐	๒๙,๖๙๐	๔๒,๑๒๐
ขั้น	อันดับ ก.๑	อันดับ ก.๒	อันดับ ก.๓	อันดับ ก.๔	อันดับ ก.๕	อันดับ ก.๖	อันดับ ก.๗	อันดับ ก.๘	อันดับ ก.๙	อันดับ ก.๑๐	อันดับ ก.๑๑	อันดับ ก.๑๒	อันดับ ก.๑๓

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน

๑. ประเภทบริหาร

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
บริหารระดับสูง	
ระดับ ๑๑	๒๑,๐๐๐
ระดับ ๑๐	๑๔,๕๐๐
ระดับ ๙	๑๐,๐๐๐
บริหารระดับกลาง	
ระดับ ๘	๕,๖๐๐

๒. ประเภทวิชาชีพเฉพาะ (วช.) หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (ชช.)

ตำแหน่ง		อัตรา (บาท/เดือน)
วช. ๑๑	ชช. ๑๑	๑๕,๖๐๐
วช. ๑๐	และ ชช. ๑๐	๑๓,๐๐๐
วช. ๙	และ ชช. ๙	๙,๙๐๐
วช. ๘		๕,๖๐๐
วช. ๗		๓,๕๐๐

หมายเหตุ :- ๑. พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันของข้าราชการประเภทต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภท ทำให้ขาดเอกภาพในการพิจารณา และเกิดความเหลื่อมล้ำในการปรับปรุงอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันอยู่เสมอ สมควรนำมากำหนดรวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และกำหนดให้มีองค์กรคณะหนึ่งเสนอนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงเรื่องดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และไม่เหลื่อมล้ำกัน ประกอบกับปัจจุบันค่าครองชีพในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นมาก สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและเงินอื่นในลักษณะเดียวกันที่ข้าราชการได้รับอยู่ให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ จะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้ ประกอบกับปัจจุบันก็ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการขึ้นใช้บังคับแล้ว อีกทั้งได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรมไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ได้ตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๕) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๖) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๙

(๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๘) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๙) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้

(มาตรานี้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕)

มาตรา ๔ ให้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้

(๑) ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

(๒) ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ การแบ่งราชการออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้กำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของส่วนราชการนั้น ๆ ไว้ด้วย

การบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๑
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

มาตรา ๗ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ดังนี้

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวงหรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง

(๓) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

(๔) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง

ส่วนราชการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘ การจัดตั้ง การรวม หรือการโอนส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

การจัดตั้งทบวงโดยให้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ให้ระบุการสังกัดไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

การจัดตั้งกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้ระบุการไม่สังกัดไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

มาตรา ๘ ทวิ การรวมหรือการโอนส่วนราชการตามมาตรา ๗ ไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ การโอนอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งส่วนราชการหรือเจ้าพนักงานที่มีอยู่เดิม การโอนข้าราชการและลูกจ้าง งบประมาณรายจ่าย รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินเอาไว้ด้วยแล้วแต่กรณี

ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงบประมาณมีหน้าที่ตรวจสอบดูแลมิให้มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ หรือที่ถูกรวมหรือโอนไปตามวรรคหนึ่งเพิ่มขึ้นจนกว่าจะครบกำหนดสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘ ตรี การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่ชื่อตำแหน่งของข้าราชการในส่วนราชการนั้นเปลี่ยนไปให้ระบุการเปลี่ยนชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย

บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่น ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการที่ได้ถูกเปลี่ยนชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่น ประกาศ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น

มาตรา ๘ จัตวา การยุบส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

เมื่อมีพระราชกฤษฎีกายุบส่วนราชการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้งบประมาณรายจ่ายที่เหลืออยู่ของส่วนราชการนั้นเป็นอันระงับไป สำหรับทรัพย์สินอื่นของส่วนราชการนั้นให้โอนให้แก่ส่วนราชการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี สำหรับวิธีการจัดการกิจการ สิทธิและหนี้สินของส่วนราชการนั้นให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุยุบตำแหน่งอันเนื่องมาแต่การยุบส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับอื่นแล้ว ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ประสงค์จะรับโอนข้าราชการหรือลูกจ้างตามวรรคสาม ก็ให้กระทำได้โดยมิให้ถือว่าข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นได้พ้นจากราชการตามวรรคสาม แต่ทั้งนี้ต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘ เบญจ พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๘ ทวิ หรือมาตรา ๘ จัตวา ที่มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จัดตั้งส่วนราชการ กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ระบุให้ชัดเจนในพระราชกฤษฎีกาว่าบทบัญญัติใดถูกแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเป็นประการใดในกฎหมายนั้น

มาตรา ๘ ฉ การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย

ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการดังกล่าว กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ สัตต ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงบประมาณ ร่วมกันเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการแบ่งส่วนราชการภายในและในการกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการตามมาตรา ๘ ฉ ในการเสนอความเห็นดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดอัตรากำลัง และสำนักงบประมาณจัดสรรเงินงบประมาณให้สอดคล้องเสนอไปในคราวเดียวกัน

มาตรา ๘ อัฏฐ การแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันนั้น

(มาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๘ ตรี มาตรา ๘ จัตวา มาตรา ๘ เบญจ มาตรา ๘ ฉ มาตรา ๘ สัตต และมาตรา ๘ อัฏฐ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓)

หมวด ๑
การจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๙ การจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ให้ส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีบรรดาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มีฐานะเป็นกรม

สำนักนายกรัฐมนตรีอาจจัดให้มีส่วนราชการเป็นการภายในขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผน กำกับ เร่งรัด และติดตามนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ เพื่อการนี้นายกรัฐมนตรีจะสั่งให้กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีจัดทำก็ได้

มาตรา ๑๐ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ โดยจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี การสั่งและการปฏิบัติราชการของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่เพราะนายกรัฐมนตรีตาย ขาดคุณสมบัติ ต้องคำพิพากษาให้จำคุก สภาผู้แทนราษฎรมีมติไม่ไว้วางใจ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลง หรือวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่ง ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรี ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ให้คณะรัฐมนตรีดังกล่าวอำนวยความสะดวกให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ดำเนินการใด ๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อรับแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินจากนายกรัฐมนตรีคนใหม่มาเตรียมการดำเนินการได้

(ความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ได้แก้ไขใหม่ ส่วนความในวรรคห้ากำหนดเพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๑๑ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อการนี้จะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่นชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการของกระทรวงหรือทบวงหนึ่งหรือหลายกระทรวงหรือทบวง

(๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม

(๔) สั่งให้ข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งมาปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี โดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิม ให้ได้รับเงินเดือนในสำนักนายกรัฐมนตรีในระดับและขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

(๕) แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งของอีกกระทรวง ทบวง กรมหนึ่ง โดยให้ได้รับเงินเดือนจากกระทรวง ทบวง กรมเดิม ในกรณีเช่นว่านี้ให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งตนมาดำรงตำแหน่งนั้น ทุกประการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(๖) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา หรือคณะที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ และกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

(๗) แต่งตั้งข้าราชการการเมืองให้ปฏิบัติราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๘) วางระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) ดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบาย

ระเบียบตาม (๘) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม แต่ มิได้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือทบวง นายกรัฐมนตรี

จะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง เป็นข้าราชการการเมือง และให้รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร และผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๑๔ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของคณะรัฐมนตรี รัฐสภา และราชการในพระองค์ มีเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วย สั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๑๕ ในสำนักนายกรัฐมนตรี อาจมีส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๑๖ สำนักนายกรัฐมนตรี นอกจากมีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการ ประจำปีของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามนโยบายที่นายกรัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี รองจากนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ยกเว้น ข้าราชการของส่วนราชการซึ่งหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ในการปฏิบัติราชการของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้มีรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีทั้งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ตามที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดหรือมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๙/๑ มาใช้บังคับแก่ราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและส่วนราชการที่มิได้ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีด้วยโดยอนุโลม

(ความในวรรคห้าเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕)

มาตรา ๑๗ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสำนักนายกรัฐมนตรี และราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ยกเว้นราชการของส่วนราชการซึ่งกฎหมายกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่สำนักนายกรัฐมนตรีมีทบวงอยู่ในสังกัด และยังไม่สมควรจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวง ตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม จะให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

หมวด ๒
การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๑๘ ให้จัดระเบียบราชการของกระทรวง ดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่บางกระทรวงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกรมก็ได้

ให้ส่วนราชการตาม (๒) และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตาม (๓) มีฐานะเป็นกรม

กระทรวงใดมีความจำเป็นจะต้องมีส่วนราชการเพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผน กำกับ เร่งรัด และติดตามนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง จะจัดระเบียบบริหารราชการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีสำนักนโยบายและแผนเป็นส่วนราชการภายใน ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าว

เป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วนราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงทำหน้าที่คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับส่วนราชการนั้น

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสี่ให้กระทำได้ในกรณีเป็นการยุบ รวม หรือโอนกรมในกระทรวงใดมาจัดตั้งเป็นส่วนราชการตามวรรคสี่ในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่น โดยไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น และให้นำความในมาตรา ๘ ทวิ และมาตรา ๘ เบญจ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแต่งตั้งอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของส่วนราชการตามวรรคสี่ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการตามวรรคสี่ของกระทรวงใด ให้นายกรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ

ให้นำความในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับกับสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวงตามหมวด ๓ โดยอนุโลม

(ความในวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก วรรคเจ็ด และวรรคแปด เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕)

มาตรา ๑๙ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหาร และการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๑๙/๑ ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจและหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป วางแผนและประสานกิจกรรมให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และบรรลุเป้าหมายของกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ากลุ่มภารกิจดังกล่าวจะมีมติให้นำงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรรมาดำเนินการและใช้จ่ายร่วมกันก็ได้

(มาตรานี้เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕)

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่ง ให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติ โดยจะให้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมาย

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม แต่มิได้สังกัดกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงปฏิบัติราชการแทนก็ได้

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๒๑ ในกระทรวงให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ กำกับการทำงานของส่วนราชการในกระทรวงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในกระทรวงให้มีเอกภาพสอดคล้องกัน รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะให้มีรองปลัดกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่ปลัดกระทรวงมอบหมายก็ได้

ภายในกระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปอยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการและบังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจนั้น โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวงหรือขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง และในกรณีที่ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อปลัดกระทรวงตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกลุ่มภารกิจเดียวกัน หัวหน้ากลุ่มภารกิจอาจกำหนดให้ส่วนราชการของส่วนราชการระดับกรมแห่งหนึ่งปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสารบรรณ บุคลากร การเงิน การพัสดุ หรือการบริหารงานทั่วไป ให้แก่ส่วนราชการแห่งอื่นภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้

กระทรวงใดมิได้จัดให้มีกลุ่มภารกิจ และมีปริมาณงานมาก จะให้มีรองปลัดกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการเพิ่มขึ้นเป็นสองคนก็ได้

ในกรณีที่กระทรวงใดมีการจัดกลุ่มภารกิจ จะให้มีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจก็ได้ และให้อำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่เกี่ยวกับราชการของส่วนราชการในกลุ่มภารกิจเป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มภารกิจนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๒๒ สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวง และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนเลขานุการรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๒๓ สำนักงานปลัดกระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงและราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง

ในกรณีที่กระทรวงมีทบวงอยู่ในสังกัดและยังไม่สมควรจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวงตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม จะให้สำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

มาตรา ๒๔ การจัดระเบียบราชการในทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ให้อนุโลมตามการจัดระเบียบราชการของกระทรวง ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๓

หมวด ๓
การจัดระเบียบราชการในทบวงซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

มาตรา ๒๕ ราชการส่วนใดซึ่งโดยสภาพและปริมาณของงานไม่เหมาะสมที่จัดตั้งเป็นกระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง จะจัดตั้งเป็นทบวงสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง เพื่อให้มีรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของทบวงก็ได้ และให้จัดระเบียบราชการในทบวงดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดทบวง

(๓) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่บางทบวงซึ่งเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการดังกล่าวขึ้นเป็นกรมก็ได้

ให้ส่วนราชการตาม (๒) และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตาม (๓) มีฐานะเป็นกรม

ในกรณีที่สำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงมีทบวงอยู่ในสังกัด และปริมาณและคุณภาพของราชการในทบวงยังไม่สมควรจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวง จะให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

มาตรา ๒๖ การจัดระเบียบราชการในทบวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ทบวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ทบวงหนึ่งมีรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และกำหนดนโยบายของทบวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของทบวง และจะให้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมอบหมาย

ในกรณีที่เป็นทบวงสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงปฏิบัติราชการภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ ทบวง นอกจากมีรัฐมนตรีว่าการทบวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงให้มีปลัดทบวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในทบวง กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของทบวง และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของ

ส่วนราชการในทบวงให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในทบวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในทบวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดทบวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดทบวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดทบวงตามวรรคหนึ่ง ให้มีรองปลัดทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยปลัดทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีรองปลัดทบวงหรือผู้ช่วยปลัดทบวง หรือมีทั้งรองปลัดทบวงและผู้ช่วยปลัดทบวง ให้รองปลัดทบวงหรือเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากปลัดทบวง

ให้รองปลัดทบวง ผู้ช่วยปลัดทบวง และผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดทบวง มีอำนาจหน้าที่ตามที่ปลัดทบวงกำหนดหรือมอบหมาย

ในกรณีที่ปลัดทบวงจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดหรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กล่าวถึงอำนาจของปลัดทบวงไว้ ให้ปลัดทบวงมีอำนาจดังเช่นปลัดกระทรวง

ในกรณีที่ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงทำหน้าที่ปลัดทบวง

มาตรา ๒๙ สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการทบวง และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนเลขานุการรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๓๐ สำนักงานปลัดทบวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของทบวงและราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดทบวงโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในทบวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของทบวง

หมวด ๔
การจัดระเบียบราชการในกรม

มาตรา ๓๑ กรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง อาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง เว้นแต่บางกรมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกองก็ได้

กรมใดมีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ก็ได้

สำหรับกรมตำรวจและสำนักงานอัยการสูงสุด จะแบ่งส่วนราชการให้เหมาะสมกับราชการของตำรวจหรือราชการของอัยการก็ได้

มาตรา ๓๒ กรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการของกรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรมนั้น

ในกรมหนึ่งมีอธิบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์และเป็นไปตามเป้าหมาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีไว้เป็นการเฉพาะ การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ และนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

ในกรมหนึ่งจะให้มีรองอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากอธิบดีและช่วยอธิบดีปฏิบัติราชการก็ได้

รองอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิบดีกำหนดหรือมอบหมาย

(มาตรานี้แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๓๓ สำนักงานเลขานุการกรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของกรม และราชการที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ มีเลขานุการกรมเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการกรม

ส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๒) และส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยให้มีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๓๔ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษ จะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขตเพื่อให้มีหัวหน้าส่วนราชการประจำเขตแล้วแต่จะเรียกชื่อเพื่อปฏิบัติงานทางวิชาการก็ได้

หัวหน้าส่วนราชการประจำเขตมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากกระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติงานทางวิชาการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการประจำสำนักงานเขต ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่การแบ่งเขตและการปกครองบังคับบัญชาของตำรวจและอัยการ ซึ่งได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ กระทรวง ทบวง หรือกรมใดโดยสภาพและปริมาณของงานสมควรมีผู้ตรวจราชการของกระทรวง ทบวง หรือกรมนั้น ก็ให้กระทำได้

ผู้ตรวจราชการของกระทรวง ทบวง หรือกรม มีอำนาจหน้าที่ตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการอันเกี่ยวกับกระทรวง ทบวง หรือกรมนั้นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ

หรือข้อบังคับของกระทรวง ทบวง หรือกรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๖ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม จะมีเลขาธิการ ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และจะให้มีรองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งรองของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือมีทั้งรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการ หรือทั้งรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือทั้งตำแหน่งรองและตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและช่วยปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้นำความในมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับแก่ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมโดยอนุโลม

หมวด ๕
การปฏิบัติราชการแทน

มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) รัฐมนตรีว่าการทบวงอาจมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๕) ปลัดกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๖) ปลัดทบวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดทบวง ผู้ช่วยปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๗) อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๘) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในกองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๙) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๑๐) นายอำเภออาจมอบอำนาจให้ปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๑๑) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภออาจมอบอำนาจให้ปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำกิ่งอำเภอ

(๑๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำกิ่งอำเภอ

(๑๓) ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๑๒) อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นได้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การมอบอำนาจของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวงในฐานะหัวหน้าส่วนราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง หรือการมอบอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕ ให้นำความใน (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรม ฟ้องคดีและดำเนินคดีแทนกระทรวง ทบวง กรม หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้มอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติก็ได้

(ความในวรรคสี่แก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว)

มาตรา ๓๙ เมื่อมีการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ โดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่กรณีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๓๘ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจนั้นต่อไปตามมาตรา ๓๘ (๙) ก็ได้

ในการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้มอบอำนาจชั้นต้นทราบ ส่วนการมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่นนอกจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจชั้นต้นแล้ว

มาตรา ๔๐ ในการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ (๔) ถึง (๑๑) ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

หมวด ๖
การรักษาราชการแทน

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองนายกรัฐมนตรีหลายคน ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้า ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงหลายคน ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่รัฐมนตรีว่าการทบวงด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีหลายคน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมายให้ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวงด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองปลัดกระทรวงหลายคน ให้นายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้ง

รองปลัดกระทรวงคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ปลัดกระทรวงจะแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา ๔๕ ให้นำความในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดทบวงหรือรองปลัดทบวงตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๘ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิบดีหลายคน ให้ปลัดกระทรวง แต่งตั้งรองอธิบดีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกรมซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ารองอธิบดี หรือข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน แต่ถ้านายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเห็นสมควรเพื่อความเหมาะสมแก่การรับผิดชอบการปฏิบัติราชการในกรมนั้น นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ อธิบดีจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ารองอธิบดี หรือข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการกรมตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า เป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับแก่ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ การเป็นผู้รักษาราชการแทนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนอำนาจนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทนตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยพ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทนนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๕๐ ความในหมวดนี้มิให้ใช้บังคับแก่ราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับทหาร

หมวด ๗
การบริหารราชการในต่างประเทศ

มาตรา ๕๐/๑ ในหมวดนี้

"คณะผู้แทน" หมายความว่า บรรดาข้าราชการฝ่ายพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายทหารประจำการในต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล ส่วนราชการของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นและปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ และคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

"หัวหน้าคณะผู้แทน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนตามระเบียบพิธีการทูต หรือระเบียบพิธีการกงสุล ในกรณีของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้หมายความว่า ข้าราชการสังกัดส่วนราชการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

"รองหัวหน้าคณะผู้แทน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทน ในกรณีของคณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ ให้หมายความว่า ข้าราชการสังกัดส่วนราชการ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในลักษณะเดียวกัน

มาตรา ๕๐/๒ ให้หัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับการปฏิบัติราชการในต่างประเทศ และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทน และจะให้มีรองหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนก็ได้

การสั่ง และการปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม ต่อบุคคลในคณะผู้แทน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หัวหน้าคณะผู้แทนอาจมอบอำนาจให้บุคคลในคณะผู้แทนปฏิบัติราชการแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๐/๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองหัวหน้าคณะผู้แทนรักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองหัวหน้าคณะผู้แทนที่จะรักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่ง หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดอันเป็นบุคคลในคณะผู้แทน หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้การรักษาราชการแทนหัวหน้าคณะผู้แทนหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดอันเป็นบุคคลในคณะผู้แทน เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายทหารประจำการในต่างประเทศ

มาตรา ๕๐/๔ หัวหน้าคณะผู้แทนมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บังคับบัญชาบุคคลในคณะผู้แทนและข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่มิใช่บุคคลในคณะผู้แทนซึ่งประจำอยู่ในประเทศที่ตนมีอำนาจหน้าที่ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๔) รายงานข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติราชการของบุคคลตาม (๓) เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการต้นสังกัดเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการเลื่อนขั้นเงินเดือน

มาตรา ๕๐/๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้หัวหน้าคณะผู้แทนปฏิบัติราชการแทนได้ ในการนี้ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้อื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่เป็นการมอบอำนาจต่อไปให้บุคคลในคณะผู้แทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เมื่อได้มีการมอบอำนาจแล้ว หัวหน้าคณะผู้แทนมีหน้าที่กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

มาตรา ๕๐/๖ การที่กระทรวง ทบวง กรม จะมอบอำนาจหรือมีคำสั่งใดที่เกี่ยวข้องไปยังหัวหน้าคณะผู้แทน ให้แจ้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศ

(ความในหมวด ๗ การบริหารราชการในต่างประเทศ มาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ มาตรา ๕๐/๔ มาตรา ๕๐/๕ และมาตรา ๕๐/๖ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕)

ส่วนที่ ๒
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

มาตรา ๕๑ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้

(๑) จังหวัด

(๒) อำเภอ

หมวด ๑
จังหวัด

มาตรา ๕๒ ให้รวมท้องที่หลาย ๆ อำเภอตั้งขึ้นเป็นจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรมการจังหวัดทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้นและให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด

คณะกรมการจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด รองผู้บังคับการตำรวจซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทย ซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวงหรือทบวงละหนึ่งคนเป็นกรมการจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรมการจังหวัดและเลขานุการ

ถ้ากระทรวงหรือทบวงมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกรมต่าง ๆ ในกระทรวงหรือทบวงนั้นส่งมาประจำอยู่ในจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงกำหนดให้ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหนึ่งคนเป็นผู้แทนของกระทรวงหรือทบวงในคณะกรมการจังหวัด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรมการจังหวัดเพิ่มขึ้นเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งก็ได้

มาตรา ๕๔ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชนและเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๕ ในจังหวัดหนึ่ง นอกจากจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของจังหวัดดังกล่าวในมาตรา ๕๔ ให้มีปลัดจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติ ราชการได้ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่า ราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ปลัดจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดหลายคน ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีทั้งผู้ดำรงตำแหน่ง รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งมีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมาย หรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวง ในเมื่อ ไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ

คำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี ไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้อง

(๕) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการและหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาคในการพัฒนาจังหวัดหรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ

(๖) เสนองบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามโครงการหรือแผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๗) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย

(๘) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงาน หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

(๙) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๕๘ การยกเว้น จำกัด หรือตัดทอน อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการในจังหวัด หรือให้ข้าราชการของส่วนราชการใดมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดจะกระทำได้โดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๙ ให้นำความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับแก่ผู้รักษาราชการแทนและผู้ปฏิบัติราชการแทนตามหมวดนี้

มาตรา ๖๐ ให้แบ่งส่วนราชการของจังหวัดดังนี้

(๑) สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปและการวางแผนพัฒนาจังหวัดของจังหวัดนั้น มีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานจังหวัด

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

หมวด ๒

อำเภอ

มาตรา ๖๑ ในจังหวัดหนึ่งให้มีหน่วยราชการบริหารรองจากจังหวัด เรียกว่า อำเภอ

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนเขตอำเภอ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ในอำเภอหนึ่ง มีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอหรือนายอำเภอซึ่งกฎหมายกำหนดให้กรมการอำเภอและนายอำเภอมีอยู่ ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอ

มาตรา ๖๓ ในอำเภอหนึ่ง นอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในมาตรา ๖๒ ให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้นในอำเภอนั้น

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายอำเภอแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมิได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๖๕ นายอำเภอมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ถ้ากฎหมายใด มิได้บัญญัติว่าการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอที่จะต้องรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นด้วย

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้มีหน้าที่ตรวจการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม และผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในอำเภอตามกฎหมาย

มาตรา ๖๖ ให้แบ่งส่วนราชการของอำเภอดังนี้

(๑) สำนักงานอำเภอ มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของอำเภอนั้น ๆ มีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบ

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้นในอำเภอนั้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

มาตรา ๖๗ ให้นำความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับแก่ผู้รักษาราชการแทนและผู้ปฏิบัติราชการแทนตามหมวดนี้

มาตรา ๖๘ การจัดการปกครองอำเภอ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องที่

ส่วนที่ ๓
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖๙ ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนในการปกครองท้องถิ่นให้จัดระเบียบการปกครองเป็น ราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๐ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) เทศบาล

(๓) สุขาภิบาล

(๔) ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๗๑ การจัดระเบียบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ส่วนที่ ๔
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

มาตรา ๗๑/๑ ให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ.ร." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีหนึ่งคนที่นายกรัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธาน ผู้ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ การเงินการคลัง จิตวิทยาองค์การ และสังคมวิทยา อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามคนต้องทำงานเต็มเวลา

เลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอโดยวิธีการสรรหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๑/๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๗๑/๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๗๑/๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗๑/๒

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๗๑/๕ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

มาตรา ๗๑/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ยังอยู่ในตำแหน่ง

มาตรา ๗๑/๗ การประชุม ก.พ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม ไม่ว่ากรรมการดังกล่าวจะเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเต็มเวลาหรือไม่

ในการประชุม ก.พ.ร. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่ไม่มีรองประธานหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗๑/๘ การปฏิบัติหน้าที่และค่าตอบแทนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ต้องทำงานเต็มเวลา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๑/๙ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการขึ้นเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อรับผิดชอบในงานเลขานุการของ ก.พ.ร. และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.พ.ร. กำหนด โดยมีเลขาธิการ ก.พ.ร. ซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ให้เลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการแต่งตั้งให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๗๑/๑๐ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ซึ่งรวมถึงโครงสร้างระบบราชการ ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม ค่าตอบแทน และวิธีปฏิบัติราชการอื่น ให้เป็นไปตามมาตรา ๓/๑ โดยจะเสนอแนะให้มีการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการก็ได้

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานอื่นของรัฐที่มิได้อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหารตามที่หน่วยงานดังกล่าวร้องขอ

(๓) รายงานต่อคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีการดำเนินการขัดหรือไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๓/๑

(๔) เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการจัดตั้ง การรวม การโอน การยุบเลิก การกำหนดชื่อ การเปลี่ยนชื่อ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่น

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา และกฎที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการให้มีการชี้แจงทำความเข้าใจแก่ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป รวมตลอดทั้งการฝึกอบรม

(๗) ติดตาม ประเมินผล และแนะนำเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

(๘) ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทาง

ปฏิบัติ ในกรณีที่เป็นปัญหา มติของคณะกรรมการตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(๙) เรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณา

(๑๐) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย และจะกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนอื่นด้วยก็ได้

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

(ความในส่วนที่ ๔ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ มาตรา ๗๑/๑ มาตรา ๗๑/๒ มาตรา ๗๑/๓ มาตรา ๗๑/๔ มาตรา ๗๑/๕ มาตรา ๗๑/๖ มาตรา ๗๑/๗ มาตรา ๗๑/๘ มาตรา ๗๑/๙ และมาตรา ๗๑/๑๐ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๒ คำว่า "ทบวงการเมือง" ตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมายความถึงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๓ พระราชกฤษฎีกา และประกาศของคณะปฏิวัติเกี่ยวกับการจัดระเบียบราชการในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงหรือทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรมหรือมีฐานะเป็นกรมที่ได้ตราหรือประกาศโดยอาศัยอำนาจกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ

พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

มาตรา ๗๔ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากรมหรือมีฐานะเป็นกรมใดยังมิได้ระบุอำนาจหน้าที่ไว้ตามมาตรา ๘ วรรคสี่ ให้ดำเนินการแก้ไขให้เสร็จสิ้นภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๕๖
ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๔

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานในระดับกระทรวง มีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้ และสมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ครบถ้วนชัดเจนเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติราชการ และกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมขึ้น ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารราชการแผ่นดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ในการนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เสียใหม่เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีและส่วนราชการระดับกรม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๙ ก ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบบริหารราชการ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวทางใหม่ต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการกำกับการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้กระทรวงสามารถจัดการบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ จึงกำหนดให้มีรูปแบบการบริหารใหม่ โดยกระทรวงสามารถแยกส่วนราชการจัดตั้งเป็นหน่วยงานตามภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับเป้าหมายของงานที่จะต้องปฏิบัติ และกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีงานสัมพันธ์กัน เพื่อที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้ และมีผู้รับผิดชอบกำกับการบริหารงานของกลุ่มภารกิจนั้นโดยตรงเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้มีการประสานการปฏิบัติงาน และการใช้งบประมาณเพื่อที่จะให้การบริหารงานของทุกส่วนราชการบรรลุเป้าหมายของกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน มีการมอบหมายงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และสมควรกำหนดการบริหารราชการในต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่และสามารถปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็วและมีเอกภาพ โดยมีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ นอกจากนี้ สมควรให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลการจัดส่วนราชการและการปรับปรุงระบบการทำงานของภาคราชการให้มีการจัดระบบราชการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔

(๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๕) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๖) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๗) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๘) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๙) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๖

(๑๐) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๑๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๑๔) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๙

(๑๕) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๑๖) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๑

(๑๗) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑๘) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑๙) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒๐) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒๑) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒๓) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีกระทรวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวงกลาโหม

(๓) กระทรวงการคลัง

(๔) กระทรวงการต่างประเทศ

(๕) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๖) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๗) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๘) กระทรวงคมนาคม

(๙) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑๐) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๑๑) กระทรวงพลังงาน

(๑๒) กระทรวงพาณิชย์

(๑๓) กระทรวงมหาดไทย

(๑๔) กระทรวงยุติธรรม

(๑๕) กระทรวงแรงงาน

(๑๖) กระทรวงวัฒนธรรม

(๑๗) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑๘) กระทรวงศึกษาธิการ

(๑๙) กระทรวงสาธารณสุข

(๒๐) กระทรวงอุตสาหกรรม

หมวด ๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและวางแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ การบริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ การปฏิบัติภารกิจพิเศษ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่มิได้อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๗ สำนักนายกรัฐมนตรี มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กรมประชาสัมพันธ์

(๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(๔) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(๕) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

(๗) สำนักงบประมาณ

(๘) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๙) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมวด ๒
กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๘ กระทรวงกลาโหม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ การรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนการพัฒนาประเทศ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๙ การจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓
กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๐ กระทรวงการคลัง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหารพัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรัษฎากร กิจการหารายได้ที่รัฐมีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมายและไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารและการพัฒนารัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ กระทรวงการคลัง มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
(๓) กรมธนารักษ์
(๔) กรมบัญชีกลาง
(๕) กรมศุลกากร
(๖) กรมสรรพสามิต
(๗) กรมสรรพากร
(๘) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
(๙) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
(๑๐) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมวด ๔

กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๒ กระทรวงการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการต่างประเทศ และราชการอื่นตามที่ได้มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๑๓ กระทรวงการต่างประเทศ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการกงสุล

(๔) กรมพิธีการทูต

(๕) กรมยุโรป

(๖) กรมวิเทศสหการ

(๗) กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

(๘) กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

(๙) กรมสารนิเทศ

(๑๐) กรมองค์การระหว่างประเทศ

(๑๑) กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

(๑๒) กรมอาเซียน

(๑๓) กรมเอเชียตะวันออก

(๑๔) กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

หมวด ๕

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษาด้านกีฬา นันทนาการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรา ๑๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

(๔) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

หมวด ๖

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๑๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การสร้างความเป็นธรรมและความเสมอภาคในสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัว และชุมชน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา ๑๗ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

(๔) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

(๕) สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

หมวด ๗

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๑๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม การป่าไม้ การจัดหาแหล่งน้ำและพัฒนาระบบการชลประทาน ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร ส่งเสริมและพัฒนาระบบสหกรณ์ รวมตลอดทั้งกระบวนการผลิตและสินค้าเกษตรกรรม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๑๙ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมชลประทาน

(๔) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

(๕) กรมประมง

(๖) กรมปศุสัตว์

(๗) กรมป่าไม้

(๘) กรมพัฒนาที่ดิน

(๙) กรมวิชาการเกษตร

(๑๐) กรมส่งเสริมการเกษตร

(๑๑) กรมส่งเสริมสหกรณ์

(๑๒) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(๑๓) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

(๑๔) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

หมวด ๘

กระทรวงคมนาคม

มาตรา ๒๐ กระทรวงคมนาคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจการขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงคมนาคม

มาตรา ๒๑ กระทรวงคมนาคม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

(๔) กรมการขนส่งทางบก

(๕) กรมการขนส่งทางอากาศ

(๖) กรมทางหลวง

(๗) กรมทางหลวงชนบท

(๘) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

หมวด ๙

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๒ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๓ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมควบคุมมลพิษ

(๔) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

(๕) กรมทรัพยากรธรณี

(๖) กรมทรัพยากรน้ำ

(๗) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(๘) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑๐) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวด ๑๐
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๒๔ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริม พัฒนา และดำเนินกิจการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การอุตุนิยมวิทยา และการสถิติ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๒๕ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมไปรษณีย์โทรเลข

(๔) กรมอุตุนิยมวิทยา

(๕) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมวด ๑๑
รวงพลังงาน

มาตรา ๒๖ กระทรวงพลังงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหา พัฒนาและบริหารจัดการพลังงาน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงพลังงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงพลังงาน

มาตรา ๒๗ กระทรวงพลังงาน มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
(๓) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
(๔) กรมธุรกิจพลังงาน
(๕) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
(๖) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

หมวด ๑๒
กระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๘ กระทรวงพาณิชย์ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้า ธุรกิจบริการ ทรัพย์สินทางปัญญา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงพาณิชย์

มาตรา ๒๙ กระทรวงพาณิชย์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี
(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
(๓) กรมการค้าต่างประเทศ
(๔) กรมการค้าภายใน
(๕) กรมการประกันภัย
(๖) กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
(๗) กรมทรัพย์สินทางปัญญา
(๘) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
(๙) กรมส่งเสริมการส่งออก

หมวด ๑๓

กระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๓๐ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การอำนวยความเป็นธรรมของสังคม การส่งเสริมและพัฒนาการเมืองการปกครอง การพัฒนาการบริหารราชการส่วนภูมิภาค การปกครองท้องที่ การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน การทะเบียนราษฎร ความมั่นคงภายใน กิจการสาธารณภัย และการพัฒนาเมือง และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๓๑ กระทรวงมหาดไทย มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการปกครอง

(๔) กรมการพัฒนาชุมชน

(๕) กรมที่ดิน

(๖) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๗) กรมโยธาธิการและผังเมือง

(๘) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมวด ๑๔

กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๓๒ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างและอำนวยความยุติธรรมในสังคม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๓๓ กระทรวงยุติธรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมคุมประพฤติ

(๔) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๕) กรมบังคับคดี

(๖) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๗) กรมราชทัณฑ์

(๘) กรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๙) สำนักงานกิจการยุติธรรม

(๑๐) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หมวด ๑๕

กระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๔ กระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๕ กระทรวงแรงงาน มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการจัดหางาน

(๔) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๕) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(๖) สำนักงานประกันสังคม

หมวด ๑๖

กระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๓๖ กระทรวงวัฒนธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับศิลปะ ศาสนา และวัฒนธรรม และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงวัฒนธรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๓๗ กระทรวงวัฒนธรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการศาสนา

(๔) กรมศิลปากร

(๕) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๖) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

หมวด ๑๗

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๓๘ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน ส่งเสริม และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรา ๓๙ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมวิทยาศาสตร์บริการ

(๔) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

หมวด ๑๘

กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๔๐ กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๔๑ การจัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๑๙

กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๔๒ กระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกัน ควบคุม และรักษาโรคภัย การฟื้นฟูสมรรถภาพของประชาชน และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๔๓ กระทรวงสาธารณสุข มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมการแพทย์

(๔) กรมควบคุมโรค

(๕) กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

(๖) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๗) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๘) กรมสุขภาพจิต

(๙) กรมอนามัย

(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

หมวด ๒๐

กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๔๔ กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมการลงทุน การพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๔๕ กระทรวงอุตสาหกรรม มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๔) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

(๕) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๖) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

(๗) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๘) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี

(๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หมวด ๒๑
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๔๖ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง มีดังต่อไปนี้

(๑) สำนักราชเลขาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเลขานุการในพระองค์พระมหากษัตริย์

(๒) สำนักพระราชวัง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการพระราชวัง ตลอดจนดูแลรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของพระมหากษัตริย์

(๓) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการพระพุทธศาสนา ส่งเสริมพัฒนาพระพุทธศาสนาและดูแลรักษาศาสนสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๔) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๕) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๖) ราชบัณฑิตยสถาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่ทางวิชาการ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๗) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๘) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรม และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(๙) สำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาทั้งปวง ดำเนินคดีแพ่ง และให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ และอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง (๘) และ (๙) มีฐานะเป็นกรม อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันทั้งปวงของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ ไปเป็นของกระทรวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยกิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นใดจะโอนไปเป็นของส่วนราชการใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๔๘ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการอื่นที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา ๔๙ บรรดาอำนาจหน้าที่ที่มีบทกฎหมายกำหนดให้เป็นของส่วนราชการที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ หรือของรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ให้โอนไปเป็นของส่วนราชการ หรือของรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการโอนอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของคณะกรรมการตามกฎหมายใด หรือแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่และเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว ให้กระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนเวลาให้ส่วนราชการที่ถูกโอนอำนาจหน้าที่ไปรัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ยังคงมีอำนาจหน้าที่เดิมต่อไปเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีความต่อเนื่องกันก็ได้

ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกาตามมาตรานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบรรดาบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมของกระทรวงที่ถูกยุบเลิกตามมาตรา ๓ และรัฐมนตรีช่วยว่าการของกระทรวงดังกล่าว เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการที่เกี่ยวข้องของกระทรวงตามมาตรา ๕ ตามลำดับ จนกว่าจะมีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่

มาตรา ๕๑ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ให้กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการภายในกระทรวงตามที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติไว้สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ เว้นแต่ส่วนราชการใดของกระทรวงศึกษาธิการที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้ให้อยู่ในสังกัดของกระทรวง ทบวง กรมอื่นแล้ว

ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มีฐานะเป็นกรมอยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดระเบียบกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๕๒ ให้ทบวงมหาวิทยาลัยและส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ ยังคงเป็นทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงและส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยต่อไป และให้มีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และข้าราชการในทบวงมหาวิทยาลัย และในส่วนราชการที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๕๓ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมวิเทศสหการ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมวิเทศสหการ ไปเป็นของส่วนราชการหนึ่งส่วนราชการใดของกระทรวงการต่างประเทศ หรือของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการดังกล่าว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งขึ้นใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่ากรมวิเทศสหการเป็นอันยุบเลิก

มาตรา ๕๔ ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนกิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมทางหลวงชนบท และบรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวงชนบท ไปเป็นของกรมทางหลวง หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกรมทางหลวง หรือไปเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะกำหนดให้การกำหนดรายละเอียดบางกรณีเป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีหรือประกาศของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ได้

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งขึ้นใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่ากรมทางหลวงชนบทเป็นอันยุบเลิก

มาตรา ๕๕ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม ให้สอดรับกับภารกิจของทหารตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๖ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายเพื่อโอนภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มิใช่ภารกิจหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิด ไปเป็นของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง และเพื่อลดภารกิจในพื้นที่ตามลำดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำผิด

มาตรา ๕๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลเสนอกฎหมายจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกรมสำรวจและทำแผนที่พลเรือน ขึ้นในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรา ๕๘ ให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ งบประมาณ ข้าราชการและลูกจ้างของกรมไปรษณีย์โทรเลขตามบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เสมือนสำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม และเมื่อมีการโอนแล้วให้ถือว่ากรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นอันยุบเลิก

มาตรา ๕๙ ภายใต้บังคับวรรคสอง ให้กระทรวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการเช่นเดิมต่อไป เว้นแต่กระทรวงกลาโหม สำนักราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ราชบัณฑิตยสถาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และสำนักงานอัยการสูงสุด ให้มีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ใช้บังคับสำหรับกระทรวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมแห่งใดแล้ว ให้กระทรวง กรม หรือส่วนราชการนั้น มีอำนาจหน้าที่และการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป

ในการจัดระเบียบราชการระยะแรก ถ้ากระทรวงใดสมควรมีกลุ่มภารกิจให้ตราเป็นกฎกระทรวงกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจใช้บังคับพร้อมกับพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง

ในกรณีที่มีการจัดระเบียบราชการของกระทรวงใดเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้ากระทรวงนั้นมีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงและผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ

บริหารราชการแผ่นดิน และเป็นกรณีที่ไม่สามารถย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่นที่เหมาะสมได้ ให้ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงและผู้ช่วยปลัดกระทรวงดังกล่าวยังคงมีต่อไปได้ แต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ ให้รัฐบาลรายงานค่าใช้จ่ายประจำและอัตราของข้าราชการและลูกจ้างของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคเปรียบเทียบกับก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อครบกำหนดหนึ่งปีและสองปีของการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ระบบราชการนั้นเป็นกลไกสำคัญของประเทศในอันที่จะผลักดันให้แนวทางการบริหารประเทศตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐเกิดผลสำเร็จเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม การจัดกลไกของระบบราชการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ซึ่งที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการหลายครั้ง แต่ยังคงให้มีการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างการบริหารที่ไม่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ซึ่งเป็นผลให้การทำงานของข้าราชการเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างมาก และส่วนราชการต่าง ๆ มิได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันและจัดกลไกการปฏิบัติงานให้มีความสัมพันธ์กัน จึงเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานเกิดความซ้ำซ้อนและกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน แนวทางแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบราชการทั้งระบบ โดยการปรับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการขึ้นใหม่ และปรับปรุงการบริหารงานโดยการจัดส่วนราชการที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กันรวมไว้เป็นกลุ่มงานเดียวกัน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการปรับระบบการทำงานในรูปกลุ่มภารกิจ เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้แล้วจะมีผลทำให้แนวทางความรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการทำงานของข้าราชการให้มีประสิทธิภาพในระยะต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ
พ.ศ.๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมทุกแห่ง และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในราชการบริหารส่วนท้องถิ่นทุกแห่งด้วย

"หน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ" หมายความว่า องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่กระทรวง ทบวง กรมร่วมทุนหรือให้เงินอุดหนุนหรือดำเนินกิจการไม่ว่าจะมีกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานนั้นหรือไม่

มาตรา ๔ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัย ข้าราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี หรือโดยคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้เป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการหรือเป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการหรือที่ปรึกษา เลขานุการหรือผู้ช่วย

เลขานุการของคณะกรรมการ หรือได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ ให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือตามที่ได้รับมอบหมายนั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือตามที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ถ้าข้าราชการผู้นั้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยข้าราชการ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยในหน้าที่ราชการ จักต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยสำหรับข้าราชการนั้นๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

- พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มิใช่ส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๒๗ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าได้มีการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ "ข้าราชการ" ซึ่งได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรม และบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งกรรมการ หรือตำแหน่งอื่นในองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่กระทรวง ทบวง กรม ร่วมทุนหรือให้เงินอุดหนุนหรือดำเนินกิจการ แต่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรการที่จะดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว ซึ่งได้กระทำผิดวินัยขึ้น สมควรกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และถ้าข้าราชการผู้นั้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยข้าราชการให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยในหน้าที่ราชการ จักต้องรับโทษทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยสำหรับข้าราชการนั้นๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกอบกับมาตรา ๒๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ให้มีคณะอนุกรรมการสามัญทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักพระราชวังทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. สำนักพระราชวังทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักพระราชวังหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน เลขาธิการพระราชวัง รองเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง และเลขานุการกรมเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. สำนักพระราชวังทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงตั้งเลขานุการหนึ่งคน

(๒) คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักราชเลขาธิการทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง" ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักราชเลขาธิการหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ราชเลขาธิการ รองราชเลขาธิการ ผู้ช่วยราชเลขาธิการ ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๕ ให้มีคณะอนุกรรมการสามัญทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม สำหรับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักพระราชวัง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง" ประกอบด้วยเลขาธิการพระราชวังเป็นประธาน รองเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง และเลขานุการกรมเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. สำนักพระราชวังตั้งเลขานุการหนึ่งคน

(๒) คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักราชเลขาธิการ เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการ" ประกอบด้วยราชเลขาธิการเป็นประธาน รองราชเลขาธิการ ผู้ช่วยราชเลขาธิการ ผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๖ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับงานในพระองค์พระมหากษัตริย์ดังต่อไปนี้ คือ เจ้าหน้าที่งานในพระองค์ เจ้าพนักงานในพระองค์ เจ้าหน้าที่บริหารงานในพระองค์ หัวหน้าหมวด หัวหน้าแผนก หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย ผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยราชเลขาธิการ รองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่ง ก.พ. กำหนดเทียบกับตำแหน่งดังกล่าว เลขาธิการพระราชวัง และราชเลขาธิการ

ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตำแหน่งใดจะมีในส่วนราชการใดจำนวนเท่าใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด และให้ ก.พ. กำหนดด้วยว่าตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๗ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่งานในพระองค์หรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๑ ถึงอันดับ ท.๓

(๒) เจ้าพนักงานในพระองค์หรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๒ ถึงอันดับ ท.๔

(๓) เจ้าหน้าที่บริหารงานในพระองค์หรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๓ ถึงอันดับ ท.๕

(๔) หัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๔

(๕) หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๕

(๖) หัวหน้างานหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๖

(๗) หัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๗

(๘) ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๘

(๙) ผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยราชเลขาธิการหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๙

(๑๐) รองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการหรือเทียบเท่า ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๑๐

(๑๑) เลขาธิการพระราชวัง ราชเลขาธิการ ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ ท.๑๑

มาตรา ๘ การให้ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งตามมาตรา ๗ และการให้ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางได้รับเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ตำแหน่งใดได้รับเงินเดือนหลายอันดับ การให้ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้รับเงินเดือนในอันดับถัดไป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๙ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่งานในพระองค์หรือเทียบเท่า ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตามที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

(๒) ตำแหน่งเจ้าพนักงานในพระองค์หรือเทียบเท่า ต้องเป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ในสาขาวิชาที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

(๓) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานในพระองค์หรือเทียบเท่า ต้องเป็นผู้ได้รับปริญญา หรือเทียบเท่าได้ไม่ต่ำกว่านี้ ในสาขาวิชาที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

(๔) ตำแหน่งหัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่า ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถตามที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

(๕) ตำแหน่งอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ใน (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๐ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้ได้รับคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๑ การบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพระราชวังและราชเลขาธิการ ให้นายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการเป็นผู้สั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยราชเลขาธิการ หรือเทียบเท่า ให้นายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการ เป็นผู้สั่งบรรจุและให้เลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างานหรือเทียบเท่า ให้เลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยพระบรมราชานุมัติ

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา ให้เลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๑๒ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๑๐ ให้ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม เว้นแต่กำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้นำมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์โดยอนุโลม เว้นแต่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนในพระองค์ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่าให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่งานในพระองค์หรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าปี กำหนดเวลาเก้าปีให้ลดเป็นเจ็ดปีสำหรับผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ให้ลดเป็นหกปีสำหรับผู้ได้รับประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ให้ลดเป็นห้าปีสำหรับผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ให้ลดเป็นสี่ปีสำหรับผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ และให้ลดเป็นสองปีสำหรับผู้ได้รับปริญญาหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้

(๒) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานในพระองค์หรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี กำหนดเวลาเจ็ดปีให้ลดเป็นหกปีสำหรับผู้ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ และให้ลดเป็นสี่ปีสำหรับผู้ได้รับปริญญาหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๓) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานหรือเทียบเท่าให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานในพระองค์หรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกปี กำหนดเวลาหกปีให้ลดเป็นห้าปีสำหรับผู้ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าห้าปี และให้ลดเป็นสี่ปีสำหรับผู้ได้รับปริญญาโทหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือจากผู้ที่ได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๔) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่าให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างานหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๖) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยราชเลขาธิการหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(๗) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการหรือเทียบเท่า ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่ามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี หรือจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเลขาธิการพระราชวัง ผู้ช่วยราชเลขาธิการหรือเทียบเท่าแล้วแต่กรณี มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) การเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพระราชวัง ราชเลขาธิการ ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการหรือเทียบเท่า แล้วแต่กรณี มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

การดำเนินการเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนในพระองค์ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ อ.ก.พ. สำนักพระราชวัง หรือ อ.ก.พ. สำนักราชเลขาธิการ เป็นผู้พิจารณา แต่สำหรับ (๓) และ (๔) จะต้องได้รับพระบรมราชานุมัติ

การดำเนินการเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนในพระองค์ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตาม (๕) (๖) และ (๗) ให้เลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี นำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุมัติ

การดำเนินการเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนในพระองค์ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตาม (๘) ให้นายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการ นำความกราบบังคมทูลเพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุมัติ

มาตรา ๑๕ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้เป็นไปตามลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม เว้นแต่

(๑) การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ดำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง

(๒) ความในมาตรา ๑๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มิให้นำมาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ให้เป็นไปตามลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลมนั้น บรรดาอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๑๑

และสำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตำแหน่งตั้งแต่รองเลขาธิการพระราชวัง รองราชเลขาธิการหรือเทียบเท่าลงมา ให้เลขาธิการพระราชวังหรือราชเลขาธิการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งเลื่อน

มาตรา ๑๗ การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ เป็นพิเศษเฉพาะราย โดยมีนายกรัฐมนตรีในตำแหน่งบังคับบัญชาสำนักพระราชวังและสำนักราชเลขาธิการรับสนองพระบรมราชโองการก็ได้

มาตรา ๑๘ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตามมาตรา ๕ หลักการ วิธีการคัดเลือกตามมาตรา ๑๐ หรือกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๒ ให้นำคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง หลักการ วิธีการคัดเลือก หรือระยะเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
บรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ.2539 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 113 ตอนที่ 64 ก วันที่ 22 พฤศจิกายน 2539

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติว่า การให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้เป็นไปตามลักษณะ ๑ และลักษณะ ๓ ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ และมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ บัญญัติให้อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ สมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของ อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และปรับปรุงการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในพระองค์เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูง และประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๙(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ได้แก่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไปที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานเป็น

(๑) หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด

(๒) รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด

(๓) ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือทบวง

(๔) ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(๕) ผู้ตรวจราชการกระทรวงหรือผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

(๖) หัวหน้าสถานเอกอัครราชทูต หัวหน้าคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ หัวหน้าคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ รองหัวหน้าสถาน

เอกอัครราชทูต รองหัวหน้าคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ หรือรองหัวหน้าคณะทูตถาวรแห่งประเทศไทยประจำสำนักงานสหประชาชาติ

(๗) หัวหน้าสถานกงสุล

(๘) หัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากองในกรม

(๙) ตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔ ตำแหน่งประเภทบริหารระดับกลาง ได้แก่ตำแหน่งระดับ ๘ ที่มีฐานะและหน้าที่ในการบริหารงานเป็น

(๑) หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองหรือมีฐานะเทียบกอง

(๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด

(๓) ผู้ตรวจราชการระดับกรม

(๔) หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการที่เป็นกองตามที่ ก.พ. กำหนด

(๕) ตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

- พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ประเภทบริหารระดับสูงและประเภทบริหารระดับกลาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๐ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๓ ประเภท ได้แก่ ตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และโดยที่มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา ๓๙ ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาชีพเฉพาะ และประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๙(๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ได้แก่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ดังต่อไปนี้

(ก) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพซึ่งต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติงานแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด โดยมีองค์กรตามกฎหมายทำหน้าที่ตรวจสอบกลั่นกรองและรับรองการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพดังกล่าว ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาชีพเฉพาะกายภาพบำบัด

(๒) วิชาชีพเฉพาะการทันตแพทย์

(๓) วิชาชีพเฉพาะการพยาบาล

(๔) วิชาชีพเฉพาะการแพทย์

(๕) วิชาชีพเฉพาะการสัตวแพทย์

(๖) วิชาชีพเฉพาะเภสัชกรรม

(๗) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมเครื่องกล

(๘) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้า

(๙) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

(๑๐) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมโยธา

(๑๑) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมเหมืองแร่

(๑๒) วิชาชีพเฉพาะสถาปัตยกรรม

(๑๓) วิชาชีพเฉพาะอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(ข) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพซึ่งต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติแทนได้ และเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งเป็นงานที่ขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาชีพเฉพาะรังสีการแพทย์

(๒) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมชลประทาน

(๓) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมนิวเคลียร์

(๔) วิชาชีพเฉพาะวิศวกรรมปิโตรเลียม

(๕) วิชาชีพเฉพาะอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งที่มีลักษณะงานวิชาชีพซึ่งต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาที่ไม่อาจมอบหมายให้ผู้มีคุณวุฒิอย่างอื่นปฏิบัติแทนได้ และเป็นงานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีลักษณะในเชิงวิจัยและพัฒนา อีกทั้งเป็นงานขาดแคลนกำลังคนในภาคราชการ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาชีพเฉพาะวิทยาการคอมพิวเตอร์

(๒) วิชาชีพเฉพาะอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔ ตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป ซึ่งต้องปฏิบัติงานที่เป็นงานหลักของหน่วยงาน โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน ทฤษฎี หรือหลักวิชาอันเกี่ยวข้องกับงาน และเป็นงานเชิงพัฒนาระบบหรือมาตรฐานของงาน งานอนุรักษ์ตามภารกิจ หรืองานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือประสบการณ์เป็นอย่างสูงเฉพาะด้าน อันเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการหรือวงการด้านนั้นๆ ซึ่งได้แก่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ดังต่อไปนี้

(๑) ด้านการข่าว

(๒) ด้านการผังเมือง

(๓) ด้านการฝึกอบรม

(๔) ด้านการสืบสวนสอบสวน
(๕) ด้านกีฏวิทยา
(๖) ด้านช่างศิลปกรรม
(๗) ด้านตรวจสอบบัญชี
(๘) ด้านนิติการ
(๙) ด้านโบราณคดี
(๑๐) ด้านประเมินอากร
(๑๑) ด้านวิเคราะห์งบประมาณ
(๑๒) ด้านวิเคราะห์งานทะเบียนการค้า
(๑๓) ด้านวิเคราะห์งานบุคคล
(๑๔) ด้านวิเคราะห์นโยบายและแผน
(๑๕) ด้านวิจัยสังคมศาสตร์
(๑๖) ด้านวิชาการกษาปณ์
(๑๗) ด้านวิชาการเกษตร
(๑๘) ด้านวิชาการขนส่ง
(๑๙) ด้านวิชาการคลัง
(๒๐) ด้านวิชาการควบคุมโรค
(๒๑) ด้านวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน
(๒๒) ด้านวิชาการตรวจสอบบัญชี
(๒๓) ด้านวิชาการตรวจสอบภาษี
(๒๔) ด้านวิชาการทัณฑวิทยา
(๒๕) ด้านวิชาการธรณีวิทยา
(๒๖) ด้านวิชาการบัญชี
(๒๗) ด้านวิชาการประกันภัย
(๒๘) ด้านวิชาการประชาสัมพันธ์
(๒๙) ด้านวิชาการประมง
(๓๐) ด้านวิชาการประมงทะเล
(๓๑) ด้านวิชาการป่าไม้
(๓๒) ด้านวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร
(๓๓) ด้านวิชาการพัฒนาชุมชน
(๓๔) ด้านวิชาการพาณิชย์
(๓๕) ด้านวิชาการภาษี
(๓๖) ด้านวิชาการมาตรฐาน
(๓๗) ด้านวิชาการมาตรฐานสินค้า

(๓๘) ด้านวิชาการแรงงาน
(๓๙) ด้านวิชาการโรคพืช
(๔๐) ด้านวิชาการละครและดนตรี
(๔๑) ด้านวิชาการวิทยาศาสตร์การแพทย์
(๔๒) ด้านวิชาการศึกษา
(๔๓) ด้านวิชาการเศรษฐกิจ
(๔๔) ด้านวิชาการสหกรณ์
(๔๕) ด้านวิชาการสอบ
(๔๖) ด้านวิชาการสถิติ
(๔๗) ด้านวิชาการสัตวบาล
(๔๘) ด้านวิชาการสาธารณสุข
(๔๙) ด้านวิชาการสิ่งแวดล้อม
(๕๐) ด้านวิชาการสุขศึกษา
(๕๑) ด้านวิชาการสุขาภิบาล
(๕๒) ด้านวิชาการอาหารและยา
(๕๓) ด้านวิทยาศาสตร์
(๕๔) ด้านวิทยาศาสตร์นิวเคลียร์
(๕๕) ด้านวิเทศสหการ
(๕๖) ด้านวิศวกรรม
(๕๗) ด้านส่งเสริมและสอนการพลศึกษา
(๕๘) ด้านสังคมสงเคราะห์
(๕๙) ด้านสัตววิทยา
(๖๐) ด้านสถิติเศรษฐสังคม
(๖๑) ด้านสำรวจดิน
(๖๒) ด้านอักษรศาสตร์
(๖๓) ด้านอุตุนิยมวิทยา
(๖๔) ด้านอื่นที่ ก.พ. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

- พระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ประเภทวิชาชีพเฉพาะและประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๐ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๓ ประเภท ได้แก่ ตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และโดยที่มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา ๓๙ ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา
การปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

ขั้น	อันดับ ท. ๑	อันดับ ท. ๒	อันดับ ท. ๓	อันดับ ท. ๔	อันดับ ท. ๕	อันดับ ท. ๖	อันดับ ท. ๗	อันดับ ท. ๘	อันดับ ท. ๙	อันดับ ท. ๑๐	อันดับ ท. ๑๑	อันดับ ป. ๑๑
๑	๔,๖๓๐	๕,๐๕๐	๖,๒๑๐	๗,๖๖๐	๙,๓๖๐	๑๑,๔๖๐	๑๔,๔๐๐	๑๗,๑๑๐	๒๒,๖๖๐	๒๖,๕๙๐	๓๐,๕๙๐	๔๓,๑๙๐
๑.๕	๔,๓๓๐	๕,๑๐๐	๖,๒๘๐	๗,๗๐๐	๙,๔๖๐	๑๑,๙๐๐	๑๔,๗๐๐	๑๗,๕๐๐	๒๒,๗๐๐	๒๖,๙๙๐	๓๐,๙๙๐	๔๓,๙๙๐
๒	๔,๔๐๐	๕,๑๕๐	๖,๓๐๐	๗,๗๕๐	๙,๕๖๐	๑๑,๙๕๐	๑๔,๗๕๐	๑๗,๕๕๐	๒๒,๗๕๐	๒๗,๐๐๐	๓๐,๙๕๐	๔๔,๐๐๐
๒.๕	๔,๔๖๐	๕,๑๖๐	๖,๓๖๐	๗,๗๙๐	๙,๕๙๐	๑๑,๙๙๐	๑๔,๗๙๐	๑๗,๕๙๐	๒๒,๗๙๐	๒๗,๐๖๐	๓๐,๙๙๐	๔๔,๐๖๐
๓	๔,๕๓๐	๕,๒๐๐	๖,๓๙๐	๗,๘๐๐	๙,๖๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๔,๘๐๐	๑๗,๐๙๐	๒๒,๘๐๐	๒๗,๐๙๐	๓๐,๙๙๐	๔๔,๐๙๐
๓.๕	๔,๕๙๐	๕,๒๐๕	๖,๔๐๕	๗,๘๐๕	๙,๖๐๕	๑๒,๐๐๕	๑๔,๘๐๕	๑๗,๐๙๕	๒๒,๘๐๕	๒๗,๐๙๕	๓๐,๙๙๕	๔๔,๐๙๕
๔	๔,๖๒๐	๕,๒๐๙	๖,๔๐๙	๗,๘๐๙	๙,๖๐๙	๑๒,๐๐๙	๑๔,๘๐๙	๑๗,๐๙๙	๒๒,๘๐๙	๒๗,๐๙๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๐๙๙
๔.๕	๔,๗๔๐	๕,๒๑๐	๖,๔๑๐	๗,๘๑๐	๙,๖๑๐	๑๒,๐๑๐	๑๔,๘๑๐	๑๗,๐๙๑	๒๒,๘๑๐	๒๗,๐๙๑	๓๐,๙๙๑	๔๔,๐๙๑
๕	๔,๗๙๐	๕,๒๒๐	๖,๔๒๐	๗,๘๒๐	๙,๖๒๐	๑๒,๐๒๐	๑๔,๘๒๐	๑๗,๐๙๒	๒๒,๘๒๐	๒๗,๐๙๒	๓๐,๙๙๒	๔๔,๐๙๒
๕.๕	๔,๘๔๐	๕,๒๒๕	๖,๔๒๕	๗,๘๒๕	๙,๖๒๕	๑๒,๐๒๕	๑๔,๘๒๕	๑๗,๐๙๓	๒๒,๘๒๕	๒๗,๐๙๓	๓๐,๙๙๓	๔๔,๐๙๓
๖	๔,๘๙๐	๕,๒๒๙	๖,๔๒๙	๗,๘๒๙	๙,๖๒๙	๑๒,๐๒๙	๑๔,๘๒๙	๑๗,๐๙๔	๒๒,๘๒๙	๒๗,๐๙๔	๓๐,๙๙๔	๔๔,๐๙๔
๖.๕	๔,๙๔๐	๕,๒๓๐	๖,๔๓๐	๗,๘๓๐	๙,๖๓๐	๑๒,๐๓๐	๑๔,๘๓๐	๑๗,๐๙๕	๒๒,๘๓๐	๒๗,๐๙๕	๓๐,๙๙๕	๔๔,๐๙๕
๗	๔,๙๙๐	๕,๒๓๕	๖,๔๓๕	๗,๘๓๕	๙,๖๓๕	๑๒,๐๓๕	๑๔,๘๓๕	๑๗,๐๙๖	๒๒,๘๓๕	๒๗,๐๙๖	๓๐,๙๙๖	๔๔,๐๙๖
๗.๕	๕,๐๐๐	๕,๒๓๙	๖,๔๓๙	๗,๘๓๙	๙,๖๓๙	๑๒,๐๓๙	๑๔,๘๓๙	๑๗,๐๙๗	๒๒,๘๓๙	๒๗,๐๙๗	๓๐,๙๙๗	๔๔,๐๙๗
๘	๕,๐๕๐	๕,๒๔๐	๖,๔๔๐	๗,๘๔๐	๙,๖๔๐	๑๒,๐๔๐	๑๔,๘๔๐	๑๗,๐๙๘	๒๒,๘๔๐	๒๗,๐๙๘	๓๐,๙๙๘	๔๔,๐๙๘
๘.๕	๕,๐๙๐	๕,๒๔๕	๖,๔๔๕	๗,๘๔๕	๙,๖๔๕	๑๒,๐๔๕	๑๔,๘๔๕	๑๗,๐๙๙	๒๒,๘๔๕	๒๗,๐๙๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๐๙๙
๙	๕,๐๙๐	๕,๒๔๙	๖,๔๔๙	๗,๘๔๙	๙,๖๔๙	๑๒,๐๔๙	๑๔,๘๔๙	๑๗,๑๐๐	๒๒,๘๔๙	๒๗,๑๐๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๐๐
๙.๕	๕,๑๒๐	๕,๒๕๐	๖,๔๕๐	๗,๘๕๐	๙,๖๕๐	๑๒,๐๕๐	๑๔,๘๕๐	๑๗,๑๐๕	๒๒,๘๕๐	๒๗,๑๐๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๐๕
๑๐	๕,๑๒๕	๕,๒๕๕	๖,๔๕๕	๗,๘๕๕	๙,๖๕๕	๑๒,๐๕๕	๑๔,๘๕๕	๑๗,๑๐๙	๒๒,๘๕๕	๒๗,๑๐๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๐๙
๑๐.๕	๕,๑๓๐	๕,๒๕๙	๖,๔๕๙	๗,๘๕๙	๙,๖๕๙	๑๒,๐๕๙	๑๔,๘๕๙	๑๗,๑๑๐	๒๒,๘๕๙	๒๗,๑๑๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๑๐
๑๑	๕,๑๓๕	๕,๒๖๐	๖,๔๖๐	๗,๘๖๐	๙,๖๖๐	๑๒,๐๖๐	๑๔,๘๖๐	๑๗,๑๑๕	๒๒,๘๖๐	๒๗,๑๑๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๑๕
๑๑.๕	๕,๑๓๙	๕,๒๖๕	๖,๔๖๕	๗,๘๖๕	๙,๖๖๕	๑๒,๐๖๕	๑๔,๘๖๕	๑๗,๑๑๙	๒๒,๘๖๕	๒๗,๑๑๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๑๙
๑๒	๕,๑๔๐	๕,๒๖๙	๖,๔๖๙	๗,๘๖๙	๙,๖๖๙	๑๒,๐๖๙	๑๔,๘๖๙	๑๗,๑๒๐	๒๒,๘๖๙	๒๗,๑๒๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๒๐
๑๒.๕	๕,๑๔๕	๕,๒๗๐	๖,๔๗๐	๗,๘๗๐	๙,๖๗๐	๑๒,๐๗๐	๑๔,๘๗๐	๑๗,๑๒๕	๒๒,๘๗๐	๒๗,๑๒๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๒๕
๑๓	๕,๑๔๙	๕,๒๗๕	๖,๔๗๕	๗,๘๗๕	๙,๖๗๕	๑๒,๐๗๕	๑๔,๘๗๕	๑๗,๑๒๙	๒๒,๘๗๕	๒๗,๑๒๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๒๙
๑๓.๕	๕,๑๕๐	๕,๒๗๙	๖,๔๗๙	๗,๘๗๙	๙,๖๗๙	๑๒,๐๗๙	๑๔,๘๗๙	๑๗,๑๓๐	๒๒,๘๗๙	๒๗,๑๓๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๓๐
๑๔	๕,๑๕๕	๕,๒๘๐	๖,๔๘๐	๗,๘๘๐	๙,๖๘๐	๑๒,๐๘๐	๑๔,๘๘๐	๑๗,๑๓๕	๒๒,๘๘๐	๒๗,๑๓๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๓๕
๑๔.๕	๕,๑๕๙	๕,๒๘๕	๖,๔๘๕	๗,๘๘๕	๙,๖๘๕	๑๒,๐๘๕	๑๔,๘๘๕	๑๗,๑๓๙	๒๒,๘๘๕	๒๗,๑๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๓๙
๑๕	๕,๑๖๐	๕,๒๘๙	๖,๔๘๙	๗,๘๘๙	๙,๖๘๙	๑๒,๐๘๙	๑๔,๘๘๙	๑๗,๑๔๐	๒๒,๘๘๙	๒๗,๑๔๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๔๐
๑๕.๕	๕,๑๖๕	๕,๒๙๐	๖,๔๙๐	๗,๘๙๐	๙,๖๙๐	๑๒,๐๙๐	๑๔,๘๙๐	๑๗,๑๔๕	๒๒,๘๙๐	๒๗,๑๔๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๔๕
๑๖	๕,๑๖๙	๕,๒๙๕	๖,๔๙๕	๗,๘๙๕	๙,๖๙๕	๑๒,๐๙๕	๑๔,๘๙๕	๑๗,๑๔๙	๒๒,๘๙๕	๒๗,๑๔๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๔๙
๑๖.๕	๕,๑๗๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๕๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๕๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๕๐
๑๗	๕,๑๗๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๕๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๕๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๕๕
๑๗.๕	๕,๑๗๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๕๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๕๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๕๙
๑๘	๕,๑๘๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๖๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๖๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๖๐
๑๘.๕	๕,๑๘๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๖๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๖๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๖๕
๑๙	๕,๑๘๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๖๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๖๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๖๙
๑๙.๕	๕,๑๙๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๗๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๗๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๗๐
๒๐	๕,๑๙๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๗๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๗๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๗๕
๒๐.๕	๕,๑๙๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๗๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๗๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๗๙
๒๑	๕,๒๐๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๘๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๘๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๘๐
๒๑.๕	๕,๒๐๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๘๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๘๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๘๕
๒๒	๕,๒๐๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๘๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๘๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๘๙
๒๒.๕	๕,๒๑๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๙๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๙๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๙๐
๒๓	๕,๒๑๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๙๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๙๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๙๕
๒๓.๕	๕,๒๑๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๑๙๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๑๙๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๑๙๙
๒๔	๕,๒๒๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๐๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๐๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๐๐
๒๔.๕	๕,๒๒๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๐๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๐๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๐๕
๒๕	๕,๒๒๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๐๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๐๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๐๙
๒๕.๕	๕,๒๓๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๑๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๑๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๑๐
๒๖	๕,๒๓๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๑๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๑๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๑๕
๒๖.๕	๕,๒๓๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๑๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๑๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๑๙
๒๗	๕,๒๔๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๒๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๒๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๒๐
๒๗.๕	๕,๒๔๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๒๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๒๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๒๕
๒๘	๕,๒๔๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๒๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๒๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๒๙
๒๘.๕	๕,๒๕๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๐	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๐	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๐
๒๙	๕,๒๕๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๕	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๕	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๕
๒๙.๕	๕,๒๕๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๐	๕,๒๖๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๐.๕	๕,๒๖๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๑	๕,๒๖๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๑.๕	๕,๒๗๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๒	๕,๒๗๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๒.๕	๕,๒๗๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๓	๕,๒๘๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๓.๕	๕,๒๘๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๔	๕,๒๘๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๔.๕	๕,๒๙๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๕	๕,๒๙๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๕.๕	๕,๒๙๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๖	๕,๓๐๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๖.๕	๕,๓๐๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๗	๕,๓๐๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๗.๕	๕,๓๑๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๘	๕,๓๑๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๘.๕	๕,๓๑๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๙	๕,๓๒๐	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๓๙.๕	๕,๓๒๕	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙
๔๐	๕,๓๒๙	๕,๒๙๙	๖,๔๙๙	๗,๘๙๙	๙,๖๙๙	๑๒,๐๙๙	๑๔,๘๙๙	๑๗,๒๓๙	๒๒,๘๙๙	๒๗,๒๓๙	๓๐,๙๙๙	๔๔,๒๓๙

ตารางการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนจากบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 เข้าสู่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.1	ขั้น	อันดับ ท.1
15	7,260	15	7,480****
14.5	7,120	15	7,480***
14	6,980	15	7480**
13.5	6,840	15	7,480*
13	6,710	15	7,480
12.5	6,580	14.5	7,340
12	6,450	14	7,190
11.5	6,320	13.5	7,050
11	6,200	13	6,920
10.5	6,080	12.5	6,780
10	5,960	12	6,650
9.5	5,840	11.5	6,510
9	5,730	11	6,390
8.5	5,620	10.5	6,270
8	5,510	10	6,140
7.5	5,400	9.5	6,020
7	5,300	9	5,910
6.5	5,200	8.5	5,790
6	5,100	8	5,680
5.5	5,000	7.5	5,570
5	4,900	7	5,460
4.5	4,800	6.5	5,360
4	4,700	6	5,260
3.5	4,600	5.5	5,150
3	4,500	5	5,050
2.5	4,400	4.5	4,950
2	4,300	4	4,850
1.5	4,200	3.5	4,740
1	4,100	3	4,640
		2.5	4,540
		2	4,430
		1.5	4,330
		1	4,230

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.2	ขั้น	อันดับ ท.2
14	8,690	14	8,960****
13.5	8,520	14	8,960***
13	8,360	14	8,960**
12.5	8,200	14	8,960*
12	8,040	14	8,960
11.5	7,880	13.5	8,780
11	7,730	13	8,620
10.5	7,580	12.5	8,450
10	7,430	12	8,290
9.5	7,280	11.5	8,120
9	7,140	11	7,970
8.5	7,000	10.5	7,810
8	6,860	10	7,660
7.5	6,720	9.5	7,500
7	6,590	9	7,360
6.5	6,440	8.5	7,210
6	6,300	8	7,070
5.5	6,160	7.5	6,930
5	6,020	7	6,790
4.5	5,880	6.5	6,640
4	5,740	6	6,490
3.5	5,600	5.5	6,350
3	5,460	5	6,210
2.5	5,320	4.5	6,060
2	5,180	4	5,920
1.5	5,040	3.5	5,770
1	4,900	3	5,630
		2.5	5,480
		2	5,340
		1.5	5,200
		1	5,050

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.3	ขั้น	อันดับ ท.3
20	13,150	20	13,550****
19.5	12,940	20	13,550***
19	12,730	20	13,550**
18.5	12,520	20	13,550*
18	12,310	20	13,550
17.5	12,100	19.5	13,330
17	11,890	19	13,120
16.5	11,680	18.5	12,900
16	11,470	18	12,680
15.5	11,260	17.5	12,470
15	11,050	17	12,250
14.5	10,840	16.5	12,040
14	10,630	16	11,820
13.5	10,420	15.5	11,600
13	10,220	15	11,390
12.5	10,020	14.5	11,170
12	9,830	14	10,950
11.5	9,640	13.5	10,740
11	9,450	13	10,530
10.5	9,270	12.5	10,330
10	9,090	12	10,130
9.5	8,910	11.5	9,930
9	8,740	11	9,740
8.5	8,570	10.5	9,550
8	8,400	10	9,370
7.5	8,230	9.5	9,180
7	8,060	9	9,010
6.5	7,890	8.5	8,830
6	7,720	8	8,660
5.5	7,550	7.5	8,480
5	7,380	7	8,310
4.5	7,210	6.5	8,130
4	7,040	6	7,960
3.5	6,870	5.5	7,780
3	6,700	5	7,610
2.5	6,530	4.5	7,430
2	6,360	4	7,260
1.5	6,190	3.5	7,080
1	6,020	3	6,910
		2.5	6,730
		2	6,560
		1.5	6,380
		1	6,210

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.4	ขั้น	อันดับ ท.4
20	16,160	20	16,650****
19.5	15,900	20	16,650***
19	15,640	20	16,650**
18.5	15,380	20	16,650*
18	15,120	20	16,650
17.5	14,860	19.5	16,380
17	14,600	19	16,110
16.5	14,340	18.5	15,850
16	14,080	18	15,580
15.5	13,820	17.5	15,310
15	13,560	17	15,040
14.5	13,300	16.5	14,780
14	13,050	16	14,510
13.5	12,800	15.5	14,240
13	12,560	15	13,970
12.5	12,320	14.5	13,700
12	12,090	14	13,450
11.5	11,860	13.5	13,190
11	11,640	13	12,940
10.5	11,410	12.5	12,690
10	11,190	12	12,460
9.5	10,970	11.5	12,220
9	10,760	11	11,990
8.5	10,540	10.5	11,760
8	10,330	10	11,530
7.5	10,110	9.5	11,300
7	9,900	9	11,090
6.5	9,680	8.5	10,860
6	9,470	8	10,640
5.5	9,250	7.5	10,420
5	9,040	7	10,200
4.5	8,820	6.5	9,980
4	8,610	6	9,760
3.5	8,410	5.5	9,530
3	8,190	5	9,320
2.5	7,980	4.5	9,090
2	7,780	4	8,870
1.5	7,580	3.5	8,670
1	7,380	3	8,440
		2.5	8,220
		2	8,020
		1.5	7,810
		1	7,610

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ชั้น	อันดับ ท.5	ชั้น	อันดับ ท.5
20	19,740	20	20,340****
19.5	19,430	20	20,340***
19	19,120	20	20,340**
18.5	18,810	20	20,340*
18	18,500	20	20,340
17.5	18,190	19.5	20,020
17	17,880	19	19,700
16.5	17,570	18.5	19,380
16	17,260	18	19,060
15.5	16,950	17.5	18,740
15	16,640	17	18,420
14.5	16,330	16.5	18,100
14	16,020	16	17,780
13.5	15,720	15.5	17,460
13	15,420	15	17,140
12.5	15,130	14.5	16,820
12	14,840	14	16,510
11.5	14,560	13.5	16,200
11	14,280	13	15,890
10.5	14,000	12.5	15,590
10	13,730	12	15,290
9.5	13,460	11.5	15,000
9	13,200	11	14,710
8.5	12,940	10.5	14,420
8	12,680	10	14,150
7.5	12,420	9.5	13,870
7	12,160	9	13,600
6.5	11,900	8.5	13,330
6	11,650	8	13,070
5.5	11,380	7.5	12,800
5	11,120	7	12,530
4.5	10,860	6.5	12,260
4	10,600	6	12,000
3.5	10,340	5.5	11,730
3	10,080	5	11,460
2.5	9,820	4.5	11,190
2	9,560	4	10,920
1.5	9,300	3.5	10,660
1	9,040	3	10,390
		2.5	10,120
		2	9,850
		1.5	9,580
		1	9,320

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ชั้น	อันดับ ท.6	ชั้น	อันดับ ท.6
20	24,440	20	25,180****
19.5	24,050	20	25,180***
19	23,660	20	25,180**
18.5	23,270	20	25,180*
18	22,880	20	25,180
17.5	22,490	19.5	24,780
17	22,100	19	24,370
16.5	21,710	18.5	23,970
16	21,320	18	23,570
15.5	20,930	17.5	23,170
15	20,540	17	22,770
14.5	20,150	16.5	22,370
14	19,770	16	21,960
13.5	19,390	15.5	21,560
13	19,020	15	21,160
12.5	18,650	14.5	20,760
12	18,290	14	20,370
11.5	17,930	13.5	19,980
11	17,580	13	19,600
10.5	17,230	12.5	19,210
10	16,890	12	18,840
9.5	16,560	11.5	18,470
9	16,240	11	18,110
8.5	15,920	10.5	17,750
8	15,600	10	17,400
7.5	15,280	9.5	17,060
7	14,960	9	16,730
6.5	14,640	8.5	16,400
6	14,320	8	16,070
5.5	14,010	7.5	15,740
5	13,680	7	15,410
4.5	13,360	6.5	15,080
4	13,040	6	14,750
3.5	12,720	5.5	14,440
3	12,400	5	14,100
2.5	12,080	4.5	13,770
2	11,760	4	13,440
1.5	11,440	3.5	13,110
1	11,120	3	12,780
		2.5	12,450
		2	12,120
		1.5	11,790
		1	11,460

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.8	ขั้น	อันดับ ท.8
24	42,170	24	43,440
23.5	41,480	23.5	42,730
23	40,790	23	42,020
22.5	40,100	22.5	41,310
22	39,410	22	40,600
21.5	38,720	21.5	39,890
21	38,030	21	39,180
20.5	37,340	20.5	38,470
20	36,650	20	37,750
19.5	36,070	19.5	37,160
19	35,490	19	36,560
18.5	34,910	18.5	35,960
18	34,330	18	35,360
17.5	33,750	17.5	34,770
17	33,170	17	34,170
16.5	32,590	16.5	33,570
16	32,010	16	32,980
15.5	31,430	15.5	32,380
15	30,850	15	31,780
14.5	30,270	14.5	31,180
14	29,690	14	30,590
13.5	29,130	13.5	30,010
13	28,580	13	29,440
12.5	28,040	12.5	28,890
12	27,510	12	28,340
11.5	27,000	11.5	27,810
11	26,480	11	27,280
10.5	25,970	10.5	26,750
10	25,460	10	26,230
9.5	24,970	9.5	25,720
9	24,480	9	25,220
8.5	24,000	8.5	24,720
8	23,520	8	24,230
7.5	23,040	7.5	23,740
7	22,560	7	23,240
6.5	22,080	6.5	22,750
6	21,600	6	22,250
5.5	21,120	5.5	21,760
5	20,640	5	21,260
4.5	20,160	4.5	20,770
4	19,680	4	20,280
3.5	19,200	3.5	19,780
3	18,720	3	19,290
2.5	18,240	2.5	18,790
2	17,760	2	18,300
1.5	17,280	1.5	17,800
1	16,800	1	17,310

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ชั้น	อันดับ ท.7	ชั้น	อันดับ ท.7
20	29,810	20	30,710****
19.5	29,340	20	30,710***
19	28,870	20	30,710**
18.5	28,400	20	30,710*
18	27,930	20	30,710
17.5	27,460	19.5	30,230
17	26,990	19	29,740
16.5	26,520	18.5	29,260
16	26,050	18	28,770
15.5	25,580	17.5	28,290
15	25,110	17	27,800
14.5	24,640	16.5	27,320
14	24,170	16	26,840
13.5	23,710	15.5	26,350
13	23,260	15	25,870
12.5	22,830	14.5	25,380
12	22,390	14	24,900
11.5	21,970	13.5	24,430
11	21,550	13	23,960
10.5	21,130	12.5	23,520
10	20,720	12	23,070
9.5	20,320	11.5	22,630
9	19,920	11	22,200
8.5	19,530	10.5	21,770
8	19,140	10	21,350
7.5	18,750	9.5	20,930
7	18,360	9	20,520
6.5	17,970	8.5	20,120
6	17,590	8	19,720
5.5	17,190	7.5	19,320
5	16,800	7	18,920
4.5	16,410	6.5	18,510
4	16,020	6	18,120
3.5	15,630	5.5	17,710
3	15,240	5	17,310
2.5	14,850	4.5	16,910
2	14,460	4	16,510
1.5	14,070	3.5	16,100
1	13,680	3	15,700
		2.5	15,300
		2	14,900
		1.5	14,500
		1	14,100

(*) (**) (***) (****) ให้ได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2547

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ชั้น	อันดับ ท.9	ชั้น	อันดับ ท.9
20	44,930	20	46,280
19.5	44,240	19.5	45,570
19	43,550	19	44,860
18.5	42,860	18.5	44,150
18	42,170	18	43,440
17.5	41,480	17.5	42,730
17	40,790	17	42,020
16.5	40,100	16.5	41,310
16	39,410	16	40,600
15.5	38,720	15.5	39,890
15	38,030	15	39,180
14.5	37,340	14.5	38,470
14	36,660	14	37,760
13.5	35,960	13.5	37,040
13	35,270	13	36,330
12.5	34,610	12.5	35,650
12	33,950	12	34,970
11.5	33,310	11.5	34,310
11	32,680	11	33,670
10.5	32,050	10.5	33,020
10	31,420	10	32,370
9.5	30,810	9.5	31,740
9	30,210	9	31,120
8.5	29,600	8.5	30,490
8	29,000	8	29,870
7.5	28,390	7.5	29,250
7	27,790	7	28,630
6.5	27,180	6.5	28,000
6	26,580	6	27,380
5.5	25,980	5.5	26,760
5	25,370	5	26,140
4.5	24,770	4.5	25,520
4	24,170	4	24,900
3.5	23,570	3.5	24,280
3	22,980	3	23,670
2.5	22,390	2.5	23,070
2	21,800	2	22,460
1.5	21,220	1.5	21,860
1	20,640	1	21,260

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ขั้น	อันดับ ท.10	ขั้น	อันดับ ท.10
19	53,130	19	54,730
18.5	52,310	18.5	53,880
18	51,490	18	53,040
17.5	50,670	17.5	52,200
17	49,850	17	51,350
16.5	49,030	16.5	50,510
16	48,210	16	49,660
15.5	47,390	15.5	48,820
15	46,570	15	47,970
14.5	45,750	14.5	47,130
14	44,940	14	46,290
13.5	44,110	13.5	45,440
13	43,290	13	44,590
12.5	42,470	12.5	43,750
12	41,660	12	42,910
11.5	40,880	11.5	42,110
11	40,110	11	41,320
10.5	39,330	10.5	40,510
10	38,560	10	39,720
9.5	37,820	9.5	38,960
9	37,080	9	38,200
8.5	36,340	8.5	37,440
8	35,600	8	36,670
7.5	34,860	7.5	35,910
7	34,120	7	35,150
6.5	33,380	6.5	34,390
6	32,640	6	33,620
5.5	31,900	5.5	32,860
5	31,160	5	32,100
4.5	30,420	4.5	31,340
4	29,690	4	30,590
3.5	28,960	3.5	29,830
3	28,230	3	29,080
2.5	27,510	2.5	28,340
2	26,790	2	27,600
1.5	26,080	1.5	26,870
1	25,370	1	26,140

บัญชีท้าย พรบ.เงินเดือนฯ พ.ศ. 2538		บัญชีท้าย พรฎ. การปรับอัตราเงินเดือนฯ พ.ศ. 2547	
ชั้น	อันดับ ท.11	ชั้น	อันดับ ท.11
16	57,190	16	58,910
15.5	56,240	15.5	57,930
15	55,290	15	56,950
14.5	54,340	14.5	55,980
14	53,390	14	55,000
13.5	52,440	13.5	54,020
13	51,500	13	53,050
12.5	50,540	12.5	52,060
12	49,600	12	51,090
11.5	48,660	11.5	50,120
11	47,720	11	49,160
10.5	46,780	10.5	48,190
10	45,850	10	47,230
9.5	44,910	9.5	46,260
9	43,980	9	45,300
8.5	43,050	8.5	44,350
8	42,120	8	43,390
7.5	41,190	7.5	42,430
7	40,270	7	41,480
6.5	39,350	6.5	40,540
6	38,430	6	39,590
5.5	37,520	5.5	38,650
5	36,610	5	37,710
4.5	35,710	4.5	36,790
4	34,820	4	35,870
3.5	33,940	3.5	34,960
3	33,070	3	34,070
2.5	32,210	2.5	33,180
2	31,360	2	32,310
1.5	30,520	1.5	31,440
1	29,690	1	30,590

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎ ก.พ.

(พ.ศ.๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือน เพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงแต่ละกระทรวง ทบวงที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวงแต่ละทบวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่ละส่วนราชการ เป็นหน่วยเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒)

ข้อ ๒ การเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒) ในกรณีครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการก่อนที่กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งไว้แล้วจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงาน ก.พ.จัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๖ (๒) อยู่ในวันที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด โดยแยกเป็นแต่ละหน่วยเลือกแล้วส่งบัญชีรายชื่อของแต่ละหน่วยเลือกไปให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นๆ ทราบ

(๒) ในกรณีที่ในหน่วยเลือกของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยเลือกของกระทรวงหรือของทบวงใดตามข้อ ๑ มีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อหน่วยเลือกละไม่เกินสามคน หรือในหน่วยเลือกของส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงใดมีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อหน่วยเลือกละหนึ่งคน ให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นผู้เลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒)

(๓) ในกรณีที่หน่วยเลือกใดมีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อเกินกว่าจำนวนใน (๒) ให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อของหน่วยเลือกนั้นเลือกกันเองเพื่อให้มีจำนวนตาม (๒) โดยให้สำนักงาน ก.พ.ส่งบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนตามแบบท้ายกฎ ก.พ.นี้ ซึ่งลงลายมือชื่อของเลขาธิการ ก.พ.แล้ว ไปให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อของหน่วยเลือกนั้น เพื่อให้เลือกข้าราชการพลเรือนจากรายชื่อในบัญชีดังกล่าว โดยเขียนชื่อและนามสกุลของผู้ซึ่งตนเลือกไม่เกินจำนวนใน (๒) พร้อมกับลงลายมือชื่อของผู้เลือกลงในบัตรเลือกข้าราชการพลเรือน แล้วส่งบัตรดังกล่าวพร้อมกับภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้เลือกกลับคืนให้สำนักงาน ก.พ. ภายในวันที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนสำนักงาน ก.พ.โดยตรง ให้ถือวันที่สำนักงาน ก.พ.ได้รับบัตรเป็นวันส่ง ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์รับลงทะเบียนเป็นวันส่ง ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนทางไปรษณีย์ไม่ลงทะเบียนให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราไปรษณีย์เป็นวันส่ง

(๔) ให้สำนักงาน ก.พ.รวบรวมบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนที่ได้รับกลับคืนตาม (๓) เพื่อดำเนินการตรวจนับคะแนน โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจนับคะแนนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไปจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

(๕) การตรวจนับคะแนนของคณะกรรมการตาม (๔) ให้กระทำโดยเปิดเผยและต้องมีกรรมการอยู่พร้อมกันไม่น้อยกว่าสามคน

บัตรเลือกข้าราชการพลเรือนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสียและไม่ให้นับเป็นคะแนน คือ

(ก) บัตรที่ไม่มีตราชื่อส่วนราชการสำนักงาน ก.พ.

(ข) บัตรที่ไม่มีลายมือชื่อของเลขาธิการ ก.พ.

(ค) บัตรที่เลือกเกินจำนวนตาม (๒)

(ง) บัตรที่มีรอยขูด ลบ ขีดฆ่า ตกเติม หรือเขียนซ้ำ โดยไม่ลงลายมือชื่อผู้เลือกกำกับ

(จ) บัตรที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้เลือก

(ฉ) บัตรที่ส่งกลับคืนช้ากว่าวันที่สำนักงาน ก.พ.กำหนดตาม (๓)

เมื่อตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกโดยเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำเป็นรายหน่วยเลือก พร้อมกับแสดงคะแนนของแต่ละคนไว้ในบัญชีด้วย ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเท่ากัน ให้เลขาธิการ ก.พ.จับสลากชื่อผู้ได้คะแนนเท่ากันนั้นต่อหน้าคณะกรรมการตรวจนับคะแนนเพื่อเรียงลำดับที่ บัญชีรายชื่อดังกล่าวให้มีกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนลงลายมือชื่อรับรอง

(๖) ให้เลขาธิการ ก.พ.ประกาศรายชื่อผู้ที่อยู่ในลำดับที่หนึ่งถึงที่สามในบัญชีรายชื่อตาม (๕) ในหน่วยเลือกของสำนักนายกรัฐมนตรี ของกระทรวงแต่ละกระทรวง ของทบวงแต่ละทบวง และผู้ที่อยู่ในลำดับที่หนึ่งในหน่วยเลือกของส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่ละส่วนราชการ เป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นผู้เลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒) โดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงาน ก.พ.

(๗) ให้สำนักงาน ก.พ.นำรายชื่อข้าราชการพลเรือนตาม (๒) และ (๖) มากำหนดหมายเลขประจำตัวของแต่ละคน แล้วทำบัญชีรวมรายชื่อข้าราชการพลเรือนดังกล่าวส่งให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นทุกคนก่อนวันเลือกตาม (๔) ไม่น้อยกว่าห้าวันทำการ

(๘) ให้สำนักงาน ก.พ.มีหนังสือนัดผู้มีชื่อในบัญชีรวมรายชื่อตาม (๗) ไปออกเสียงลงคะแนนตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด เพื่อเลือกผู้มีชื่อในบัญชีรวมรายชื่อนั้นเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒)

(๙) ในการออกเสียงลงคะแนนตาม (๘) ให้สำนักงาน ก.พ.แจกบัตรออกเสียงลงคะแนนเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนแก่ผู้มีชื่อในบัญชีรวมรายชื่อตาม (๗) ที่มาออกเสียงลงคะแนน เมื่อผู้มีชื่อดังกล่าวออกเสียงลงคะแนนแล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการตรวจนับคะแนนและเรียงลำดับที่ตามวิธีการใน (๔) และ (๕) โดยอนุโลม และจัดทำบัญชีรวมรายชื่อผู้ได้รับเลือก

พร้อมด้วยคะแนนที่ได้รับเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำ แล้วให้เลขาธิการ ก.พ.ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกโดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงาน ก.พ.

(๑๐) ให้สำนักงาน ก.พ.ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับเลือกตาม (๙) เพื่อให้ได้ผู้ได้รับเลือกที่ได้คะแนนสูงตามลำดับห้าคนซึ่งอยู่ต่างหน่วยเลือกกัน และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๖ เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนต่อไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๖ (๒) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดตามวาระ และจะต้องแต่งตั้งกรรมการแทน ให้สำนักงาน ก.พ.นำรายชื่อผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๙) ที่เหลืออยู่ในบัญชีรวมรายชื่อมาตรวจสอบคุณสมบัติเพื่อให้ได้ผู้ได้รับเลือกที่ได้คะแนนสูงตามลำดับ ซึ่งอยู่ต่างหน่วยเลือกกับผู้ที่เป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๒) อยู่แล้ว เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนแทนต่อไป ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนเหลืออยู่ในบัญชีรวมรายชื่อดังกล่าว ให้ดำเนินการเลือกใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๒

ข้อ ๔ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๑) ในกรณีครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการก่อนที่กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งไว้แล้วจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้เลขาธิการ ก.พ.แจ้งให้กรรมการข้าราชการพลเรือนโดยตำแหน่งตามมาตรา ๖ และข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๑๐) เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๑) ซึ่งยินยอมให้เสนอชื่อไปยังสำนักงาน ก.พ.ภายในระยะเวลาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้เสนอชื่อแต่ละคนเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ด้านละหนึ่งคน พร้อมทั้งผลงานโดยย่อของผู้ได้รับการเสนอชื่อแต่ละคน โดยจะเสนอชื่อผู้ใดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิไว้ในหลายด้านก็ได้

(๒) ให้สำนักงาน ก.พ.ทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีผู้เสนอชื่อตาม (๑) แยกเป็นด้านต่างๆ ตามมาตรา ๖ (๑) พร้อมทั้งระบุผลงานโดยย่อของผู้ได้รับการเสนอชื่อแต่ละคนไว้ด้วย ในกรณีที่ผู้ใดได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหลายด้านก็ให้ระบุชื่อผู้นั้นไว้ทุกด้าน

(๓) ให้สำนักงาน ก.พ.จัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างกรรมการข้าราชการพลเรือนโดยตำแหน่งกับข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๑๐) เพื่อร่วมกันสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๑) จากบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้ประธาน ก.พ.เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธาน ก.พ.ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

(๔) ให้ผู้เข้าประชุมตาม (๓) แต่ละคน เลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๑) จากบัญชีรายชื่อตาม (๒) ได้ด้านละหนึ่งคนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน

(๕) ให้สำนักงาน ก.พ.ตรวจนับคะแนนการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับเลือกในแต่ละด้านไว้ โดยเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำ ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมตาม (๓) จับสลากชื่อผู้ได้คะแนนเท่ากันนั้นเพื่อเรียงลำดับที่

(๖) ให้สำนักงาน ก.พ.ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับเลือกตาม (๕) เพื่อให้ได้ผู้ได้

รับเลือกที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๖ และให้ผู้ที่อยู่ในลำดับที่หนึ่งในบัญชีตาม (๕) ในแต่ละด้านที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเป็นผู้ได้รับเลือกเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน แต่ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกในลำดับที่หนึ่งมีชื่อผู้ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการแต่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจำนวนเกินกว่าสามคน ให้ที่ประชุมตาม (๓) คัดชื่อผู้ที่เกินออก ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกซึ่งอยู่ในลำดับที่หนึ่งในด้านใดไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้นด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งอยู่ในลำดับถัดมาในด้านนั้นเป็นผู้อยู่ในลำดับที่หนึ่งแทน ในกรณีที่ผู้ใดได้รับเลือกอยู่ในลำดับที่หนึ่งหลายด้าน ให้ผู้เสนอชื่อผู้นั้นเป็นผู้เลือกว่าจะให้ผู้นั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในบัญชีด้านใด ถ้ามีผู้เสนอชื่อผู้นั้นหลายคน ให้ผู้เสนอชื่อผู้นั้นร่วมกันเลือก ในกรณีที่จะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนเกินกว่าห้าคน ให้ที่ประชุมตาม (๓) เลือกผู้ได้รับเลือกซึ่งอยู่ในลำดับถัดมาในด้านที่ต้องการเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน ทั้งนี้ เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพร้อมกับผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๑๐)

ข้อ ๕ ในกรณีที่กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดตามวาระ และจะต้องแต่งตั้งกรรมการแทน ให้ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้นใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๔ โดยอนุโลม เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนแทนต่อไป

ข้อ ๖ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๖ (๑) และ (๒) ในระยะเริ่มแรกที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ดำเนินการตามกฎ ก.พ.นี้โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. กฎ ก.พ. (พ.ศ.๒๕๓๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๓/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

ตราชื่อส่วนราชการสำนักงาน ก.พ.

บัตรเลือกข้าราชการพลเรือน
เพื่อเลือกเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน
ท้ายกฎ ก.พ. (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือก
ข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน

ข้าพเจ้า .....เลือกผู้มีชื่อข้างท้ายนี้ เพื่อเลือกเป็นกรรมการข้าราชการพลเรือน คือ

๑. _____

๒. _____

๓. _____

(ลงมือชื่อ).....ผู้เลือก
( )

(ลายมือชื่อ)_____
( )
เลขาธิการ ก.พ.

หมายเหตุ

๑. ในสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวงให้เลือกได้หน่วยละไม่เกิน ๓ ชื่อ

๒. ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง ให้เลือกได้ไม่เกินหน่วยละ ๑ ชื่อ

๓. ให้ส่งภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้เลือกไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมกับบัตรเลือกนี้ภายในวันที่_____

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือน เพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนราชการที่มี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และ อ.ก.พ.จังหวัด แต่ละส่วนราชการเป็นหน่วยเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การเลือกข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๖ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ (๒) มาตรา ๑๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๒) และมาตรา ๒๓ (๒) เพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ในกรณีครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการก่อนที่อนุกรรมการใน อ.ก.พ.นั้นๆ จะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ จัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๖ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ (๒) มาตรา ๑๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๒) และมาตรา ๒๓ (๒) แล้วแต่กรณี โดยหัวหน้าส่วนราชการนั้นๆ จะมอบหมายให้ส่วนราชการใดในสังกัดเป็นผู้จัดทำก็ได้ แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นๆ ทราบ

(๒) ในกรณีที่ในหน่วยเลือกของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยเลือกของส่วนราชการที่มี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง หรือ อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง มีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อหน่วยเลือกละไม่เกินห้าคน หรือในหน่วยเลือกของส่วนราชการที่มี อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด มีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อหน่วยเลือกละไม่เกินหกคน ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.ของหน่วยเลือกดังกล่าว ให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นผู้ได้รับเลือก เพื่อเสนอประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.ของหน่วยเลือกนั้นๆ แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่หน่วยเลือกใดมีผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อเกินกว่าจำนวนใน (๒) ให้ส่วนราชการตาม (๑) ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. นัดให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าวไปออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ ณ สถานที่ที่กำหนดแล้วแจกบัตร

เลือกข้าราชการพลเรือนตามแบบท้ายกฎ ก.พ.นี้ ซึ่งลงลายมือชื่อของหัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑ แล้ว ให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าวในวันลงคะแนน เพื่อให้เลือกผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญนั้นๆ แล้วแต่กรณี โดยเขียนชื่อและนามสกุลของผู้ซึ่งตนเลือกไม่เกินจำนวนใน (๒) พร้อมกับลงลายมือชื่อของผู้เลือกลงในบัตรเลือกข้าราชการพลเรือน แล้วหย่อนบัตรดังกล่าวลงในหีบบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนที่ส่วนราชการนั้นๆ จัดไว้ให้ภายในเวลาที่ส่วนราชการนั้นๆ กำหนด

ข. ส่งบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนตามแบบท้ายกฎ ก.พ.นี้ ซึ่งลงลายมือชื่อของหัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑ แล้ว ไปให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าว เพื่อให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเลือกข้าราชการพลเรือนจากรายชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ แล้วแต่กรณี โดยเขียนชื่อและนามสกุลของผู้ซึ่งตนเลือกไม่เกินจำนวนใน (๒) พร้อมกับลงลายมือชื่อของผู้เลือกลงในบัตรเลือกข้าราชการพลเรือน แล้วส่งบัตรดังกล่าวพร้อมกับภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้เลือกกลับคืนให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ ภายในวันที่ส่วนราชการนั้นๆ กำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนส่วนราชการตามข้อ ๑ โดยตรง ให้ถือวันที่ส่วนราชการตามข้อ ๑ ได้รับบัตรเป็นวันส่ง ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์รับลงทะเบียนเป็นวันส่ง ในกรณีที่ส่งบัตรกลับคืนทางไปรษณีย์ไม่ลงทะเบียน ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราไปรษณีย์เป็นวันส่ง

(๔) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ รวบรวมบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนตาม (๓) ก. หรือ (๓) ข. แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตรวจนับคะแนนโดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจนับคะแนนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไปจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

(๕) การตรวจนับคะแนนของคณะกรรมการตาม (๔) ให้กระทำโดยเปิดเผยและต้องมีกรรมการอยู่พร้อมกันไม่น้อยกว่าสามคน

บัตรเลือกข้าราชการพลเรือนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสียและไม่ให้นับเป็นคะแนน คือ

ก. บัตรที่ไม่มีลายมือชื่อของหัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑

ข. บัตรที่เลือกเกินจำนวนตาม (๒)

ค. บัตรที่มีรอยขูด ลบ ขีดฆ่า ตกเติม หรือเขียนซ้ำ โดยไม่ลงลายมือชื่อผู้เลือกกำกับ

ง. บัตรที่ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้เลือก

จ. บัตรที่ไม่ได้หย่อนลงหีบบัตรเลือกข้าราชการพลเรือนตาม (๓) ก.

ฉ. บัตรที่ส่งกลับคืนช้ากว่าวันที่ส่วนราชการตามข้อ ๑ กำหนดตาม (๓) ข.

เมื่อตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกโดยเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำพร้อมกับแสดงคะแนนของแต่ละคนไว้ในบัญชีด้วย ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเท่ากัน ให้หัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑ จับสลากชื่อผู้ได้คะแนนเท่ากันนั้นต่อหน้าคณะกรรมการตรวจนับคะแนนเพื่อเรียงลำดับที่ บัญชีรายชื่อดังกล่าวให้มีกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนลงลายมือชื่อรับรอง แล้วให้หัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑ ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกโดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ ส่วนราชการนั้นๆ

(๖) ให้ผู้ได้รับเลือกตามบัญชีรายชื่อใน (๕) ที่ได้คะแนนสูงตามลำดับห้าคนที่มีคุณสมบัติที่จะแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวงได้ และผู้ได้รับเลือกตามบัญชีรายชื่อใน (๕) ที่ได้คะแนนสูงตามลำดับหกคนที่มีคุณสมบัติที่จะแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และ อ.ก.พ.จังหวัดได้ เป็นผู้ได้รับเลือก เพื่อเสนอประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.ของหน่วยเลือกนั้นๆ แล้วแต่กรณีต่อไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่อนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการใดซึ่งได้รับแต่งตั้งตามข้อ ๒ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดตามวาระ และจะต้องแต่งตั้งอนุกรรมการแทน ให้ประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๕) ที่เหลืออยู่ในบัญชีรายชื่อที่ได้คะแนนสูงตามลำดับ และมีคุณสมบัติที่จะแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นแทนต่อไป ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนเหลืออยู่ในบัญชีรายชื่อดังกล่าว ให้ดำเนินการเลือกใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๒

ข้อ ๔ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ตามมาตรา ๑๔ (๑) มาตรา ๑๖ (๑) มาตรา ๑๗ (๑) มาตรา ๑๘ (๑) มาตรา ๑๙ (๑) มาตรา ๒๑ (๑) และมาตรา ๒๓ (๑) เพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ในกรณีครบวาระการดำรงตำแหน่งให้ดำเนินการก่อนที่อนุกรรมการใน อ.ก.พ.นั้นๆ จะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ แจ้งให้อนุกรรมการโดยตำแหน่งใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ และข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเลือกจำนวนห้าคนหรือหกคน แล้วแต่กรณีตามข้อ ๒ (๒) หรือ (๖) เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๑) มาตรา ๑๖ (๑) มาตรา ๑๗ (๑) มาตรา ๑๘ (๑) มาตรา ๑๙ (๑) มาตรา ๒๑ (๑) และมาตรา ๒๓ (๑) ซึ่งยินยอมให้เสนอชื่อไปยังส่วนราชการตามข้อ ๑ ภายในเวลาที่ส่วนราชการดังกล่าวกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้เสนอชื่อแต่ละคนเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้ด้านละหนึ่งคน พร้อมทั้งผลงานโดยย่อของผู้ได้รับการเสนอชื่อแต่ละคน โดยจะเสนอชื่อผู้ใดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิไว้ในหลายด้านก็ได้

(๒) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ ทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีผู้เสนอชื่อตาม (๑) แยกเป็นด้านต่างๆ ตามมาตรา ๑๔ (๑) มาตรา ๑๖ (๑) มาตรา ๑๗ (๑) มาตรา ๑๘ (๑) มาตรา ๑๙ (๑) มาตรา ๒๑ (๑) และมาตรา ๒๓ (๑) พร้อมทั้งระบุผลงานโดยย่อของผู้ได้รับการเสนอชื่อแต่ละคนไว้ด้วย ในกรณีที่ผู้ใดได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหลายด้าน ก็ให้ระบุชื่อผู้นั้นไว้ทุกด้าน

(๓) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ จัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างอนุกรรมการโดยตำแหน่งใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ กับข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับเลือกจำนวนห้าคนหรือหกคน แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๒ (๒) หรือ (๖) เพื่อร่วมกันสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๑) มาตรา ๑๖ (๑) มาตรา ๑๗ (๑) มาตรา ๑๘ (๑) มาตรา ๑๙ (๑) มาตรา ๒๑ (๑) และมาตรา ๒๓ (๑) จากบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้ประธาน อ.ก.พ.เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธาน อ.ก.พ.ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกผู้เข้าประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

(๔) ให้ผู้เข้าประชุมตาม (๓) แต่ละคน เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อตาม (๒) ด้านละหนึ่งคนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ

(๕) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๑ ตรวจนับคะแนนการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับเลือกในแต่ละด้านไว้ โดยเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงไปหาต่ำ ในกรณีที่มีผู้ได้คะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมตาม (๓) จับสลากชื่อผู้ได้คะแนนเท่ากันนั้นเพื่อเรียงลำดับที่

(๖) ให้ผู้ที่อยู่ในลำดับที่หนึ่งในบัญชีตาม (๕) ในแต่ละด้านเป็นผู้ได้รับเลือกเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกซึ่งอยู่ในลำดับที่หนึ่งในด้านใดไม่ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้นด้วยเหตุใดๆ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกซึ่งอยู่ในลำดับถัดมาในด้านนั้นเป็นผู้อยู่ในลำดับที่หนึ่งแทน ในกรณีที่ผู้ใดได้รับเลือกอยู่ในลำดับที่หนึ่งหลายด้าน ให้ผู้เสนอชื่อผู้นั้นเป็นผู้เลือกว่าจะให้ผู้นั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในบัญชีด้านใด ถ้ามีผู้เสนอชื่อผู้นั้นหลายคน ให้ผู้เสนอชื่อผู้นั้นร่วมกันเลือก

(๗) ให้ส่วนราชการตามข้อ ๒ (๑) ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกตาม (๖) โดยปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ ส่วนราชการนั้นๆ และนำรายชื่อดังกล่าวเสนอประธาน อ.ก.พ.เพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการนั้นๆ พร้อมกับผู้ได้รับการเลือกตามข้อ ๒ (๖) ต่อไป

ข้อ ๕ ในกรณีที่อนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านใดใน อ.ก.พ.สามัญใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดตามวาระ และจะต้องแต่งตั้งอนุกรรมการแทน ให้ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิในด้านนั้นใหม่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๔ โดยอนุโลม เพื่อเสนอประธาน อ.ก.พ.แต่งตั้งเป็นอนุกรรมการแทนต่อไป

ข้อ ๖ จำนวนผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๒) หรือ (๖) หาก ก.พ.กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรมใดมีจำนวนอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๖ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ (๒) มาตรา ๑๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๒) หรือมาตรา ๒๓ (๒) แล้วแต่กรณี น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรานั้นๆ ให้เปลี่ยนเป็นจำนวนตามที่ ก.พ.กำหนดนั้น

ข้อ ๗ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญประจำส่วนราชการต่างๆ ในระยะเริ่มแรกที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ดำเนินการตามกฎ ก.พ.นี้ โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๓/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

บัตรเลือกข้าราชการพลเรือน
เพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ
ท้ายกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิและการเลือก
ข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.สามัญ

ข้าพเจ้า.....เลือกผู้มีชื่อข้างท้ายนี้เพื่อเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ. .....(ให้ระบุว่า อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี)

๑. .....
๒. .....
๓. .....
๔. .....
๕. .....
๖. .....

(ลายมือชื่อ) ..... ผู้เลือก
( )

(ลายมือชื่อ) .....
( )

ตำแหน่ง .....
(หัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๑)

หมายเหตุ

๑. การเลือก อ.ก.พ.สำนักนายกรัฐมนตรี อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ทบวง และ อ.ก.พ.ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กระทรวง ให้เลือกได้หน่วยละไม่เกิน ๕ ชื่อ

๒. การเลือก อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด ให้เลือกได้หน่วยละไม่เกิน ๖ ชื่อ

๓. ในกรณีตามข้อ ๒ (๓) ข. ให้ส่งภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการของผู้เลือกไปยังส่วนราชการตามข้อ ๑ พร้อมกับบัตรเลือกนี้ภายในวันที่.....

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

ว่าด้วยโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๓๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

โรคตามมาตรา ๓๐ (๕) คือ

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๒) วัณโรคในระยะอันตราย

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๔) โรคติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) โรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๓/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลือกข้าราชการพลเรือนเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมแต่ละกรม เป็นหน่วยเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อเป็นผู้แทนกรมไปเลือกกันเองเป็น อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง ให้อยู่ในหน่วยเลือกของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ เมื่อกรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจะถึงกำหนดพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้สำนักงาน ก.พ.แจ้งให้กรมต่างๆ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวันและให้กรมต่างๆ ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนในสังกัดเป็นผู้แทนกรมกรมละหนึ่งคน แล้วแจ้งชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมไปให้สำนักงาน ก.พ.ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.พ.

(๒) ให้สำนักงาน ก.พ.จัดทำบัญชีรายชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมขึ้นไว้แล้วส่งบัญชีนั้นไปให้ผู้แทนกรมทราบก่อนวันเลือกตาม (๓) ไม่น้อยกว่าห้าวัน

(๓) ให้สำนักงาน ก.พ.มีหนังสือนัดผู้แทนกรมไปออกเสียงลงคะแนนตามจำนวน วัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด เพื่อเลือกผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อนั้นเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์

การออกเสียงลงคะแนน ผู้แทนกรมต้องไปออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเอง

(๔) เมื่อผู้แทนกรมได้ออกเสียงลงคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการซึ่งสำนักงาน ก.พ. แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนดำเนินการตรวจนับคะแนนโดยเปิดเผยติดต่อกันไปจนเสร็จ แล้วให้เลขาธิการ ก.พ.ประกาศรายชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับเลือกเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงลงไปหาต่ำไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงาน ก.พ.แล้วแจ้งให้กรมต่างๆ ทราบ

(๕) ให้สำนักงาน ก.พ.เสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตาม (๔) ต่อ ก.พ. แล้วให้ ก.พ.ตั้งผู้ได้รับเลือกที่ได้คะแนนสูงตามลำดับเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด ในกรณีที่ผู้ที่จะได้รับการตั้งได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ ก.พ.จับสลากเพื่อเรียงลำดับที่

ข้อ ๓ ในกรณีที่ตำแหน่งอนุกรรมการซึ่ง ก.พ.ตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๕) ว่างลง ให้สำนักงาน ก.พ.เสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตามข้อ ๒ (๕) ต่อ ก.พ. เพื่อพิจารณาตั้งผู้ได้รับเลือกลำดับที่ถัดลงไปเป็นอนุกรรมการแทน

ข้อ ๔ การเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อตั้งผู้ได้รับเลือกเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ.วิสามัญ ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ในระยะเริ่มแรกที่ใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กรมต่างๆ ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนในสังกัดเป็นผู้แทนกรมกรมละหนึ่งคน แล้วแจ้งชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมไปให้สำนักงาน ก.พ. ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่กฎ ก.พ.นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้สำนักงาน ก.พ.ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล
(นายเกษม สุวรรณกุล)
รองนายกรัฐมนตรี
ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๙๖ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๓๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎ ก.พ.นี้

"หัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่ากอง" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าส่วนราชการและดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ ลงมา และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๓ ให้บังคับบัญชาส่วนราชการหรือหน่วยงานในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่ากองด้วย

"ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากอง" หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ระดับ ๗ หรือระดับ ๖ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๓ ให้บังคับบัญชาส่วนราชการหรือหน่วยงานในฐานะผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากองด้วย

"หัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากอง" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าส่วนราชการและดำรงตำแหน่งระดับ ๙ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๓ ให้บังคับบัญชาส่วนราชการหรือหน่วยงานในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากองด้วย

ข้อ ๓ เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้ากอง และหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่ากอง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน

ข้อ ๔ หัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากองซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน

ข้อ ๕ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล และรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๓ ให้บังคับบัญชาส่วนราชการหรือหน่วยงานในฐานะอธิบดี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจ

สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๖

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๓๖) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๖๙ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๖

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้

ข้อ ๓ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตาม

คำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๖ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๗ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่งให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๓ และผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม

แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๗ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๙ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะพิจารณาตามข้อ ๘ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกขั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๐ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ได้นำข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๙ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๑ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๒ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๔ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ ในกรณีที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี แล้วสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และให้นำ (๔) วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๓ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ พอก.๑ พอก.๒ พอก.3 หรือ พอก.๔ แล้วแต่กรณี ท้ายกฎ ก.พ.นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ *๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๑ วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๙*

๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๒ ก วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๘

แบบ พอก.๑

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพักราชการ

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....ข้าราชการพลเรือน.....
(ระบุประเภท).....ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท มีกรณี.....
(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา).....ในเรื่อง.....
.....
และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.....) ข้อ ๓ (...) คือ .....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.....) ข้อ ๓ (.....) จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

๓. การระบุเหตุการพักราชการตามกฎ ก.พ. ข้อ ๓ ถ้ามีเหตุให้ระบุทุกเหตุ

แบบ พอก. ๒

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการพลเรือน.....(ระบุประเภท).....ตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท มีกรณี...(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา)..... ในเรื่อง.....
.....
และมีเหตุให้พักราชการได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.....) ข้อ ๓ (.....) คือ
.....
และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.....) ข้อ ๘ จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง

๓. การระบุเหตุการพักราชการตามกฎ ก.พ. ข้อ ๓ ถ้ามีเหตุให้ระบุทุกเหตุ

แบบ พอก. ๓

(ให้กลับโดยไม่มีความผิด)

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)
ที่...../.....(เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....วันที่.....
พ.ศ..... สั่งให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการพลเรือน.....(ระบุทุกประเภท).....ตำแหน่ง.....
ระดับ..... สังกัด.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท พักราชการ
หรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... มิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.....) ข้อ ๑๒ (.....) จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน..... กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

๒. ข้อความใดที่มิได้ใช้ให้ตัดออก

แบบ พอก. ๔

(ให้กลับโดยมีความผิด)

คำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)
ที่...../..... (เลข พ.ศ.ที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการ (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง..... ที่...../..... วันที่.....พ.ศ.....
สั่งให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการพลเรือน.....(ระบุประเภท).....ตำแหน่ง..... ระดับ.....สังกัด..... รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่.....เป็นต้นไป นั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่.....(พ.ศ.) ข้อ ๑๒ (...) จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน..... กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่..... โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....ชื่อผู้สั่ง.....)

.....(ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ ๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน

๒. ข้อความใดที่มิได้ใช้ให้ตัดออก

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๑๒(พ.ศ. ๒๕๓๙)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ที่ปรากฏชัดแจ้ง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้ถือเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งจะดำเนินการตามมาตรา ๑๑๕ โดยไม่สอบสวนก็ได้

(๑) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิด แต่ให้รอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้ และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(๒) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ๑. *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๓/ว ๕ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙*

๒. *ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๒ ก วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙*

กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๒ วรรคแปด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๙ โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิดและผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๙ โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๔ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับเกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๕ ก วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกรณีที่ถูกฟ้องนั้น พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่เดิมต่อไปจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวน หรืออาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญา และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำการนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร และการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๔ (๔)

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน หรือมีการใช้อำนวนการสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๕ หรือมีกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๑๕

(๗) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนแล้วเห็นว่ากรณีมีมูล และถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งเดิมต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๘) กรณีอื่นที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการโดยได้รับอนุมัติจาก ก.พ.

ข้อ ๓ การขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติกรณีตามข้อ ๒ (๘) ให้แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นพิเศษเพื่อประโยชน์แก่ราชการและระยะเวลาที่จะสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายแก่ผู้ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งได้เป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ถูกสั่งให้ประจำ เว้นแต่การสั่งตามข้อ ๒ (๘) ให้สั่งได้ไม่เกินกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ถูกสั่งให้ประจำ

เมื่อมีการสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัดแล้ว และถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษที่จะต้องสั่งให้ผู้นั้นประจำต่อไปอีกเกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ได้อีก แต่การขอขยายเวลาเมื่อรวมกับกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีหกเดือนนับแต่วันที่ถูกสั่งให้ประจำ ทั้งนี้ ให้ขอขยายเวลาก่อนวันครบกำหนดเวลาเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอาจขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ก่อนวันครบกำหนดเวลาเดิมน้อยกว่าสามสิบวันได้

การขออนุมัติขยายเวลาตามวรรคสองให้นำความในข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง หรือประจำทบวง แล้วแต่กรณี ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป

การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกรม หรือประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมา เว้นแต่

(๑) การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ประจำกรม ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมา

(๒) การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีให้ประจำกรม ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ลงมา

การสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกอง ให้สั่งได้สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา

ข้อ ๖ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยมีเหตุผลความจำเป็นในกรณีใดแล้ว เมื่อหมดความจำเป็นหรือครบกำหนดเวลาตามข้อ ๔ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

ข้อ ๗ การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ตามกฎ ก.พ. นี้ ให้ถือเสมือนว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งนั้นดำรงตำแหน่งเดิม

ข้อ ๘ ในกรณีที่ได้สั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด อยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ ใช้บังคับ ให้นำกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวต่อไป เว้นแต่กรณีที่จะขยายเวลาให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามกฎ ก.พ. ฉบับนี้

ในกรณีที่ได้สั่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัดตามวรรคหนึ่งไว้แล้วเป็นเวลาตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ถ้ายังมีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ประจำต่อไปอีก ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ดำเนินการขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ตามกฎ ก.พ. ฉบับนี้ แต่จะขออนุมัติขยายเวลาได้อีกเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาครั้งก่อน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่าในกรณีที่มีความจำเป็นให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญในแต่ละระดับมีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. และการกำหนดการให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ ว ๑๑ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐
๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. โดยตรง ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ ๕ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการ หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นทราบและมิให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการ หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นว่า การให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๗ การอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน อ.ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด กรม หรือกระทรวง แล้วแต่กรณี และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดหรือส่วนราชการนั้น

การอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธาน ก.พ. หรือ เลขาธิการ ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงาน ก.พ.

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๑

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

ข้อ ๘ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๓ และข้อ ๗ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี แจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง มีมติตามวรรคสาม ผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์มตินั้นต่อ ก.พ. ได้อีกชั้นหนึ่ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบมติ อ.ก.พ. ดังกล่าว และให้นำข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์มติต่อ ก.พ. ตามวรรคสี่ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ส่งหนังสืออุทธรณ์มติพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น

ความเห็นและมติคลอดจนสำเนารายงานการประชุมของ อ.ก.พ. หลักฐานการรับทราบมติ อ.ก.พ. ของผู้อุทธรณ์ หนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ หลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้งมติของผู้อุทธรณ์ไปให้สำนักงาน ก.พ. โดยเร็ว

ในกรณีที่ ก.พ. มีมติยืนตามมติของ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ที่ไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา หรือกรณีที่ ก.พ. มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ และประธาน อ.ก.พ. ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่ ก.พ. มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เพื่อมีมติตามข้อ ๑๓ ต่อไป

ข้อ ๙ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดจังหวัด กรม หรือกระทรวงอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ที่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดจังหวัด กรม หรือกระทรวงอื่นหลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง เจ้าสังกัดเดิมยังมิได้มีมติตามข้อ ๑๓ ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๒ ไปให้ อ.ก.พ. ตามวรรคหนึ่งเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดจังหวัด กรม หรือกระทรวงอื่นหลังจากที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวงเจ้าสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ ๑๓ แล้ว แต่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ยังมิได้สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งมติที่ได้มีไปแล้ว และรายงานการประชุม อ.ก.พ. ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่เป็นผู้สั่งหรือปฏิบัติตามข้อ ๑๕

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๗ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๘๘ และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ พร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธาน อ.ก.พ. จังหวัด ประธาน อ.ก.พ. กรม ประธาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ (๑) (๒) และ (๓) ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามมาตรา ๕๕ และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก อ.ก.พ. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่สั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง หรือคณะกรรมการสอบสวนที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสี่ เห็นสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ให้มีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นส่งไปเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้

การสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้ผู้สอบสวนเดิมหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ดำเนินการตามวรรคสี่และวรรคห้าในเรื่องเกี่ยวกับกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง หรือกรณีกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือ มาตรา ๑๑๕ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๐๒ วรรคเจ็ด หรือมาตรา ๑๑๕ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติให้สั่งงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม แต่ถ้าเป็นกรณีที่ อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กรม มีความเห็นดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี แล้วแต่กรณี ที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม ให้มีมติให้รายงานตามลำดับถึงผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม เพื่อดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๐๒ และกฎ ก.พ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาแล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๔ หรือให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นกรณีที่ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด มีความเห็นดังกล่าว และผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) หรือ (๓) ให้มีมติให้รายงานตามลำดับถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณีที่สมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ หรือมาตรา ๑๑๖ ให้นำ (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๙) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (๒) หรือ (๘) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (๗) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓ (๗) หรือ (๘) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณามีมติตามข้อ ๑๓ ต่อไป

ข้อ ๑๕ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ได้มีมติตามข้อ ๑๓ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สั่งตามข้อ ๑๕ โดยสั่งยกอุทธรณ์ สั่งลดโทษ หรือสั่งงดโทษ ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าสั่งเพิ่มโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี ได้อีกชั้นหนึ่ง

ข้อ ๑๗ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีที่อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) และมาตรา ๑๒๖ ให้นำข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม และข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) และ มาตรา ๑๒๖ และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง ต่อไปโดยเร็ว

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้วยืนยันตามมติเดิม ให้สำนักงาน ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง โดยเร็ว

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมติของ ก.พ. หรือคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาวินิจฉัยมีมติตามมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง เป็นประการใดแล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องทราบ หรือดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒๖ วรรคสาม โดยเร็ว

ข้อ ๑๙ การนับระยะเวลาตามกฎ ก.พ. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๓/ว ๑๒ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐
๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ของให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๔

ข้อ ๔ การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๕ หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างใด และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

ข้อ ๖ การร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด และให้ อ.ก.พ. จังหวัด เป็นผู้พิจารณา

(๒) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. กรม และให้ อ.ก.พ. กรม เป็นผู้พิจารณา

(๓) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. กระทรวง และให้ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นผู้พิจารณา

(๔) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือปลัดกระทรวง หรือกรณีผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการถูกสั่งพักราชการตามมาตรา ๑๐๗ ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. และให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๗ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัวให้ประธานอนุกรรมการ หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ

หรือกรรมการผู้นั้นทราบและมิให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการหรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรงให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๙ การร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธาน อ.ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด กรม หรือกระทรวง แล้วแต่กรณี และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดหรือส่วนราชการนั้น

การร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธาน ก.พ. หรือเลขาธิการ ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงาน ก.พ.

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๑ วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

ข้อ ๑๑ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้ประธาน อ.ก.พ. จังหวัด ประธาน อ.ก.พ. กรม ประธาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๙ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามวรรคสองหรือข้อ ๙ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปยังประธาน อ.ก.พ. จังหวัด ประธาน อ.ก.พ. กรม ประธาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๒ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือ

ขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก อ.ก.พ. พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๓ ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๑ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็วและบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุม และให้ส่งสำเนารายงานการประชุม อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. กรม แล้วแต่กรณีไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง และส่งสำเนารายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงไปยัง ก.พ. ภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. จะได้ติดตามแนะนำและชี้แจงให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๖ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๕ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ได้มีมติตามข้อ ๑๔ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ตามข้อ ๖ (๔) ให้นำข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องทราบ หรือดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว

ข้อ ๑๗ มติของ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม และ อ.ก.พ. กระทรวง ตามข้อ ๑๔ และคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๑๖ ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๘ การนับระยะเวลาตามกฎ ก.พ. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาไว้แล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อไปตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๐
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดว่า การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๓ ว ๑๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐
๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๓ ก วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๐

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 18 (พ.ศ.2540)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (5) มาตรา 102 วรรคเจ็ด และมาตรา 115 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2 เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา 102 วรรคสอง หรือข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้

ข้อ 3 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนด้วยก็ได้ และให้นำข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 20 และ ข้อ 21 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ 4 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.1 ท้ายกฎ ก.พ.นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 5 เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่ง

สำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 6 เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ 5 (2) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ 7 การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ 15 และข้อ 30 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 8 ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(2) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

(5) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขานุการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ 10 ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ 8 วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ 8 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 10 ภายใต้บังคับข้อ 3 เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 11 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ 12 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(1) ดำเนินการประชุมตามข้อ 6 และแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ 14 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(2) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (1) แล้วเสร็จ

(3) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 15 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (2) แล้วเสร็จ

(4) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (3)

(5) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (4) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ อ.ก.พ.กระทรวงทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ 13 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ 14 เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ 6 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.2 ท้ายกฎ ก.พ.นี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา 115 อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ 30 และข้อ 31 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ 15 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.2 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา

ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.2 คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ 15 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 14 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.3 ท้ายกฎ ก.พ.นี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ

ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ 30 และข้อ 31 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.3 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว.3 คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวน

จะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ 30 และข้อ 31 ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ 31 โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ 16 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 15 เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 31 ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ 15 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 17 ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ 29 ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 18 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ 19 ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ 20 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ข่มขู่ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ

ข้อ 21 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 4 หรือแบบ สว. 5 ท้ายกฎ ก.พ.นี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 22 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 11 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 31

ข้อ 23 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 11 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 31

ข้อ 24 ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐาน

แทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือกข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่เห็นสมควร อย่างน้อยอีกสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามกฎ ก.พ.นี้ และให้นำข้อ 7 วรรคหนึ่ง ข้อ 11 วรรคสอง ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 และข้อ 22 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 25 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้

ข้อ 26 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ 27 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนข้าราชการพลเรือนผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนผู้นั้นตามมาตรา 102 ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.นี้ กรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 102 จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 115 มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ 28 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 15 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 29 ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ 34 ข้อ 35 ข้อ 36 และข้อ 37 และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ 32 (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณีต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ 34 ข้อ 35 ข้อ 36 และข้อ 37 ด้วย

ข้อ 30 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติดังนี้

(1) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

(2) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ 32 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ 34 ข้อ 35 ข้อ 36 และข้อ 37 แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดหรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตามมาตรา 115 สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

(2) ในกรณีที่จะต้องส่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณาตามมาตรา 104 วรรคสอง (1) (2) หรือ (3) มาตรา 115 หรือ มาตรา 116 ให้ผู้มีอำนาจตามมาตราดังกล่าวดำเนินการโดยไม่ชักช้า และให้ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณาโดยเร็ว

ข้อ 33 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม มาตรา 115 หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ 3 และข้อ 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ 34 ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 3 ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม หรือมาตรา 115 แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 35 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 วรรคหนึ่ง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 11 วรรคสอง ข้อ 18 ข้อ 20 ข้อ 21 วรรคหนึ่ง หรือข้อ 24

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม มาตรา 115 หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 36 ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ 15 ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม มาตรา 115 หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15 ด้วย

ข้อ 37 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามกฎ ก.พ.นี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 34 ข้อ 35 และข้อ 36 ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม มาตรา 115 หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ 38 การนับระยะเวลาตามกฎ ก.พ.นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ 39 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่กฎ ก.พ.นี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ.2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 มาตรา 109 วรรคสาม มาตรา 115 มาตรา 116 หรือ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามกฎ ก.พ.นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2540

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

แบบ สว.1

กรุงเทพ

คำสั่ง . . (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) . .

ที่ . . . . . / . . . . (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย . . . . (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) . . . . ข้าราชการพลเรือน . . . . (ประเภท) . . . . ตำแหน่ง . . . . . ระดับ . . . . . สังกัด . . . . . มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง . . . . . (เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง) . . . . . .

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 102 / มาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

. . . . . (ชื่อและตำแหน่ง) . . . . . เป็นประธานกรรมการ

. . . . . (ชื่อและตำแหน่ง) . . . . . เป็นกรรมการ

ฯลฯ ฯลฯ

. . . . . (ชื่อและตำแหน่ง) . . . . . เป็นกรรมการและเลขานุการ

. . . . . (ชื่อและตำแหน่ง) . . . . . เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.ฉบับที่ . . . . (พ.ศ. . . . .) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ . . . . . เดือน . . . . . พ.ศ. . . . .

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . ผู้สั่ง

(. . . . . .)

. . . . . (ตำแหน่ง) . . . . . .

หมายเหตุ

1. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
2. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
3. ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
4. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ ตว.2

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ 14

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ..... (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ..... ที่ ...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ .. (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) .. ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

..... (อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร) .....

.....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

..... (ลายมือชื่อ) ..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ 1 ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ 1. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.2 นี้เป็น 2 ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

2. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว. 2 เป็น 3 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 2 ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ

3. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

4. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ สว.3

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ 15

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ... (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ... ที่ ..... / .... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .... ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ .... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) .... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ 14 ลงวันที่ .... เดือน..... พ.ศ. .... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

1. ข้อกล่าวหา

..... (ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 อย่างไร) .....

.....

.....

2. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

..... (สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา) .....

.....

.....

.....

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . ประธานกรรมการ

(. . . . . .)

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . กรรมการ

(. . . . . .)

ฯลฯ ฯลฯ

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . กรรมการและเลขานุการ

(. . . . . .)

ข้าพเจ้า . . . . . (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) . . . . . ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ 1 ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่ . . . . . เดือน . . . . . พ.ศ. . . . .

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . ผู้ถูกกล่าวหา

(. . . . . .)

หมายเหตุ 1. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 15 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้

2. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. 3 นี้เป็น 2 ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

3. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. 3 นี้เป็น 3 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 2 ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ

4. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ สว. 4

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่ .....

วันที่ .....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... อายุ .....ปี สัญชาติ .....

ศาสนา ..... อาชีพ .....อยู่บ้านเลขที่ .....

ตรอก / ซอย ..... ถนน .....

แขวง / ตำบล ..... เขต / อำเภอ .....

จังหวัด .....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง .....

(เรื่องที่กล่าวหา) ..... ตามคำสั่ง ..(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ..ที่ ...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... (ลายมือชื่อ) ..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ 1. ให้ใช้แบบ สว.4 นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ 14 วรรคสาม และวรรคสี่ ข้อ 15 วรรคสาม และข้อ 21

2. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

3. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

4. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

5. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ ตว.๕

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

สอบสวนที่ .....

วันที่ ...../เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .... (ชื่อพยาน). ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....
ศาสนา ..... อาชีพ .. (ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย) ..... อยู่บ้านเลขที่ .....
ตรอก / ซอย ..... ถนน .....
แขวง / ตำบล ..... เขต / อำเภอ .....
จังหวัด .....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง ..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามคำสั่ง ..... (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ที่ ...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชู่เข็ญ ให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

..... (ลายมือชื่อ) ..... พยาน

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ..... (ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ) ..... ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... (ลายมือชื่อ) ..... ประธานกรรมการ

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

..... (ลายมือชื่อ) ..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

..... (ลายมือชื่อ) ..... ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ 1. ให้ใช้แบบสว.5 นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

2. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

3. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

4. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ สว.๖

รายงานการสอบสวน

วันที่ . . . . . เดือน. . . . . พ.ศ. . . . .

เรื่อง การสอบสวน . . . . . (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) . . . . . ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

เรียน . . . . . (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) . . . . . .

ตามที่ได้มีคำสั่ง . . . . (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) . . . . ที่ . . . . . / . . . . เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ . . . . . เดือน. . . . . พ.ศ. . . . . เพื่อสอบสวน . . . . . (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) . . . . . ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง / หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ / บกพร่องในหน้าที่ราชการ / ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง . . . . (เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง) . . . . . นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่ . . . . . เดือน. . . . . พ.ศ. . . . . และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ . . . (พ.ศ. . . . .) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

1. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก . . . . . (มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย) . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้ถ้อยคำ หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหา แล้ว .... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถ้อยคำ / นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า ..... (รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ 22 หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ 23 ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย) .....

.....

.....

.....

.....

7. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า .....

..... (สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา 115 หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา 116 หรือไม่ อย่างไร) .....

.....

.....

.....

.....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . ประธานกรรมการ

(. . . . . .)

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . กรรมการ

(. . . . . .)

ฯลฯ ฯลฯ

. . . . . (ลายมือชื่อ) . . . . . กรรมการและเลขานุการ

(. . . . . .)

หมายเหตุ 1. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ 30 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

2. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัด อาจขออนุมัติกำหนดอัตรากำลังทดแทนต่อ ก.พ. ได้ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและไม่เกินกำหนดระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับทุนรัฐบาลตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยทุนของรัฐบาลให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาหรือฝึกอบรมตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ผู้ใดจะพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุและมีระยะเวลาในการรับราชการเหลืออยู่ไม่เกินหกเดือน ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้ผู้อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งซึ่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาราชการที่เหลืออยู่ของผู้ที่จะเกษียณอายุ

ข้อ ๓ การขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติกำหนดอัตรากำลังทดแทนให้แสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) คำชี้แจง เหตุผลความจำเป็น และกำหนดระยะเวลาที่จะสั่งให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายให้ผู้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามข้อ ๒ (๔) ซึ่งจะต้องให้เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่เคยดำรงอยู่เดิม

ข้อ ๔ เมื่อ ก.พ. อนุมัติให้กำหนดอัตรากำลังทดแทนสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในกรณีใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญในกรณีนั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ.

ข้อ ๕ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามที่ ก.พ. กำหนด เว้นแต่กรณีตามข้อ ๒ (๔) แล้ว ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไปอีกเกินกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก็ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ได้อีกครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ให้ขอขยายเวลาก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอาจขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. น้อยกว่าสามสิบวันได้

การขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดตามข้อ ๓ ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ในกรณีการกำหนดอัตรากำลังทดแทนสำหรับกรณีตามข้อ ๒ (๑) (๒) และ (๓) ถ้ากระทรวง ทบวง กรมใดมีตำแหน่งและอัตราเงินเดือนว่างและประสงค์จะนำอัตราเงินเดือนของตำแหน่งนั้นมาเป็นอัตรากำลังทดแทน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของส่วนราชการนั้น นำอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่ว่างอยู่ดังกล่าวมากำหนดเป็นอัตรากำลังทดแทนและสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนได้ ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

เมื่อกระทรวง ทบวง กรมใดได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานต่อ ก.พ. ภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๗ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนโดยมีเหตุผลความจำเป็นในกรณีใดแล้ว เมื่อหมดความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ข้อ ๘ การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามกฎ ก.พ. นี้ ให้ถือเสมือนว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่ถูกสั่งนั้นดำรงตำแหน่งเดิม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ.. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่ ก.พ. กำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

๑. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๒ ว ๒ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๑
๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน เพื่อให้ขออนุมัติกำหนดอัตรากำลังทดแทนสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องโยกย้ายถ่ายโอนไปส่วนราชการอื่นหรือได้รับการพิจารณาให้ไปพัฒนาหรือฝึกทักษะใหม่ และข้าราชการพลเรือนสามัญที่ไม่อาจปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือละเลยเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่ามีพฤติกรรมในการผลิต การค้า การเสพ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้

เหตุผล

โดยที่มีความจำเป็นต้องโยกย้ายถ่ายโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปส่วนราชการอื่นหรือให้ไปพัฒนาหรือฝึกทักษะใหม่ เพื่อรองรับการปรับบทบาท ภารกิจ โครงสร้างส่วนราชการและปรับระบบงานใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และโดยที่มีกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญไม่อาจปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือละเลยเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่ามีพฤติกรรมในการผลิต การค้า การเสพ หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สมควรกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดอาจขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นจากที่ได้กำหนดไว้แล้วตาม กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน จึงจำเป็นต้องออก กฎ ก.พ. นี้

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) และ (๖) ของข้อ ๒ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน

"(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีต้องโยกย้ายถ่ายโอนไปส่วนราชการอื่นหรือได้รับการพิจารณาให้ไปพัฒนาหรือฝึกทักษะใหม่เพื่อรองรับการปรับบทบาท ภารกิจ โครงสร้างส่วนราชการ และปรับระบบงานใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาหกเดือน หากมีเหตุผลความจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินหกเดือน และต้องมีการวางแผนบริหารตำแหน่งรองรับข้าราชการดังกล่าวด้วย

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญมีกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามเป้าหมายที่กำหนดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือละเลยเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่ามีพฤติกรรมในการผลิต การค้า การเสพ หรือการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ขอกำหนดอัตรากำลังทดแทนได้ไม่เกินกำหนดระยะเวลาหกเดือน หากมีเหตุผลความจำเป็นให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินหกเดือน และต้องมีการวางแผนบริหารตำแหน่งรองรับข้าราชการดังกล่าวด้วย"

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๓ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) หน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการที่จะมอบหมายให้ผู้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามข้อ ๒ (๔) (๕) หรือ (๖) ซึ่งจะต้องให้เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่เคยดำรงอยู่เดิม"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามที่ ก.พ. กำหนด ตามข้อ ๒ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ายังมีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นรับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนต่อไปอีกเกินกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ก็ให้ขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ได้อีกครั้งละไม่เกินหนึ่งปี ทั้งนี้ ให้ขอขยายเวลาก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาเดิมไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษอาจขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. น้อยกว่าสามสิบวันได้

การขออนุมัติขยายเวลาต่อ ก.พ. ตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดตามข้อ ๓ ด้วยโดยอนุโลม"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)
รองนายกรัฐมนตรี
ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๕๗ ก วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๖)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและการนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนและเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงาน ส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๑ ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. รวมทั้งการนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และ มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎ ก.พ. นี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และให้หมายความรวมถึงสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีด้วย

ข้อ ๓ ภายใต้บังคับข้อ ๑๒ (๒) ให้ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนและเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๑ ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเวลาหกเดือนนับแต่วันเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นต้นไป

ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการในเรื่องการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างจริงจัง มีความเที่ยงธรรมและได้มาตรฐานในอันที่จะให้การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นกระบวนการเลือกสรรบุคคลเข้ารับราชการอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดกำหนดรายการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยความรู้ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ปริมาณงาน คุณภาพของงาน ความอุตสาหะ ความรับผิดชอบ ความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง คุณธรรม การปฏิบัติตนตามกรอบของจรรยาบรรณ และการรักษาวินัย

วิธีการประเมินและมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดกำหนด แล้วรายงานให้ อ.ก.พ.กระทรวงทราบ

ข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่พัฒนาตามมาตรา ๗๖ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีหน้าที่ดูแลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ให้ผู้มีหน้าที่ดูแลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมอบหมายงานให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการปฏิบัติ และแจ้งให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการทราบอย่างชัดเจนเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงาน การประพฤติตน รายการประเมิน วิธีการประเมิน และมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๖ ให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการทำรายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนเสนอผู้มีหน้าที่ดูแลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามแบบและวิธีการที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดกำหนด

ข้อ ๗ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวนสองคน ซึ่งอย่างน้อยต้องแต่งตั้งจากผู้มีหน้าที่ดูแลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหนึ่งคน และข้าราชการผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกหนึ่งคน

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการทำหน้าที่ประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามรายการประเมิน วิธีการประเมิน และมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ทำการประเมินสองครั้ง โดยประเมินครั้งแรกเมื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้วเป็นเวลาสามเดือน และประเมินครั้งที่สอง เมื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบหกเดือน เว้นแต่ คณะกรรมการไม่อาจประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในแต่ละครั้งได้อย่างชัดแจ้ง เนื่องจากผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ลาคลอดบุตร ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล คณะกรรมการจะประเมินผลรวมเมื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบหกเดือนแล้วก็ได้

ในกรณีที่มีการขยายระยะเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อ ๑๒ (๒) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ขยายแล้วให้ประเมินอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๙ ผลการประเมินของคณะกรรมการให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยอาจทำความเห็นแย้งรวมไว้ก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามข้อ ๘ แล้ว ให้ประธานกรรมการรายงานผลการประเมินต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามแบบหมายเลข ๑ ท้ายกฎ ก.พ. นี้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผลการประเมินไม่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๔

ให้รายงานเมื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบหกเดือนหรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ขยายตามข้อ ๑๒ (๒) แล้ว

(๒) ในกรณีที่ผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้รายงานเมื่อเสร็จสิ้นการประเมินแต่ละครั้ง

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุได้รับรายงานตามข้อ ๑๐ (๑) แล้ว ให้ประกาศว่าผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นเป็นผู้ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการพร้อมแจ้งให้ผู้นั้นทราบ และรายงานตามแบบหมายเลข ๒ ท้ายกฎ ก.พ. นี้ ไปยัง ก.พ. ภายในห้าวันทำการนับแต่วันประกาศ

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุได้รับรายงานตามข้อ ๑๐ (๒) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นควรให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการออกจากราชการให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแสดงความเห็นในแบบหมายเลข ๑ ท้ายกฎ ก.พ. นี้ และมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับรายงานพร้อมกับแจ้งให้ผู้นั้นทราบ และส่งสำเนาคำสั่งให้ออกไปยัง ก.พ. ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่มีคำสั่ง

(๒) ในกรณีที่เห็นควรให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปจนครบหกเดือน หรือควรขยายเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปอีกระยะหนึ่งเป็นเวลาสามเดือนแล้วแต่กรณี ให้แสดงความเห็นในแบบหมายเลข ๑ ท้ายกฎ ก.พ. นี้ แล้วแจ้งให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้มีหน้าที่ดูแลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ และคณะกรรมการทราบ เพื่อทำการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป

ในกรณีที่ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการจนสิ้นสุดระยะเวลาที่ขยายแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุได้รับรายงานว่าผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้นั้นยังต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานอีก ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ โดยนำความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ การนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเดือนตามกฎ ก.พ. นี้ ให้นับวันที่ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ได้มาปฏิบัติงานรวมเป็นเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วย และให้นับวันเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการวันแรกเป็นวันเริ่มต้น และนับวันก่อนหน้าจะถึงวันที่ตรงกับวันเริ่มต้นนั้นของเดือนสุดท้ายแห่งระยะเวลาเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลาถ้าไม่มีวันตรงกันในเดือนสุดท้าย ให้ถือเอาวันสุดท้ายของเดือนนั้นเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลา

ข้อ ๑๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตามวุฒิ ย้าย โอน หรือออกจากราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้วได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอีก ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ดังนี้

(๑) กรณีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นในสายงานเดิมตามวุฒิที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อเนื่องไปกับตำแหน่งเดิม ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นในต่างสายงานให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

และนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

(๒) กรณีย้ายไปดำรงตำแหน่งในสายงานเดิม ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อเนื่องกับตำแหน่งเดิม ถ้าย้ายไปดำรงตำแหน่งในต่างสายงาน ให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

(๓) กรณีโอนมาดำรงตำแหน่งใหม่ ให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่ เว้นแต่กรณีโอนโดยบทบัญญัติของกฎหมายให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อเนื่องกับตำแหน่งเดิม

(๔) กรณีออกจากราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๖๓ แล้ว ไม่ว่าในสายงานเดิมหรือต่างสายงาน ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและนับเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อเนื่องกับตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่กฎ ก.พ. ฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตาม กฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าวต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ลงชื่อ ชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ๑. *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/๗๔ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒*
๒. *ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๙ ก*
วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๒

แบบหมายเลข ๑
แบบรายงานผลการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ตามที่.....(ส่วนราชการ).....ได้มีคำสั่ง...../...../.....
ลงวันที่.....แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อทำการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของ*.....ซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง.....งาน/กลุ่ม/ฝ่าย.....
.....กอง/สำนัก.....กรม.....จังหวัด.....
.....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น คณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ทำการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการดังกล่าว ผลการประเมินการทดลองปฏิบัติราชการเป็นดังนี้

<u>การประเมินครั้งที่ ๑</u>

ระหว่างวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

0 เห็นควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป

0 เห็นควรให้ออกจากราชการ

<u>เหตุผล</u>.....
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ประธานกรรมการประเมินผล
การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ
วันที่.....

** <u>ความเห็นของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ</u>

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

หมายเหตุ * ระบุชื่อผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

** รายงานผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเฉพาะกรณีต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

การประเมินครั้งที่ ๒ หรือ ผลการประเมินรวมเมื่อทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบหกเดือน

ระหว่างวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

0 เห็นควรให้ขยายระยะเวลาทดลองปฏิบัติราชการต่อไปอีกสามเดือน

0 เห็นควรให้ออกจากราชการ

เหตุผล.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ประธานกรรมการประเมินผล

การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

วันที่.....

ความเห็นของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

การประเมินกรณีขยายเวลาการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ระหว่างวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด

ลงชื่อ .....

(.....)

ประธานกรรมการประเมินผล

การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

วันที่.....

ความเห็นของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

แบบหมายเลข ๒
แบบรายงาน ก.พ.

ด้วย.....(ส่วนราชการ).....ได้มีคำสั่ง...../.....
ลงวันที่.....บรรจุและแต่งตั้ง*.....เข้ารับราชการใน
ตำแหน่ง.....งาน/กลุ่ม/ฝ่าย.....กอง/สำนัก.....
กรม/จังหวัด.....โดยให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับ
แต่งตั้งตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

บัดนี้ข้าราชการดังกล่าวได้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการครบกำหนดแล้วเมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น.....เดือน ปรากฏว่ามีผล
การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ต่ำกว่าเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดและมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้า
ที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งต่อไปได้ ซึ่ง.....(ส่วนราชการ).....ได้ประกาศให้
เป็นผู้ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้แจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบแล้ว

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....

หมายเหตุ * ให้ระบุชื่อผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการทุกคน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยกรณีที่อาจร้องทุกข์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์
ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจ

หลักการ

กำหนดกรณีคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจ

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ.แล้วแต่กรณี ตามกรณีที่กำหนดไว้เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ และหลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ.นี้

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ว่าด้วยกรณีที่อาจร้องทุกข์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ. จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กรณีที่อาจร้องทุกข์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ให้เป็นไปตามกรณีและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตน ดังนี้

(๑) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๒) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(๓) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๔ เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้นจะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

ก็ได้ หรือถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาดังกล่าว อาจร้องทุกข์โดยตรงต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ก็ได้ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีความคับข้องใจได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการปรึกษาหารือหรือแก้ไขความคับข้องใจนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการร้องทุกข์ ถ้าผู้บังคับบัญชา มิได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการแล้วแต่ไม่เป็นที่พอใจ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีต่อไปได้อีก ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาสามสิบวันดังกล่าว

ข้อ ๖ การร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจ จะต้องร้องทุกข์ด้วยตนเอง

การร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจจะกระทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้

คำร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของอ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. ให้แจ้งไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปี

ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๘ การร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุความคับข้องใจเกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด และให้ อ.ก.พ.จังหวัดเป็นผู้พิจารณา

(๒) ในกรณีที่เหตุความคับข้องใจเกิดจากผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.กรม และให้ อ.ก.พ.กรมเป็นผู้พิจารณา

(๓) ในกรณีที่เหตุความคับข้องใจเกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีให้ร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.กระทรวง และให้ อ.ก.พ.กระทรวงเป็นผู้พิจารณา

(๔) ในกรณีที่เหตุความคับข้องใจเกิดจากปลัดกระทรวง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. และให้ ก.พ.เป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๙ การร้องทุกข์ต่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธาน อ.ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด กรม หรือกระทรวง แล้วแต่กรณี และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดหรือส่วนราชการนั้น

การร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธาน ก.พ.หรือเลขาธิการ ก.พ. พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงาน ก.พ.

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้อง หนึ่งฉบับผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๑๔ วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือร้องทุกข์ออกใบรับหนังสือ

ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๑ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มก่อนที่ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไปจะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อ อ.ก.พ. หรือ ก.พ.

เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับไป

ข้อ ๑๓ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

การคัดค้านอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่ อ.ก.พ. หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการ หรือประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งอนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นทราบและมิให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการหรือประธานกรรมการ

แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้อนุกรรมการ รองประธานอนุกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ประธาน อ.ก.พ.จังหวัด ประธาน อ.ก.พ.กรม ประธาน อ.ก.พ.กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นทำคำชี้แจง และส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)ไปยังประธาน อ.ก.พ.จังหวัด ประธาน อ.ก.พ.กรม ประธาน อ.ก.พ.กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๙ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชา ผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามวรรคสอง หรือข้อ ๙ วรรคสาม ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจนั้นจัดส่งคำชี้แจงของตนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปยังประธานอ.ก.พ.จังหวัด ประธาน อ.ก.พ.กรม ประธาน อ.ก.พ.กระทรวง หรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๕ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใด หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หาก อ.ก.พ. หรือ ก.พ.พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๖ ให้ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณีพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำชี้แจงตามข้อ ๑๔ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็วและบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุม

ข้อ ๑๗ เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ.ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๓ ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ ๓ ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๑๘ เมื่อ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ได้มีมติตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่ ก.พ. เป็นผู้พิจารณา เมื่อได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการเป็นประการใดแล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องทราบ หรือดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ มติของ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ.กระทรวง ตามข้อ ๑๗ และคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามข้อ ๑๘ ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๐ การนับระยะเวลาตามกฎ ก.พ.นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ๑. *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/๖๓ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๓*
๒. *ประกาศราชกิจจานุเบกษา อบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก*
วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน
พ.ศ. ๒๕๔๔

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ได้รับบำเหน็จความชอบโดยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ก.พ. จึงเห็นสมควรวางหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเป็นสิ่งจูงใจให้ข้าราชการเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้ผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมได้เกิดความสำนึก โดยได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รักษาวินัย และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. จึงออกกฎ ก.พ. ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๒) กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ข้อ ๓ ในกฎ ก.พ. นี้

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

"ครึ่งปีแรก" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

"ครึ่งปีหลัง" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

"ครึ่งปีที่แล้วมา" หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลัง ที่ผ่านมา แล้วแต่กรณี

"อธิบดี" หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีและราชบัณฑิตยสถานด้วย

ข้อ ๔ ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่ได้รับมอบหมายประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญปีละสองครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๕ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

(๑) ครั้งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ ๑ เมษายนของปีที่ได้เลื่อน

(๒) ครั้งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ ๑ ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ ๖ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่

(๑) ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่าเดิมโดยได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ได้รับอยู่เดิม ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนเดิม

(๒) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับและได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นอีกหนึ่งอันดับ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนนั้น

ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถ และด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินตามข้อ ๔ แล้วเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้น

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนและได้ถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราะถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในกรณีนั้นมาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำครึ่งปีต่อไปให้ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคมของครั้งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน

(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๖) ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศ หรือไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๗) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องที่อันเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

(๘) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการหกเดือน โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

(ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันสำหรับวันลากิจส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (๘) (ง) ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละครั้ง ต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๗ และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดีเด่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดียิ่งต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตรากตรำเสี่ยงอันตรายมาก หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อย ยากลำบากเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศชาติ

ข้อ ๙ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๔ มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้นั้น แล้วรายงานผลการพิจารณานั้น พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือแต่ละระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนด้วย

ข้อ ๑๐ การพิจารณาผลการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงาน ให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติราชการและการปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ ๗ (๘) (ช) ในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ (๕) หรือ (๖) ให้นับช่วงเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสี่เดือนเป็นเกณฑ์พิจารณา

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย สับเปลี่ยนหน้าที่ ไปช่วยราชการในต่างกระทรวง ทบวง กรม ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ ๗ (๘) (ช) ในครึ่งปีที่แล้วมา ให้นำผลการปฏิบัติราชการและการปฏิบัติงานของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณารายงานผลจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๙ ถ้าเห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๗ และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นครึ่งขั้น ถ้าเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีแรกไม่ถึงหนึ่งขั้น ถ้าในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานครึ่งปีแรกกับครึ่งปีหลังรวมกันแล้วเห็นว่ามีมาตรฐานสูงกว่าการที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นสำหรับปีนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นเป็นจำนวนหนึ่งขั้นครึ่งได้ แต่ผลการปฏิบัติงานทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคม

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตรากตรำเสี่ยงอันตราย หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการและปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อย ยากลำบากและงานนั้นได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีแรกหนึ่งขั้น แต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นให้ได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนของส่วนราชการนั้น ถ้าในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีหลัง ข้าราชการผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนในคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นเป็นจำนวนสองขั้นได้

ข้อ ๑๒ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งปีให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ ๗ (๔) (ช) ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาสั่งเลื่อนได้ครั้งละไม่เกินครึ่งขั้นเมื่อผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้สั่งเลื่อนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ควรจะได้เลื่อน ทั้งนี้ ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีผู้บังคับบัญชากำหนด

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการผู้นั้นว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความผิด หรือจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่จะถูกลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุ

เกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

(๓) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตาม (๑) (๒) และ (๓) สำหรับผู้ที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายกรณี ให้แยกพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้วก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิด ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษเบากว่าโทษจำคุก ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

(๓) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตาม (๑) (๒) และ (๓) สำหรับผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดี ให้แยกพิจารณาเป็นคดี ๆ ไป

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไว้เพราะเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓ และเหตุถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ ๑๔ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้นั้นไว้จนกว่าการสอบสวนและการ

พิจารณาทางวินัยแล้วเสร็จ และจนกว่าศาลมีคำพิพากษาแล้วจึงให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ ๑๓ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยถือเกณฑ์จำนวนครั้งที่จะต้องงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่มากกว่าเป็นหลักในการพิจารณา เว้นแต่ผู้นั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วตามผลของการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓ หรือตามผลของการถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ ๑๔ กรณีใดกรณีหนึ่ง จึงจะพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ตามผลของกรณีนั้นโดยไม่ต้องรอผลของอีกกรณีหนึ่ง

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด แต่ผู้นั้นจะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ผู้นั้นในวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด แต่ผู้นั้นได้ตายในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม หรือออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ หลังวันที่ ๑ เมษายนหรือวันที่ ๑ ตุลาคม แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในแต่ละครั้ง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายนหรือวันที่ ๑ ตุลาคมของครึ่งปีที่จะได้เลื่อนนั้นก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายที่จะได้เลื่อนนั้นก็ได้

ข้อ ๑๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ครึ่งขั้นตามข้อ ๗ เนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา หรือการมาทำงานสายตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามกฎ ก.พ. นี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๑๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อนกฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา ถ้าการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยเสร็จสิ้นลง หรือคดีอาญาศาลมีคำพิพากษาเมื่อกฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับแล้ว และเป็นเวลาภายหลังวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

แต่ถ้าการสอบสวนและการพิจารณากรณีทางวินัยหรือคดีอาญานั้น สร็จสิ้นลงก่อนสิ้นวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้สำหรับผู้นั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

ข้อ ๒๐ การเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ ให้นำผลการปฏิบัติงานและข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และข้อควรพิจารณาอื่น ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่ข้าราชการผู้นั้นมีอยู่ก่อนกฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาไว้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนมาประกอบการพิจารณาสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ. นี้ได้ ทั้งนี้ สำหรับผู้ที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการใหม่ บรรจุกลับ หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศ หรือไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้วนับถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) ปองพล อดิเรกสาร

(นายปองพล อดิเรกสาร)
รองนายกรัฐมนตรี
ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๓๒ก
วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบ กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน

พ.ศ. 2544

.....

หลักการ

แก้ไขกฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน ดังนี้

1. กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท 9 ถึงอันดับ ท 10 หรืออันดับ ท 10 ถึงอันดับ ท 11 ซึ่งรับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท 9 หรืออันดับ ท 10 แล้วแต่กรณี ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป

2. กำหนดให้ผู้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นดังกล่าว ได้รับเงินเดือนในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม

เหตุผล

โดยที่มาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538 บัญญัติให้การรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่ง ก.พ.ได้ออกกฎ ก.พ.เรื่องนี้ไว้ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2538) และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ.ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2543) การมีกฎ ก.พ.หลายฉบับทำให้ไม่สะดวกในทางปฏิบัติ ประกอบกับต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงวันเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการเป็นให้เลื่อนปีละสองครั้งในวันที่ 1 เมษายน และวันที่ 1 ตุลาคม ซึ่งมีผลกระทบต่อวันเริ่มรับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญสะดวกในทางปฏิบัติ สอดคล้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน และเพื่อให้ผู้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นได้รับเงินเดือนในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ.นี้

กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน
พ.ศ. 2544

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538 ก.พ.จึงออกกฎ ก.พ.ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ.นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2542 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) กฎ ก.พ. ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน

(2) กฎ ก.พ. ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน

ข้อ 3 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. 2538 ดังนี้

(1) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 1 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 1

(2) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 2 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 2

(3) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 3 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 3

(4) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 4 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 4

(5) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 5 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 5

(6) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 6 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 6

(7) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 7 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 7

(8) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 8 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 8

(9) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 9 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 9

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ 9 ที่มิใช่ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากองในกรม ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 9 ถึงอันดับ ท 10

(10) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 10 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 10

ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในระดับ 10 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 10 ถึงอันดับ ท 11

(11) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับ 11 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ ท 11

(12) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ในระดับ 11 ตำแหน่งปลัดกระทรวง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดทบวง เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ราชเลขาธิการ ที่ดำรงตำแหน่งระดับ 11 ให้ได้รับเงินเดือนอันดับ บ 11

ข้อ 4 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด โดยได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามข้อ 3 ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งนั้น เว้นแต่

(1) ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของอันดับนั้นอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิม

(2) ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรการศึกษาหรือวิชาชีพ และ ก.พ.รับรองว่าปริญญาหรือประกาศนียบัตรการศึกษาหรือวิชาชีพนั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับในอันดับและขั้นใด ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ ก.พ.กำหนด

(3) ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรการศึกษาหรือวิชาชีพเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น และ ก.พ.รับรองว่าปริญญาหรือประกาศนียบัตรการศึกษาหรือวิชาชีพที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้นนั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งและกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับในอันดับและขั้นใด อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีอาจปรับให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ ก.พ.กำหนดได้

(4) ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสายงานใดที่ ก.พ.กำหนดในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ตำแหน่งในสายงานนั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งระดับนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ ก.พ.กำหนด

(5) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดในระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม ให้ได้รับเงินเดือนในแต่ละกรณีดังนี้

(ก) ในกรณีที่เป็นการแต่งตั้งเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ได้รับอยู่เดิม

(ข) ในกรณีที่เป็นการแต่งตั้งโดยเป็นความประสงค์ของตัวข้าราชการ ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม ตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ.นี้ แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

(6) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตำแหน่งใด ถ้าได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม ตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้าย กฎ ก.พ.นี้

ข้อ 5 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท 9 ถึงอันดับ ท 10 หรืออันดับ ท 10 ถึงอันดับ ท 11 ผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท 9 หรืออันดับ ท 10 แล้วแต่กรณี ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิมตามตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ.นี้ ในวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับเงินเดือนสูงขึ้นในอันดับ ท 10 หรืออันดับ ท 11 ตามวรรคหนึ่งผู้ใดต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นดังกล่าวในวันที่ 30 กันยายนของปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุ

ข้อ 6 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท 9 ถึงอันดับ ท 10 หรืออันดับ ท 10 ถึงอันดับ ท 11 และได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท 9 หรืออันดับ ท 10 แล้วแต่กรณี ก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2542 ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นตามกฎ ก.พ. นี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป ส่วนผู้ได้รับเงินเดือนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2542 ถึงขั้นสูงของอันดับ ท 9 หรืออันดับ ท 10 แล้วแต่กรณี และต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2542 ให้ได้รับตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2542

ข้อ 7 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นตามข้อ 5 และข้อ 6 ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนอาจพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตั้งแต่วันที่ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้น

ข้อ 8 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 51 มาตรา 60 มาตรา 61 มาตรา 63 มาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 66 มาตรา 69 และมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้ได้รับเงินเดือนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

ข้อ 9 กรณีอื่นนอกจากที่ได้กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.นี้ ให้เสนอ ก.พ.พิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2544

(ลงชื่อ) ปองพล อดิเรกสาร

(นายปองพล อดิเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 118 ตอนที่ 83 ก ลงวันที่ 24 กันยายน 2544

ตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

หน่วย:บาท/เดือน

อันดับ ท 1	อันดับ ท 2	อันดับ ท 3	อันดับ ท 4	อันดับ ท 5	อันดับ ท 6	อันดับ ท 7	อันดับ ท 8	อันดับ ท 9	อันดับ ท 10	อันดับ ท 11	อันดับ บ 11
											59,090
											58,140
									53,130	57,190	57,190
									52,310	56,240	56,240
									51,490	55,290	55,290
									50,670	54,340	54,340
									49,850	53,390	53,390
									49,030	52,440	52,440
							42,170	44,930	48,210	51,500	51,500
							41,480	44,240	47,390	50,540	50,540
							40,790	43,550	46,570	49,600	49,600
							40,100	42,860	45,750	48,660	48,660
							39,410	42,170	44,940	47,720	47,720
							38,720	41,480	44,110	46,780	46,780
							38,030	40,790	43,290	45,850	45,850
							37,340	40,100	42,470	44,910	44,910
							36,650	39,410	41,660	43,980	43,980
							36,070	38,720	40,880	43,050	43,050
							35,490	38,030	40,110	42,120	42,120
							34,910	37,340	39,330	41,190	
							34,330	36,660	38,560	40,270	
							33,750	35,960	37,820	39,350	
							33,170	35,270	37,080	38,430	
							32,590	34,610	36,340	37,520	
						29,810	32,010	33,950	35,600	38,610	
						29,340	31,430	33,310	34,860	35,710	
						28,870	30,850	32,680	34,120	34,820	
						28,400	30,270	32,050	33,380	33,940	
						27,930	29,690	31,420	32,640	33,070	
						27,460	29,130	30,810	31,900	32,210	
						26,990	28,580	30,210	31,160	31,360	
						26,520	28,040	29,600	30,420	30,520	
					24,440	26,050	27,510	29,000	29,690	29,690	
					24,050	25,580	27,000	28,390	28,960		
					23,660	25,110	26,480	27,790	28,230		
					23,270	24,640	25,970	27,180	27,510		
					22,880	24,170	25,460	26,580	26,790		
					22,490	23,710	24,970	25,980	26,080		
					22,100	23,260	24,480	25,370	25,370		
					21,710	22,830	24,000	24,770			
				19,740	21,320	22,390	23,520	24,170			
				19,430	20,930	21,970	23,040	23,570			
				19,120	20,540	21,550	22,560	22,980			
				18,810	20,150	21,130	22,080	22,390			
				18,500	19,770	20,720	21,600	21,800			
				18,190	19,390	20,320	21,120	21,220			
				17,880	19,020	19,920	20,640	20,640			
				17,570	18,650	19,530	20,160				
			16,160	17,260	18,290	19,140	19,680				
			15,900	16,950	17,930	18,750	19,200				
			15,640	16,640	17,580	18,360	18,720				
			15,380	16,330	17,230	17,970	18,240				
			15,120	16,020	16,890	17,590	17,760				
			14,860	15,720	16,560	17,190	17,280				
			14,600	15,420	16,240	16,800	16,800				
			14,340	15,130	15,920	16,410					
		13,150	14,080	14,840	15,600	16,020					
		12,940	13,820	14,560	15,280	15,630					
		12,730	13,560	14,280	14,960	15,240					
		12,520	13,300	14,000	14,640	14,850					
		12,310	13,050	13,730	14,320	14,460					
		12,100	12,800	13,460	14,010	14,070					
		11,890	12,560	13,200	13,680	13,680					
		11,680	12,320	12,940	13,360						
		11,470	12,090	12,680	13,040						
		11,260	11,860	12,420	12,720						
		11,050	11,640	12,160	12,400						
		10,840	11,410	11,900	12,080						
		10,630	11,190	11,650	11,760						
		10,420	10,970	11,380	11,440						
		10,220	10,760	11,120	11,120						
		10,020	10,540	10,860							
		9,830	10,330	10,600							
		9,640	10,110	10,340							
		9,450	9,900	10,080							
		9,270	9,680	9,820							
	8,690	9,090	9,470	9,560							
	8,520	8,910	9,250	9,300							
	8,360	8,740	9,040	9,040							
	8,200	8,570	8,820								
	8,040	8,400	8,610								
	7,880	8,230	8,410								
7,260	7,730	8,060	8,190								
7,120	7,580	7,890	7,980								
6,980	7,430	7,720	7,780								
6,840	7,280	7,550	7,580								
6,710	7,140	7,380	7,380								
6,580	7,000	7,210									
6,450	6,860	7,040									
6,320	6,720	6,870									
6,200	6,590	6,700									
6,080	6,440	6,530									
5,960	6,300	6,360									
5,840	6,160	6,190									
5,730	6,020	6,020									
5,620	5,880										
5,510	5,740										
5,400	5,600										
5,300	5,460										
5,200	5,320										
5,100	5,180										
5,000	5,040										
4,900	4,900										
4,800											
4,700											
4,600											
4,500											
4,400											
4,300											
4,200											
4,100											

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อให้สอดคล้องกับบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

เหตุผล

โดยที่พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๔๓๘ ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ เป็นต้นไป ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้สอดคล้องกับการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ.ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. นี้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม
(นายวิษณุ เครืองาม)
รองนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒๗ ก
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๗

ตารางเทียบขั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

หน่วย : บาท/เดือน

อันดับ ท. ๑	อันดับ ท. ๒	อันดับ ท. ๓	อันดับ ท. ๔	อันดับ ท. ๕	อันดับ ท. ๖	อันดับ ท. ๗	อันดับ ท. ๘	อันดับ ท. ๙	อันดับ ท. ๑๐	อันดับ ท. ๑๑	อันดับ บ. ๑๑
๗,๔๘๐	๘,๓๖๐	๑๑,๕๕๐	๑๖,๖๕๐	๒๐,๓๔๐	๒๕,๑๘๐	๓๐,๘๘๐	๔๘,๔๔๐	๔๖,๒๘๐	๕๔,๙๑๐	๕๔,๙๑๐	๖๐,๘๗๐
๗,๕๔๐	๘,๗๘๐	๑๑,๘๘๐	๑๖,๙๔๐	๒๐,๕๔๐	๒๕,๕๗๐	๓๐,๙๔๐	๔๘,๗๔๐	๔๗,๕๗๐	๕๔,๙๓๐	๕๔,๙๓๐	๕๔,๙๓๐
๗,๖๔๐	๘,๖๒๐	๑๑,๙๒๐	๑๗,๐๔๐	๒๐,๗๔๐	๒๕,๗๒๐	๓๐,๗๒๐	๔๘,๐๒๐	๔๗,๗๒๐	๕๕,๐๔๐	๕๖,๔๔๐	๕๖,๔๔๐
๗,๐๔๐	๘,๕๐๐	๑๑,๙๐๐	๑๗,๐๘๐	๒๐,๗๐๐	๒๕,๗๐๐	๓๐,๗๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๗,๗๐๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐
๖,๙๒๐	๘,๔๖๐	๑๑,๘๒๐	๑๗,๐๔๐	๒๐,๖๘๐	๒๕,๖๘๐	๓๐,๖๘๐	๔๗,๙๘๐	๔๗,๖๘๐	๕๕,๐๔๐	๕๕,๐๔๐	๕๕,๐๔๐
๖,๙๔๐	๘,๔๒๐	๑๑,๘๐๐	๑๗,๐๐๐	๒๐,๖๗๐	๒๕,๖๗๐	๓๐,๖๗๐	๔๗,๙๗๐	๔๗,๖๗๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐	๕๕,๐๐๐
๖,๙๐๐	๘,๓๙๐	๑๑,๗๙๐	๑๖,๙๙๐	๒๐,๖๖๐	๒๕,๖๖๐	๓๐,๖๖๐	๔๗,๙๖๐	๔๗,๖๖๐	๕๔,๙๙๐	๕๔,๙๙๐	๕๔,๙๙

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ๓๙ ถึงอันดับ ๓๑๐ หรืออันดับ ๓๑๐ ถึงอันดับ ๓๑๑ ซึ่งได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ๓๙ หรืออันดับ ๓๑๐ ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นได้โดยไม่ต้องรอให้ถึงวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป

เหตุผล

โดยที่กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ๓๙ ถึงอันดับ ๓๑๐ หรืออันดับ ๓๑๐ ถึงอันดับ ๓๑๑ ซึ่งได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ๓๙ หรืออันดับ ๓๑๐ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวทำให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่ได้รับเงินเดือนก่อนถึงขั้นสูงของตำแหน่ง แม้จะมีผลการประเมินการปฏิบัติราชการเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในระดับดีเด่นแต่ก็ไม่สามารถพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ได้ โดยต้องรอในวันแรกของการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งถัดไป ข้าราชการดังกล่าวจึงสามารถรับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และเกิดความเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๔๗

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงที่รับเงินเดือนในอันดับ ท๙ ถึงอันดับ ท๑๐ หรืออันดับ ท๑๐ ถึงอันดับ ท๑๑ ผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท๙ หรืออันดับ ท๑๐ แล้วแต่กรณี ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นในขั้นที่เทียบได้ตรงกันกับขั้นเงินเดือนของอันดับเดิม ตามตารางเทียบชั้นเงินเดือนแต่ละอันดับที่ข้าราชการจะได้รับเมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งท้ายกฎ ก.พ. นี้ ในวันแรกที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ท๙ หรือ อันดับ ท๑๐ แล้วแต่กรณี"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม
(นายวิษณุ เครืองาม)
รองนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๔๗ ก ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎ ก.พ.
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
พ.ศ. ๒๕๔๗

หลักการ

ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลออกจากราชการ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่ง ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ. เรื่องนี้ไว้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล แต่เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นให้เลื่อนปีละสองครั้งในวันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑ ตุลาคม ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ จึงทำให้หลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้

กฎ ก.พ.
ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ข้อ ๓ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการนั้น ให้ส่วนราชการพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นเป็นหลัก และให้ส่วนราชการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เห็นว่าข้าราชการผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานในระดับสมควรให้ได้รับการพัฒนา ให้แจ้งผลการประเมินหรือผลการพิจารณาและกำหนดให้ผู้นั้นเข้ารับการพัฒนาปรับปรุงตนเอง โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชากับข้าราชการผู้นั้นจะต้องจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานโดยกำหนดเป้าหมายในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการทุกรายการให้ชัดเจนเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานครั้งต่อไป

การประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาปรับปรุงตนเองของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีระยะเวลาสองปี

ข้อ ๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานที่กำหนดในข้อ ๔ แล้ว ปรากฏว่าไม่ผ่านในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการทุกรายการตามคำรับรอง ให้รายงานผลการประเมินดังกล่าวต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อนำเสนอ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็น หรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาให้ความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการในการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ข้อ ๖ การร้องทุกข์ในกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติตาม กฎ ก.พ. นี้ จะกระทำได้ต่อเมื่อมีการสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการแล้ว

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานในระดับสมควรให้ได้รับการพัฒนาปรับปรุงตนเองตามข้อ ๔ และข้าราชการผู้นั้นประสงค์ที่จะออกจากราชการกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ยื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการเพื่อสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม
(นายวิษณุ เครืองาม)
รองนายกรัฐมนตรี
ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๓ ก วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ. ๒๔๙๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑(๘) และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

แต่ถ้าราชการส่วนใดมีกฎ ก.พ.ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญไว้โดยเฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.นั้น และถ้าในกฎ ก.พ.นั้นมิได้ระบุข้อความไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้นำกฎ ก.พ.นี้มาใช้บังคับ

การบรรจุ

ข้อ ๒ การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวโดยมีหนังสือสัญญาจ้าง ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี โดยอนุมัติรัฐมนตรีเจ้าสังกัดบรรจุตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อบรรจุแล้วให้แจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมด้วยสำเนาคำสั่งบรรจุและสำเนาหนังสือสัญญาจ้าง

ข้อ ๓ การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญโดยไม่มีหนังสือ สัญญาจ้าง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ บรรจุจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ พื้นความรู้ คุณวุฒิและความสามารถดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔

(๒) มีพื้นความรู้ ดังนี้

ก. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาอันดับ ๑ ขั้นต่ำ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการหนังสือ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา

ข. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาอันดับ ๑ ขั้นต่ำ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ มีหน้าที่เกี่ยวกับการหนังสือ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา

ค. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีอันดับ ๑ ขั้นต่ำ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาหรืออนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาหรืออนุปริญญา

(๓) มีคุณวุฒิและความสามารถเหมาะสมแก่หน้าที่ซึ่งจะบรรจุ

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง และจะบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตรานั้นให้ทันท่วงทีมิได้ ก.พ.จะอนุมัติหรือมอบหมายให้ อ.ก.พ.แล้วแต่กรณีอนุมัติให้บรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญเป็นการชั่วคราวไปก่อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ บรรจุจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ พื้นความรู้ คุณวุฒิ และความสามารถ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่อาจบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราเงินเดือน ชั้น อันดับ และขั้นเดียวกันได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ หรือตามกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความในมาตรา ๕๓

ข้อ ๕ การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ ประกาศรับสมัครและดำเนินการพิจารณาเพื่อบรรจุโดยให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดมีคุณวุฒิและความสามารถสูงกว่าให้ได้รับการบรรจุก่อน

ข้อ ๖ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในขณะที่ได้รับราชการตามกฎหมายนั้น ภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นราชการทหาร ให้กระทรวงทบวงกรมเดิมรับบรรจุทีเดียว และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ เป็นผู้สั่งบรรจุ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหาร ให้นำกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมทั้งการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติหรือพื้นความรู้ ให้เจ้ากระทรวงขออนุมัติ ก.พ. เป็นรายๆไป กับให้กระทรวงการคลังและ ก.พ. กำหนดเทียบชั้น อันดับ และขั้นของอัตราเงินเดือนที่อนุมัติให้บรรจุนั้นด้วย

เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ.แล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ สั่งบรรจุต่อไป

ข้อ ๘ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

(๑) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาขึ้นไป

(๒) ผู้ว่าราชการภาค มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี และชั้นจัตวา

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา

ข้อ ๙ อัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ โดยให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ส่งบัญชีแสดงตำแหน่งและอัตราเงินเดือนพร้อมทั้งคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้นๆ ไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อกระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้พิจารณาอนุมัติต่อไป

การเลื่อนเงินเดือน

ข้อ ๑๐ การเลื่อนเงินเดือนภายในอัตราเงินเดือนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๙ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแต่งตั้ง

ข้อ ๑๑ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนวิสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การสอบสวน

ข้อ ๑๒ การสอบสวนเพื่อไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ สอบสวนโดยจะสอบสวนเองหรือตั้งกรรมการให้สอบสวนแทนก็ได้

การนำพยานหลักฐานตามที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวน รายงาน บันทึกการสอบสวนของพนักงานสอบสวน คำวินิจฉัยของอัยการ คำวินิจฉัยการพิจารณาของศาล หรือคำเบิกความให้การของพยานในชั้นพิจารณาคดีของศาลอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้เป็นคำวินิจฉัยการพิจารณา ก็ให้ถือว่าได้มีการสอบสวนตามความหมายที่ใช้ในข้อนี้แล้ว

การสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ.นี้ใช้บังคับ ถ้าถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้เป็นอันสมบูรณ์และให้ดำเนินการตามวิธีการนั้นต่อไปได้จนกว่าจะเสร็จ

การรักษาวินัย

ข้อ ๑๓ การรักษาวินัยของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในกฎ ก.พ.นี้ ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ และมาตรา ๑๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การออกจากราชการ

ข้อ ๑๔ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งทางราชการบรรจุเข้ารับราชการโดยมีหนังสือสัญญาจ้าง ให้เป็นไปตามความในหนังสือสัญญาจ้างนั้น

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งทางราชการบรรจุเข้ารับราชการโดยไม่มีหนังสือสัญญาจ้างออกจากราชการ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ ได้พิจารณาอนุญาตแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ สั่งให้ออกจากราชการ เมื่อ

ก. ยุบเลิกตำแหน่ง

ข. อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น **(แก้ไขตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๑๙) แล้ว)**

ค. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้สม่ำเสมอ

ง. สมัครไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

จ. ขาดคุณสมบัติหรือพื้นความรู้ตามข้อ ๓ โดยไม่ได้รับการยกเว้นจาก ก.พ. ก่อนได้รับการบรรจุ หรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นในกรณีเช่นนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงผู้ซึ่งได้รับการบรรจุโดยถูกต้องอยู่ก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ

ฉ. ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔(๑) เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.พ.

ช. ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔(๔)

ซ. หย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

ในกรณีเช่นนี้ให้ทำได้เมื่อได้มีการสอบสวนตามข้อ ๑๒ และ อ.ก.พ. ดังต่อไปนี้พิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว

(ก) อ.ก.พ.กระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญซึ่งรับเงินเดือนในอัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(ข) อ.ก.พ.กรม สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญซึ่งรับเงินเดือนในอัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(ค) อ.ก.พ.ภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญซึ่งรับเงินเดือนในอัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีและชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(ง) อ.ก.พ.จังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญซึ่งรับเงินเดือนในอัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ฌ. ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัตย์ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำความใน ช. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ญ. ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

ฏ. มีการบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราเงินเดือนที่ได้บรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามข้อ ๔

(๔) ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๘ สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีเช่นนี้ ให้นำความใน (๓) ช. มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ในกรณีความผิดซึ่งปรากฏชัดแจ้ง ให้นำความในมาตรา ๘๕ วรรคท้ายมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

- กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๗ (พ.ศ.๒๔๙๘) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๙๖ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๙๘
- กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๑๙) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๔ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๐

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๒๖)
ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.๒๕๒๑ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการตุลาการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมาตรา ๘(๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ กับมาตรา ๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๐๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.๒๔๙๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งข้าราชการตุลาการให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งข้าราชการตุลาการ	เทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการใน
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	ผู้อำนวยการกอง	ศาลที่ดำรงตำแหน่ง
อธิบดีผู้พิพากษาภาค	อธิบดี	ศาลในเขตอำนาจ
อธิบดีผู้พิพากษาศาลแรงงานกลาง	อธิบดี	ศาลแรงงานกลาง
อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง	อธิบดี	ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัด
- ——————— -	-	
- ——————— -	-	
อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	อธิบดี	ศาลที่ดำรงตำแหน่ง
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์	อธิบดี	ศาลอุทธรณ์
ประธานศาลฎีกา	อธิบดี	ศาลฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๖

(ลงชื่อ) พลเอก ประจวบ สุนทรางกูร
(ประจวบ สุนทรางกูร)
รองนายกรัฐมนตรี
สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

- กฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๒๖) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๕๓ วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๒๖

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๐๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๐๓ ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการอัยการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ และมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๐๓ ก.พ.ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๒ ตำแหน่งข้าราชการอัยการให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนและให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งข้าราชการอัยการ	เทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการธุรการใน
อัยการจังหวัด	หัวหน้ากอง	ส่วนราชการอัยการประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
อัยการพิเศษประจำเขต	ผู้อำนวยการกอง	สำนักงานอัยการเขต ในฐานะผู้อำนวยการกอง
อัยการพิเศษฝ่ายคดี	-	กองคดี ในฐานะผู้อำนวยการกอง
อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา	-	กองอัยการ ในฐานะผู้อำนวยการกอง
อัยการพิเศษ ฝ่ายวิชาการ	-	กองวิชาการ ในฐานะผู้อำนวยการกอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๐๕

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

- กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๐๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๙๓ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๕

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ ก.พ.
ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๗

โดยที่ข้าราชการพลเรือนมีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องทำงานร่วมกันหลายฝ่าย ฉะนั้น เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนมีความประพฤติดีสำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่ายตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงสมควรให้มีข้อบังคับ ก.พ.ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือน อันจะยังผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใส ศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงออกข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนไว้ดังต่อไปนี้

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๑ ข้าราชการพลเรือนพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะ ในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๔ ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาคและปราศจากอคติ

ข้อ ๕ ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๖ ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๘ ข้าราชการพลเรือนพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๙ ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพลเรือนพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคม

ข้อ ๑๓ ข้าราชการพลเรือนพึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ ๑๔ ข้าราชการพลเรือนพึงประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพลเรือนพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๖ ข้อบังคับฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๗

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

ข้อบังคับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๙ ง ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๓๗

ข้อบังคับ ก.พ.
ว่าด้วยการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ ก.พ.ว่าด้วยการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๓๘"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับของ ก.พ.ว่าด้วยวิธีจัดการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนที่ส่งไปศึกษาวิชาในต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๐๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"นักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ" ได้แก่

ก) ข้าราชการลา หมายความถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ ยกเว้นข้าราชการกลาโหมพลเรือน

ข) นักเรียนทุนรัฐบาล หมายความถึงนักเรียนซึ่งรับทุนการศึกษาที่จ่ายจากเงินงบประมาณหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการและให้หมายความรวมถึงนักเรียนทุนเล่าเรียนหลวงด้วย

ค) นักเรียนทุนอื่น ๆ หมายความถึงนักเรียนทุนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่นักเรียนทุนรัฐบาล ที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ.

"ศึกษา" หมายความถึง การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมตลอดถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความถึงการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการทำงานโดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการนั้น และหมายความรวมตลอดถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

"สถานศึกษา" หมายความถึงสถานที่ที่นักเรียนเข้าศึกษาหรือฝึกอบรม

"ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่าย" หมายความถึง บุคคลซึ่งทำความตกลงกับสำนักงาน ก.พ. รับเป็นผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายให้แก่นักเรียนฝายพลเรือนในต่างประเทศ

"สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน" หมายความถึง สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน เพิ่มเติมให้ชัดเจนขึ้น

"สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน" หมายความถึง สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการสังกัดสำนักงาน ก.พ. และให้หมายความรวมถึงสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล หรือสำนักงานของบุคคลอื่นที่สำนักงาน ก.พ.มอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแลนักเรียนด้วย

หมวด ๑ ผู้ดำเนินการแทน

ข้อ ๕ ในการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝายพลเรือนในต่างประเทศตามข้อบังคับนี้ ก.พ.มอบหมายให้สำนักงาน ก.พ.เป็นผู้ดำเนินการแทน ในการนี้สำนักงาน ก.พ.จะมอบหมายให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๒ สถานศึกษา

ข้อ ๖ ข้าราชการลา ต้องเข้าศึกษา ณ สถานศึกษาที่ ก.พ.รับรอง การย้ายสถานศึกษาจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติในแต่ละประเภททุนตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือระเบียบที่กำหนดไว้

ข้อ ๗ นักเรียนทุนรัฐบาลต้องเข้าศึกษา ณ สถานศึกษาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนดการย้ายสถานศึกษาจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.พ.หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน

ข้อ ๘ นักเรียนทุนอื่น ๆ จะเข้าศึกษา ณ สถานศึกษาใด หรือจะย้ายสถานศึกษา ให้เป็นไปตามที่ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายได้ทำความตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ. หากไม่มีข้อตกลงให้เป็นไปตามที่สำนักงาน ก.พ.หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนจะได้กำหนดให้

หมวด ๓ ที่พักอาศัย

ข้อ ๙ ข้าราชการลา ต้องพักอาศัยในสถานที่ที่เหมาะสม ทั้งนี้ จะต้องแจ้งที่พักอาศัยให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดและสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบ ในกรณีมีการย้ายที่พักอาศัยจะต้องแจ้งที่พักอาศัยแห่งใหม่ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดและสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบโดยด่วนทุกครั้ง

ข้อ ๑๐ นักเรียนทุนรัฐบาลต้องพักอาศัยในสถานที่ที่เหมาะสม หากสำนักงาน ก.พ.หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนพิจารณาเห็นว่าไม่เหมาะสม สำนักงาน ก.พ.หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนอาจจัดให้ใหม่

หรือแนะนำให้ย้ายไปพักในที่ที่เหมาะสม ทั้งนี้ จะต้องแจ้งที่พักอาศัยให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบ ในกรณีมีการย้ายที่พักอาศัยจะต้องแจ้งที่พักอาศัยแห่งใหม่ให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบโดยด่วนทุกครั้ง

ข้อ ๑๑ นักเรียนทุนอื่น ๆ อาจจัดหา หรือย้ายที่พักอาศัยได้ตามที่ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายได้ทำความตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ. หากไม่มีข้อตกลงให้เป็นไปตามที่สำนักงาน ก.พ.หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนจะได้กำหนดให้ ทั้งนี้ จะต้องแจ้งที่พักอาศัยให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบ ในกรณีมีการย้ายที่พักอาศัย จะต้องแจ้งที่พักอาศัยแห่งใหม่ให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบโดยด่วนทุกครั้ง

หมวด ๔ การศึกษา

ข้อ ๑๒ ข้าราชการลาต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาดังนี้

(๑) ต้องศึกษาตามสาขาวิชา ระดับการศึกษา ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติจากทางราชการโดยเคร่งครัด หากจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ระดับการศึกษา หรือขยายเวลาในการศึกษา จะต้องยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยจะต้องได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติในแต่ละประเภททุนก่อน

(๒) ต้องตั้งใจศึกษา อุทิศเวลาให้แก่การศึกษาอย่างเต็มที่ และพยายามศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่ทางราชการอนุมัติ หากศึกษาครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วยังไม่สำเร็จ และไม่ประสงค์จะขอขยายเวลาการลาต่อไป หรือไม่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการลา ก็ให้ยุติการศึกษาแล้วเดินทางกลับประเทศไทย และรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการโดยด่วน

(๓) ต้องรายงานผลการศึกษาต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด และสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทุก ๆ สิ้นภาคการศึกษา หรือตามระยะเวลาที่ทางราชการกำหนด หากมีอุปสรรคในการศึกษา ก็ให้รายงานทันทีโดยทำรายงานผ่านสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน และในกรณีที่จำเป็นต้องทำคำรับรองต่อสถานศึกษายินยอมให้สถานศึกษาส่งรายงานผลการศึกษาไปยังสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนโดยตรง

ข้อ ๑๓ นักเรียนทุนรัฐบาลต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาดังนี้

(๑) ต้องศึกษาตามสาขาวิชาและระดับการศึกษาที่ ก.พ.กำหนดโดยเคร่งครัด หากจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา หรือระดับการศึกษา จะต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.พ.หรือผู้ที่สำนักงาน ก.พ.มอบหมายก่อน

(๒) ต้องตั้งใจศึกษา อุทิศเวลาให้แก่การศึกษาอย่างเต็มที่ และพยายามศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด หรือที่สำนักงาน ก.พ.ขยายให้ หากศึกษาครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วยังไม่สำเร็จ สำนักงาน ก.พ.จะให้ยุติการศึกษา และเดินทางกลับประเทศไทย หรือจะอนุญาตให้อยู่ศึกษาต่อตามระยะเวลาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด โดยสำนักงาน ก.พ.จะระงับการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับผู้นั้นในระหว่างนั้น เว้นแต่ค่าพาหนะเดินทาง และค่าขนส่งสิ่งของกลับประเทศไทยก็ได้

(๓) ต้องรายงานผลการศึกษาต่อสำนักงาน ก.พ.ทุก ๆ สิ้นภาคการศึกษา หรือตามระยะเวลาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด หากมีอุปสรรคในการศึกษา ก็ให้รายงานทันที โดยทำรายงานผ่านสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน และในกรณีที่จำเป็น ต้องทำคำรับรองต่อสถานศึกษายินยอมให้สถานศึกษาส่งรายงานผลการศึกษาไปยังสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนโดยตรง

ข้อ ๑๔ นักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา ดังนี้

(๑) ต้องศึกษาตามแนวการศึกษาที่ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายได้ทำความตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ.โดยเคร่งครัด การเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา หรือระดับการศึกษา กระทำได้ตามที่ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายได้ทำความตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ.

(๒) ต้องรายงานผลการศึกษา ความคืบหน้าต่อสำนักงาน ก.พ. ทุก ๆ สิ้นภาคการศึกษา หรือตามระยะเวลาที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด โดยทำรายงานผ่านสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน และในกรณีที่จำเป็น ต้องทำคำรับรองต่อสถานศึกษายินยอมให้สถานศึกษาส่งรายงานผลการศึกษาไปยังสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนโดยตรง

หมวด ๕ การใช้จ่ายเงิน

ข้อ ๑๕ เงินค่าใช้จ่ายของข้าราชการลาให้เป็นความรับผิดชอบของตัวข้าราชการเอง โดยไม่ต้องส่งเงินผ่านสำนักงาน ก.พ. เว้นแต่ข้าราชการลาซึ่งได้รับทุนและเจ้าของทุนได้ทำสัญญาฝากอยู่ในความดูแลของ ก.พ.ให้กำหนดเงินค่าใช้จ่ายเช่นเดียวกับนักเรียนทุนรัฐบาล

ข้อ ๑๖ นักเรียนทุนรัฐบาลต้องศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือการเบิกจ่ายเงินของนักเรียนทุนรัฐบาลและต้องใช้จ่ายเงินตามประเภทค่าใช้จ่ายในหมวดนี้

ข้อ ๑๗ นักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องศึกษาและทำความเข้าใจข้อตกลงและวิธีการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๘ ทุนการศึกษาที่จะจ่ายให้เป็นเงินค่าใช้จ่ายของนักเรียนทุนรัฐบาล ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ ตามที่สำนักงาน ก.พ.กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายก่อนออกเดินทางไปศึกษาวิชาในต่างประเทศ ซึ่งได้แก่

ก. ค่าตรวจร่างกายและอนามัย

ข. ค่าธรรมเนียมในการออกวีซ่า

ค. ค่าใช้จ่ายในการจัดหาสถานศึกษา

ง. ค่าเรียนภาษาต่างประเทศและค่าเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทดสอบความรู้เพื่อใช้ประกอบในการสมัครเข้าศึกษา

จ. ค่าธรรมเนียมในการทดสอบความรู้เพื่อใช้ประกอบในการสมัครเข้าศึกษา

(๒) ค่าเครื่องแต่งกาย

(๓) ค่าพาหนะเดินทางและขนส่งสิ่งของ

(๔) ค่าใช้จ่ายระหว่างเดินทางไปประเทศที่ศึกษาและกลับประเทศไทย

(๕) ค่าธรรมเนียมในการศึกษาและค่าเล่าเรียน

(๖) ค่าประกันสุขภาพและค่ารักษาพยาบาล

(๗) ค่าอาหาร ค่าที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นในการครองชีพ

(๘) ค่าตำราและอุปกรณ์การศึกษา

(๙) ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ฝึกงาน และดูงาน

(๑๐) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด

ข้อ ๑๕ เงินค่าใช้จ่ายและวิธีการเบิกจ่ายสำหรับนักเรียนทุนอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่ผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายได้ทำความตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ.โดยอนุโลมตามประเภทค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนทุนรัฐบาลตามข้อ ๑๔ และอาจมีค่าใช้จ่ายอื่นตามที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด

ข้อ ๒๐ งบประมาณค่าใช้จ่าย รายละเอียดเกี่ยวกับเงินที่จะจ่าย จำนวนเงินที่จะจ่าย กำหนดเวลาที่จะจ่ายเงิน และวิธีการเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ ให้เป็นไปตามที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด

หมวด ๖ เงินชดเชยค่าใช้จ่าย

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงาน ก.พ.เรียกเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศในความดูแลของ ก.พ.ตามอัตราที่ ก.พ.กำหนด

หมวด ๗ วินัยและการปฏิบัติตน

ข้อ ๒๒ ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศที่ศึกษาอยู่ และประเทศที่เดินทางผ่านโดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๓ ก่อนออกเดินทางไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ ข้าราชการลาจะต้องรายงานตัวต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือสำนักงาน ก.พ.เพื่อรับทราบข้อปฏิบัติสำหรับข้าราชการที่ไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ

ข้อ ๒๔ ก่อนออกเดินทางไปศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ จะต้องรายงานรายละเอียดการเดินทางตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๒๕ เมื่อเดินทางถึงประเทศที่ไปศึกษา หรือฝึกอบรมแล้ว ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องรายงานตัวต่อสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนโดยด่วน ในกรณีที่ไม่อาจไปรายงานตัวด้วย

ตนเองได้ ก็ให้ส่งรายงานการเดินทางถึงและแจ้งสถานที่พักอาศัยให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบโดยด่วน

ข้อ ๒๖ ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาลและนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๒๗ ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่เกียรติยศชื่อเสียงของตน เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพของมึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ หมกมุ่นในการพนัน ก่อหนี้สินจนเป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียงของตน ก่อการวิวาท แสดงกิริยาอันไม่สุภาพเรียกร้อย ก่อเรื่องชู้สาว ค้าหรือมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครอง เป็นต้น

ข้อ ๒๘ ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องรักษาความสามัคคีในระหว่างนักเรียนและคนไทยด้วยกัน และต้องรักษาความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนของประเทศที่ไปศึกษาด้วย

ข้อ ๒๙ ข้าราชการลา นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และคำแนะนำของสำนักงาน ก.พ. และสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนโดยเคร่งครัด

ข้อ ๓๐ ข้าราชการลาและนักเรียนทุนรัฐบาลที่อยู่ระหว่างศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศหากประสงค์จะทำการสมรสให้รีบรายงาน พร้อมส่งหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนทราบ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะทำการสมรสกับชาวต่างชาติ ต้องแสดงเหตุผลให้เป็นที่พอใจว่าจะไม่สละสัญชาติไทย

ข้อ ๓๑ ข้าราชการลา และนักเรียนทุนรัฐบาลจะทำงานเพื่อหารายได้ในระหว่างศึกษามิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.พ. หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน

สำหรับนักเรียนทุนอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อตกลงของผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายที่ได้ทำไว้กับสำนักงาน ก.พ.

ข้อ ๓๒ ข้าราชการลา หรือนักเรียนทุนรัฐบาล จะเดินทางกลับประเทศไทย หรือเดินทางออกจากประเทศที่กำลังศึกษาระหว่างศึกษามิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.พ. หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน

สำหรับนักเรียนทุนอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อตกลงของผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายที่ได้ทำไว้กับสำนักงาน ก.พ.

ข้อ ๓๓ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว หรือเมื่อครบกำหนดวันที่ได้รับอนุมัติไว้ หรือเมื่อทางราชการไม่อนุมัติให้อยู่ศึกษาต่อ ข้าราชการลา หรือนักเรียนทุนรัฐบาล ต้องรีบเดินทางกลับประเทศไทยภายในระยะเวลาที่ควรจะเดินทางถึงตามปกติตามที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด

ข้อ ๓๔ การเดินทางกลับประเทศไทยในทุกกรณีเมื่อเดินทางถึงแล้ว ข้าราชการลาต้องรายงานตัวต่อส่วนราชการเจ้าสังกัด ในกรณีที่ไม่อาจไปรายงานตัวด้วยตนเองได้ ก็ให้ส่งรายงานการเดินทางถึงให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดทราบโดยด่วน

ข้อ ๓๕ การเดินทางกลับประเทศไทยในทุกกรณีเมื่อเดินทางถึงแล้ว นักเรียนทุนรัฐบาล และนักเรียนทุนอื่น ๆ ต้องรายงานตัวต่อสำนักงาน ก.พ.โดยด่วน ในกรณีที่ไม่อาจไปรายงานตัวด้วยตนเองได้ ก็ให้ส่งรายงานการเดินทางถึงให้สำนักงาน ก.พ.ทราบโดยด่วน

ข้อ ๓๖ ข้าราชการลาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ส่วนราชการเจ้าสังกัด สำนักงาน ก.พ. หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน สามารถดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ให้ยุติการศึกษา และเดินทางกลับประเทศไทย

(๓) ดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๓๗ นักเรียนทุนรัฐบาลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ สำนักงาน ก.พ หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนสามารถดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ชะลอการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายประจำเดือน

(๓) ให้ยุติการศึกษา และเดินทางกลับประเทศไทย

ข้อ ๓๘ นักเรียนทุนอื่น ๆ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ สำนักงาน ก.พ. หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน สามารถดำเนินการดังนี้

(๑) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ให้พ้นจากความดูแลของ ก.พ.

(๓) ให้ยุติการศึกษาและเดินทางกลับประเทศไทย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยการขอและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป
พ.ศ.๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการขอและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป พ.ศ.๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปในการที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๐ (๗) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔) และเป็นกรณีที่ ก.พ.อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ถ้าผู้นั้นประสงค์จะขอให้ ก.พ.พิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป เพื่อจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนโดยมีผู้มีเกียรติอันควรเชื่อถือได้ไม่น้อยกว่าสองคนเป็นผู้รับรองความประพฤติ ก็ให้ยื่นคำขอตามแบบ ยว.๑ และหนังสือรับรองตามแบบ ยว.๒ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การขอให้ ก.พ.พิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปเพื่อสมัครกลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ จะยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งต่อเลขาธิการ ก.พ. หรือต่อหัวหน้าส่วนราชการที่จะสมัครเข้ารับราชการก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอตามข้อ ๓ ต่อเลขาธิการ ก.พ. ให้สำนักงาน ก.พ. ส่งเรื่องให้หัวหน้าส่วนราชการที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะสมัครกลับเข้ารับราชการ พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และถ้าต้องการจะรับผู้ยื่นคำขอนั้นเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ประวัติการรับราชการ หรือการทำงาน การประกอบคุณงามความดี ความผิดหรือความเสื่อมเสีย และความประพฤติของผู้นั้น โดยให้สอบสวนจากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน และผู้มีเกียรติซึ่งอยู่ใกล้ชิดอันควรเชื่อถือได้ แล้วพิจารณาอีกชั้นหนึ่งว่ายังต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการหรือไม่ ถ้าต้องการรับ ก็ให้แจ้งและส่งเรื่องการสอบสวนดังกล่าวพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานการสอบสวนนั้นให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการต่อไป และถ้าเป็นกรณีตามมาตรา ๖๖ ก็ให้ส่งเรื่องการขอให้ ก.พ.พิจารณาอนุมัติตามมาตรา ๖๖ พร้อมกันด้วย

ในกรณีที่ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งไม่ต้องการรับผู้ยื่นคำขอนั้นเข้ารับราชการ ก็ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นและสำนักงาน ก.พ.ทราบ

ในกรณีที่ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งไม่แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักงาน ก.พ. ทราบภายในหกเดือนนับแต่วันที่สำนักงาน ก.พ.ส่งเรื่องไปให้ ถือว่าส่วนราชการนั้นไม่ต้องการจะรับบรรจุ ให้สำนักงาน ก.พ.ยุติเรื่องและแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอตามข้อ ๓ ต่อหัวหน้าส่วนราชการ ก็ให้พิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดยอนุโลม

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงาน ก.พ.ได้รับเรื่องการสอบสวนตามข้อ ๔ วรรคหนึ่งและเห็นว่าข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานเพียงพอที่จะประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ก็ให้ดำเนินการนำเสนอ ก.พ.เพื่อพิจารณาลงมติลับตามมาตรา ๓๐

ข้อ ๖ การขอยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปเพื่อสมัครสอบแข่งขันตามมาตรา ๔๗ หรือเพื่อเข้ารับการคัดเลือก ตามมาตรา ๕๐ ให้ยื่นคำขอตามข้อ ๓ ต่อเลขาธิการ ก.พ. และให้สำนักงาน ก.พ.รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ให้เพียงพอที่จะประกอบการพิจารณาของ ก.พ. แล้วดำเนินการนำเสนอ ก.พ.เพื่อพิจารณาลงมติลับตามมาตรา ๓๐

ข้อ ๗ ในกรณีที่ ก.พ.ได้พิจารณาลงมติสำหรับผู้ขอยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปรายใดและผู้นั้นไม่ได้รับการยกเว้น การขอให้ ก.พ.พิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปอีก ผู้นั้นจะขอได้ต่อเมื่อเวลาได้ล่วงเลยไปแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.พ.ลงมติ

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการ ก.พ.รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. ระเบียบฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๙ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๓/ว ๒๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

แบบ ยว.๑

คำขอยกเว้นคุณสมบัติทั่วไป

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอยกเว้นคุณสมบัติทั่วไปเพื่อ .....

เรียน ..... (๑)

ข้าพเจ้า ..... อยู่บ้านเลขที่ .....

ถนน ..... ตรอก/ซอย ..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และประสงค์จะขอให้ ก.พ.พิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติเพื่อ .....

..... (๒)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้าพเจ้าเกิดเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ปัจจุบันมีวุฒิ .....

๒. ข้าพเจ้าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (...) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... โดยมีกรณีคือ .....

.....

.....

๓. ก่อนตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติดังกล่าว ข้าพเจ้าเคยประกอบอาชีพ (ทำอะไร ที่ใด ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด ให้ระบุโดยละเอียดทุกแห่ง) .....

.....

.....

เลิกประกอบอาชีพดังกล่าวเพราะ .....

.....

.....

๔. ก่อนตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ข้าพเจ้าได้ประกอบคุณงามความดีคือ .....

.....

.....

ได้ทำความผิดหรือความเสื่อมเสียคือ .....

.....

๕. หลังจากตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้ว ข้าพเจ้าได้ประกอบอาชีพ (ทำอะไร ที่ใด ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด มีตำแหน่งหน้าที่การงานอย่างไร ให้ระบุโดยละเอียดทุกแห่งจนถึงปัจจุบัน).....

.....

.....

๖. หลังจากตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้ว ข้าพเจ้าได้ประกอบคุณงามความดีคือ.....

.....

.....

ได้ทำความผิดหรือความเสื่อมเสียคือ.....

.....

.....

๗. ข้าพเจ้ามีผู้รับรองความประพฤติสำหรับระยะเวลาหลังจากที่ได้ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้ว (อย่างน้อย ๒ คน) คือ.....

.....

.....

๘. ข้าพเจ้าได้ยื่นเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาคือ.....

(๑) ภาพถ่ายหลักฐานแสดงวุฒิคือ.....

.....

(๒) สำเนาเอกสารแสดงการตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติคือ.....

.....

(๓) ประวัติการทำงานโดยมีหนังสือรับรองของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างว่าทำงานในหน้าที่อย่างไร ผลของงานในหน้าที่เป็นอย่างไร และออกจากงานนั้นเพราะเหตุใด (ถ้าเคยทำงานหลายแห่งให้ส่งประวัติและหนังสือรับรองของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างทุกแห่ง)

(๔) หนังสือรับรองความประพฤติของผู้รับรองตาม ๗

(๕) .....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

หมายเหตุ

(๑) กรณียื่นคำขอต่อสำนักงาน ก.พ. ก็ให้เรียนเลขาธิการ ก.พ. ถ้ายื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการที่จะสมัครเข้ารับราชการ ก็ให้เรียนหัวหน้าส่วนราชการนั้น

(๒) ให้ระบุความประสงค์ว่าจะขอเข้ารับการบรรจุโดยการคัดเลือกหรือจะสมัครกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งใด ส่วนราชการใด หรือจะสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการในตำแหน่งใด

แบบ ยว.๒

หนังสือรับรองความประพฤติ

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... อยู่บ้านเลขที่ .....

ถนน ..... ตรอก/ซอย ..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

อาชีพ ..... ตำแหน่ง ..... สถานที่ทำงาน .....

..... โทรศัพท์ ..... เกี่ยวข้องกับ .....

โดยเป็น ..... และได้รู้จักกันมาเป็นเวลา ..... ปี

ขอรับรองว่าหลังจากที่ ..... ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ แล้ว ได้ประกอบอาชีพ (ทำอะไร ที่ใด ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใดบ้าง) .....

.....

และ ..... มีความประพฤติ .....

.....

.....

หลังจากตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติแล้ว ..... ได้ประกอบคุณงามความดีคือ

.....

.....

ได้ทำความผิดหรือความเสื่อมเสียคือ .....

.....

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับรอง

(.....)

หมายเหตุ

ผู้รับรองควรเป็นผู้บังคับบัญชาเดิม นายจ้าง กำนันผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้มีเกียรติอันควรเชื่อถือได้อื่น

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่น พ.ศ.๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่น พ.ศ.๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อได้มีคำสั่งหรือประกาศเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนผู้ใด ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งหมายถึงสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้สอบแข่งขันได้ตาม มาตรา ๔๖ ผู้ได้รับคัดเลือกตามมาตรา ๕๐ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ตามมาตรา ๕๑ สั่งรับโอนมาบรรจุและแต่งตั้งผู้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปแล้วตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖

(๒) สั่งแต่งตั้ง ซึ่งหมายถึงสั่งย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๕๗ สั่งเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ตามมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ สั่งรับโอนมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๐ สั่งแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งกลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับตำแหน่งเดิมตามมาตรา ๖๒ สั่งแต่งตั้งผู้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๙ สั่งแต่งตั้งผู้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๗๐ สั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้ออกจากราชการหรือออกจากงาน กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๒๑ มาตรา๑๒๖ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๒๙ หรือมาตรา ๑๓๐

(๓) สั่งให้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เลื่อนขั้นเงินเดือน หรือให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิ

(๔) สั่งให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัดตามมาตรา ๖๙ หรือสั่งให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนตามมาตรา ๗๐

(๕) สั่งให้โอน หรือสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการ หรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๑๓

(๖) สั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) (๖) มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ หรือสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๙ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ หรือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๗ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐

(๗) ประกาศการพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๔) ประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนดำรงตำแหน่ง หรือประกาศพระบรมราชโองการให้ข้าราชการพลเรือนพ้นจากตำแหน่ง

ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัดที่ออกคำสั่งหรือประกาศดังกล่าวรายงานไปยัง ก.พ. โดยส่งสำเนาคำสั่งหรือประกาศนั้นอย่างละ ๓ ฉบับ ไปให้ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่ง หรือประกาศ และสำหรับกรณีสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ตาม (๑) ให้ส่งทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน (ก.พ. ๗) ของผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งที่ได้กรอกรายการและตรวจสอบถูกต้องแล้วไปพร้อมกันด้วย

ในกรณีที่จังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้จังหวัดรายงานไปยังกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการพลเรือนผู้นั้นอีกส่วนหนึ่งด้วย

ข้อ ๔ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หรือลาติดตามคู่สมรสตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ ได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น สมรส หย่า เปลี่ยนชื่อตัวหรือชื่อสกุล หรือตาย ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัดที่อนุญาต หรือได้รับแจ้ง รายงานไปยัง ก.พ. ภายในห้าวันทำการนับแต่วันอนุญาตหรือวันได้รับแจ้ง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่จังหวัดเป็นผู้อนุญาตหรือได้รับแจ้ง ให้จังหวัดรายงานไปยังกรมเจ้าสังกัดของข้าราชการพลเรือนผู้นั้นอีกส่วนหนึ่งด้วย

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. ระเบียบฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๐ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๕/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๕

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ.ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๑๑๒(๔) และ (๕) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ การสั่งให้ออกจากราชการตาม มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๗ โดยปกติให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๘ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๔) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ ๕ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๗ จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ออกตามความในมาตรา ๑๐๗

ข้อ ๖ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(๓) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๖) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๗) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๘) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๗ การสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งลงโทษให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับประกอบกับมาตรา ๑๓๔ ให้นำข้อ ๔ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ๑. ระเบียบฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๓ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๕

นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๑๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๕

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยทุนของรัฐบาล พ.ศ.๒๕๓๕

โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งผู้มีความรู้ความสามารถสูงเข้ารับราชการเพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น จึงเป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ. ที่จะต้องพิจารณาจัดทุนของรัฐบาลเพื่อการศึกษาหรือฝึกอบรมของผู้รับทุนในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่จะสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามโครงการหรือแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรรหาผู้มีความรู้ความสามารถมารับทุนของรัฐบาล ตลอดจนดูแลจัดการการศึกษาของผู้รับทุนของรัฐบาล และจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ. ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนของรัฐบาล พ.ศ.๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ทุนของรัฐบาล" หมายความว่า ทุนที่ได้มาจากเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อการศึกษาหรือฝึกอบรมของผู้รับทุนที่จะสนองความต้องการกำลังคนของส่วนราชการ และหมายความรวมถึงทุนที่ได้จากแหล่งทุนอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นทุนของรัฐบาลด้วย

"ทุนกลาง" หมายความว่า ทุนของรัฐบาลที่ยังไม่ได้จัดสรรผู้รับทุนให้แก่ส่วนราชการใดส่วนราชการหนึ่งโดยเฉพาะ

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

ข้อ ๔ ให้สำนักงาน ก.พ. ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนและกระบวนการจัดสรรทุนของรัฐบาลประจำปีต่อ ก.พ. โดยคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความต้องการกำลังคนของทางราชการและของส่วนราชการ ตลอดจนสภาพการณ์โดยทั่วไปเกี่ยวกับกำลังคน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ

ข้อ ๕ ให้สำนักงาน ก.พ. ขอตั้งงบประมาณประจำปี รวมทั้งจัดหาทุนจากแหล่งทุนอื่น เพื่อการศึกษาหรือ ฝึกอบรมของผู้รับทุนของรัฐบาลในสาขาวิชาต่างๆ ที่จะศึกษา หรือฝึกอบรมในประเทศหรือต่างประเทศ เพื่อสนองความต้องการกำลังคนของส่วนราชการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการจัดสรรทุนของรัฐบาลที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๖ ให้สำนักงาน ก.พ. จัดสรรทุนของรัฐบาลเป็นทุนกลาง และทุนตามความต้องการของส่วนราชการต่างๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการจัดสรรทุนของรัฐบาลที่ ก.พ.กำหนด

ข้อ ๗ การจัดสรรทุนของรัฐบาลเพื่อส่งผู้รับทุนไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศให้คำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของทางราชการ เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้มีความรู้ในสาขาวิชาและระดับการศึกษา

ที่ไม่มีการเรียนการสอนในประเทศ หรือมีแต่ไม่เพียงพอกับความต้องการของทางราชการ หรือระดับความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการยังไม่สูงพอ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้มีความรู้ความเข้าใจในภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ อย่างลึกซึ้ง และให้มีผู้ไปศึกษาในหลายประเทศ เพื่อให้เกิดความหลากหลายทางวิชาการและนำความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีของแต่ละประเทศมาใช้ในการพัฒนาประเทศ

ข้อ ๘ ให้สำนักงาน ก.พ. จัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่จัดไว้เป็นทุนกลางให้แก่ส่วนราชการต่างๆ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน จำนวนกำลังคนในสาขาวิชาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันที่มีอยู่แล้วในส่วนราชการนั้น การใช้ประโยชน์จากผู้รับทุน รวมทั้งความสมัครใจของผู้รับทุนด้วย ทั้งนี้ ให้จัดสรรโดยสอดคล้องกับนโยบายและแผนการจัดสรรทุนของรัฐบาลที่ ก.พ.กำหนดแล้วรายงานให้ ก.พ. ทราบ

ข้อ ๙ ให้สำนักงาน ก.พ. เลือกสรรผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสม เพื่อรับทุนของรัฐบาลด้วยวิธีการสอบแข่งขัน หรือวิธีการอื่นใดที่ ก.พ.เห็นว่าเหมาะสม เพื่อให้ได้ผู้รับทุนของรัฐบาลตามจำนวนทุนที่จัดสรรไว้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาส ความเป็นธรรม ความเร่งด่วน ความรู้ความสามารถและคุณสมบัติที่จำเป็นของผู้รับทุนที่จะสามารถศึกษาให้สำเร็จและกลับมารับราชการตามแผนงานหรือโครงการที่กำหนดไว้ได้ ตลอดจนพันธะต่างๆ ที่มีอยู่

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสรรทุนของรัฐบาล การเลือกสรรผู้รับทุนของรัฐบาล การดูแลจัดการการศึกษาของผู้รับทุนของรัฐบาล การพัฒนาและธำรงรักษาผู้รับทุนของรัฐบาลไว้ใช้ในราชการ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ต่อ ก.พ. เพื่ออนุมัติให้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้ และให้ถือว่าระเบียบและวิธีปฏิบัติต่างๆ เกี่ยวกับทุนของรัฐบาลที่ ก.พ. หรือสำนักงาน ก.พ. ได้วางไว้ก่อนวันใช้บังคับระเบียบนี้ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ เป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้ เว้นแต่ ก.พ. จะพิจารณากำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑ ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ. ที่จะประสานเพื่อให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด กับผู้รับทุนของรัฐบาลสามารถติดต่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้การศึกษา หรือฝึกอบรมของผู้รับทุนของรัฐบาลเป็นประโยชน์และตรงกับความต้องการในการใช้กำลังคนของส่วนราชการอย่างดีที่สุด ภายใต้กฎ ระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงาน ก.พ. ร่วมกับส่วนราชการที่ได้รับการจัดสรรทุนของรัฐบาลติดตามการใช้ประโยชน์จากผู้รับทุนของรัฐบาลที่รับราชการอยู่ในส่วนราชการต่างๆ เพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์จากผู้รับทุนของรัฐบาลตามโครงการหรือแผนงานที่กำหนดไว้อย่างเต็มที่

ข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

รองนายกรัฐมนตรี

ผู้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. ระเบียบฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๙ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๒/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวง
พ.ศ. ๒๕๔๗

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวง พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวง พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยทุนเล่าเรียนหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๔ กำหนดให้มีทุนเล่าเรียนหลวงพระราชทานแก่นักเรียนซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ จำนวนปีละ ๘ ทุน

ถ้าปรากฏว่าในปีใด ผู้มีสิทธิจะได้รับทุนเป็นผู้ไม่อยู่ในมาตรฐานหรือเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมไม่ถึงขนาดแล้ว ก.พ.อาจพิจารณางดให้ทุนเฉพาะรายหรือทั้งหมดก็ได้

ข้อ ๕ ทุนทั้งหมดนี้ให้เพื่อการศึกษาขั้นอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีมีกำหนดเวลาการรับทุนตามจำนวนปีของหลักสูตรการศึกษาจนจบขั้นปริญญาตรีในสาขานั้นๆ โดยมีข้อผูกพันที่จะต้องกลับมาปฏิบัติงานในประเทศไทยเป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาในการรับทุน หากไม่กลับมาปฏิบัติงานในประเทศไทยต้องชดใช้เงินคืนเท่ากับจำนวนเงินทุนที่ได้รับไป

ข้อ ๖ ถ้าครบกำหนดเวลาการรับทุนตามข้อ ๕ แล้ว ผู้ได้รับทุนประสงค์จะขอรับทุนต่อโดยสังกัดกระทรวงทบวงกรมใดหรือองค์การใดของรัฐบาลก็ตาม การผูกพันเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานย่อมเกิดขึ้นตามระเบียบและข้อตกลงของทุนนั้นๆ

ข้อ ๗ ผู้สมัครสอบเพื่อรับทุนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ยกเว้น (๒)

(๒) มีอายุไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์นับถึงวันหมดเขตรับสมัคร

(๓) สำเร็จการศึกษาหรือกำลังศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายของหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรอื่นในประเทศไทยที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบเท่า ทั้งนี้ ให้ถือปีการศึกษาตามที่ ก.พ.กำหนด

(๔) มีการศึกษาในแผนการเรียนและมีผลการเรียนยอดเยี่ยมตามที่ ก.พ.กำหนด

(๕) ไม่สอบตกวิชาหนึ่งวิชาใดในหลักสูตรที่กำหนดใน (๓)

(๖) มีศีลธรรมและความประพฤติดี โดยมีหนังสือรับรองความประพฤติของครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนที่ตนสังกัดมาแสดง

ข้อ ๘ ผู้สมัครสอบผู้ใดไม่มีคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ไม่มีสิทธิเข้าสอบหรือได้รับทุน

ข้อ ๙ ผู้มีสิทธิได้รับทุนต้องผ่านการตรวจสุขภาพจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ.

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับทุนเล่าเรียนหลวงต้องไปศึกษาวิชาการในต่างประเทศ โดยจะเลือกเรียนวิชาใดๆ ณ สถาบันอุดมศึกษาแห่งใดก็ได้ ซึ่ง ก.พ.จะพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยพิจารณาจากความประสงค์ คุณวุฒิ และคุณลักษณะของผู้ได้รับทุน

ผู้ได้รับทุนเล่าเรียนหลวงจะเลือกเรียนวิชาการในประเทศไทยได้เฉพาะวิชาที่ประเทศไทยสามารถจัดการศึกษาได้ดีกว่าประเทศอื่น ซึ่ง ก.พ.จะได้กำหนดเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๑๑ ก.พ.จะเป็นผู้ดำเนินการสอบ กำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบซึ่งจะได้ประกาศเป็นคราวๆ ไป

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับทุนเล่าเรียนหลวงต้องอยู่ในความดูแลของ ก.พ.และต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือคำสั่งของ ก.พ.โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการ ก.พ.รักษาการตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗

(ลงชื่อ) วิษณุ เครืองาม

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
พ.ศ. ๒๕๓๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘(๕) และมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ก.พ. ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๓๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายระเบียบนี้

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสี่ ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้

หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วันโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือที่มิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกจากราชการได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปภายใน ๗ วันนับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออกและให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกภายใน ๗ วันนับแต่วันได้รับรายงาน

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจอนุญาตการลาออก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งหนังสือขอลาออกของผู้นั้นพร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเพื่อพิจารณาโดยตรง

ข้อ ๕ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือที่มิได้ระบุวันขอลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียว และจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วันตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าวันขอลาออกในกรณีดังกล่าวคือวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกแล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒)แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมิได้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ ๗ การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสี่ ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเสนอหนังสือขอลาออกนั้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจอนุญาตการลาออก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งหนังสือขอลาออกของผู้นั้นไปยังผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเพื่อพิจารณาโดยตรง

เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๖

(ลงชื่อ) ชวน หลีกภัย

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ

๑. ระเบียบฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๙๐ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๖

๒. นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๔.๑/ว ๓ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๖

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการ

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน (ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง)

ด้วยข้าพเจ้า ..... ได้เริ่มรับราชการเมื่อ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง .....

กอง ..... กรม ..... ได้รับเงินเดือนอันดับ .....

ขั้น ..... บาท มีความประสงค์ขอลาออกจากราชการเพราะ

จึงเรียนมาเพื่อขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

หมายเหตุ

ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๓๖

๑. ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษหรือกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง

๒. กรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้มีคำสั่งอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก พร้อมทั้งมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้

๓. ถ้ายื่นหนังสือขอลาออกจากราชการล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก หรือยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการโดยมิได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่น เป็นวันขอลาออก

๔. ในกรณีลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ตามแบบราชการเสนอไปด้วยว่าป่วยเป็นโรคอะไร

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันออกระเบียบนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กระทำผิดวินัย ซึ่งตามมาตรา ๑๐๑ ให้ทำเป็นคำสั่ง และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด นั้น วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคเจ็ด ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามที่กฎ ก.พ.ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือตัวอย่างที่ ๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๔ หรือการสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๔ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๔ หรือเป็นโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและ

ประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๘ การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๔ หรือให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคเจ็ด ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๕ ตัวอย่างที่ ๖ หรือตัวอย่างที่ ๗ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ คำสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ที่กระทรวง ทบวง กรม สั่งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๙ ให้ทำคำสั่ง ดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๘ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ๑๑ การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๙ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) หรือมาตรา ๑๒๖ และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑๐ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๑๔ ให้เลขาธิการ ก.พ.รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ว ๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๙*

ตัวอย่างที่ ๑

(มาตรา ๑๐๓)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) .....

.....

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ / และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) ..... ในการประชุมครั้งที่...../..... (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่ .....พ.ศ..... ได้มีมติให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ (ถ้าสั่งตามมติของ อ.ก.พ.ให้เพิ่มมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) จึงให้ ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. .....

ตัวอย่างที่ ๑

(มาตรา ๑๐๓)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษภาคทัณฑ์

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) .....

.....

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ / และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) ..... ในการประชุมครั้งที่...../..... (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่ .....พ.ศ..... ได้มีมติให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ (ถ้าสั่งตามมติของ อ.ก.พ.ให้เพิ่มมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) จึงให้ ลงโทษภาคทัณฑ์.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. .....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการตามมาตรา ๖๙ หรือให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ตามมาตรา ๗๐ ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทนตำแหน่ง และระดับ

๒. การระบุมาตราความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตรา ถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด

๓. กฎ ก.พ.ฉบับที่ ..... (พ.ศ. .....) หมายถึงกฎ ก.พ.ว่าด้วยอำนาจการลงโทษออกตามความในมาตรา ๑๐๓

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๒

(มาตรา ๑๐๓)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษตัดเงินเดือน

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ....ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) .....

.....

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน.....%เป็นเวลา..... เดือน / และ อ.ก.พ..... (ระบุชื่อ) .....ในการประชุมครั้งที่...../..... (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่ .....พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา..... เดือน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ (ถ้าสั่งตามมติของ อ.ก.พ.ให้เพิ่มมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) จึงให้ ลงโทษตัดเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....% เป็นเวลา..... เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่..... พ.ศ. ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. .....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการตามมาตรา ๖๙ หรือให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ตามมาตรา ๗๐ ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทนตำแหน่ง และระดับ

๒. การระบุมาตราความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตรา ถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด

๓. กฎ ก.พ.ฉบับที่ ..... (พ.ศ. .....) หมายถึงกฎ ก.พ.ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ ออกตามความในมาตรา ๑๐๓

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๓

(มาตรา ๑๐๓)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือน

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ....ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) .....

.....

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... สมควรได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น / และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) .....ในการประชุมครั้งที่...../..... (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่ .....พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ (ถ้าสั่งตามมติของ อ.ก.พ.ให้เพิ่มมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) จึงให้ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....ขั้น โดยให้รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการตามมาตรา ๖๙ หรือให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ตามมาตรา ๗๐ ให้ระบุฐานะดังกล่าวแทนตำแหน่ง และระดับ

๒. การระบุมาตราความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตรา ถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด

๓. กฎ ก.พ.ฉบับที่ ..... (พ.ศ. .....) หมายถึงกฎ ก.พ.ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ ออกตามความในมาตรา ๑๐๓

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๔

(มาตรา ๑๐๔)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ลงโทษ.....ออกจากราชการ

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ....ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ได้กระทำผิดวินัยในกรณี..... (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) .... เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) .....ในการประชุมครั้งที่...../..... (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่ .....พ.ศ.....ได้มีมติให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ).....ออกจากราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๔ (ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... ออกจากราชการ (ถ้าเป็นกรณีตามมาตรา ๑๓๘ ให้ระบุมาตราที่กำหนดโทษตามกฎหมายเก่าด้วยเช่น ตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง) .....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในการบริหารงาน และตำแหน่งในสายงาน ถ้าผู้ถูกลงโทษเป็นผู้ถูกสั่งให้ประจำส่วนราชการตามมาตรา ๖๙ หรือให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทน ตามมาตรา ๗๐ หรือถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๗ ให้ระบุฐานะดังกล่าวไว้ด้วย

๒. การระบุมาตราความผิด ถ้าผิดหลายมาตราให้ระบุทุกมาตรา ถ้ามาตราใดมีหลายวรรคให้ระบุวรรคด้วย และให้ระบุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิด

๓. การกำหนดโทษถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะระบุไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้

๔. การสั่งให้คำสั่งมีผลบังคับตั้งแต่วันใด ต้องเป็นไปตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

๕. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๕

(มาตรา ๑๐๙ วรรคสอง)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) .....ที่ ...../..... ลงวันที่ ..... พ.ศ. ..... ลงโทษ (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิดวินัยในกรณี (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี .....

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์ / ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน / ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น และได้รายงานการลงโทษตามลำดับ นั้น

..... (ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัดตลอดจนตำแหน่งเลขที่และเงินเดือนปัจจุบันด้วย) .....

.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) .....ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษ ดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้อง / ไม่เหมาะสม โดย ..... (ระบุความเห็นโดยสรุป)..... .....

.....

.....

.....

..... (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... สมควรได้รับการเพิ่มโทษ / ลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน..... ขั้น / ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน / ภาคทัณฑ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง (ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ.ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) จึงให้เพิ่มโทษ / ลดโทษ.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... จาก ..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม).....เป็น .....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และสำหรับกรณีลดขั้น เงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. กฎ ก.พ. ฉบับที่ .... (พ.ศ. ....) หมายถึง กฎ ก.พ.ว่าด้วยอำนาจการลงโทษออกตามความในมาตรา ๑๐๓

๒. ถ้าเป็นกรณีลงโทษตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสอง ที่ไม่ใช่เป็นการเพิ่มโทษ หรือลดโทษ ให้ใช้ตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือตัวอย่างที่ ๓ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่..... ..... เป็นต้นไป"

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๖
(มาตรา ๑๐๙ วรรคสาม
หรือวรรคเจ็ด)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..
ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)
เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ

.....

ด้วย.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) .....ที่ ...../..... ลงวันที่ ..... พ.ศ. ..... ลงโทษ (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิดวินัยในกรณี (ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี .....

อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน.....

ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... โดยให้ลงโทษภาคทัณฑ์ / ตัดเงินเดือน.....% เป็นเวลา.....เดือน / ลดขั้นเงินเดือน.....ขั้น ให้รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท นั้น

..... (ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัดตลอดจนตำแหน่งเลขที่และเงินเดือนปัจจุบันด้วย) .....

.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) .....ได้ส่งเรื่องให้ / รายงานการลงโทษไปยัง อ.ก.พ. ..... (ระบุชื่อกระทรวง ทบวง ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง กรม ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือจังหวัด แล้วแต่กรณี) .....พิจารณาตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม / มาตรา ๑๐๙ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) ..... ในการประชุมครั้งที่ ...../ (เลขที่ พ.ศ.) เมื่อวันที่..... พ.ศ..... ได้พิจารณาเห็นว่า .....(ถ้าการฟังข้อเท็จจริงกรณีกระทำผิด ฐาน และมาตราความผิด เปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุให้ปรากฏด้วย).....

.....

.....

จึงมีมติให้เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ ..... (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... เป็น.....
(ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด) .....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม / มาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ด (ถ้าเป็นการลงโทษ เพิ่มโทษ หรือลดโทษในกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ .....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... จาก .....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษเดิม) .....เป็น..... (ระบุสถานโทษและอัตราโทษที่เพิ่มหรือลด และสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือนให้ระบุด้วยว่า โดยให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด) .....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)
..... (ตำแหน่ง).. .....

หมายเหตุ

๑. ถ้าเป็นการลงโทษ หรือเพิ่มโทษเป็นไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้ระบุมาตราที่กำหนดโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนนั้นด้วย เช่น เพิ่มโทษเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

๒. ถ้าเป็นกรณีลงโทษตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ด ที่ไม่ใช่เป็นการเพิ่มโทษ หรือลดโทษ ให้ใช้ตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ ตัวอย่างที่ ๓ หรือตัวอย่างที่ ๔ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามความใน

มาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม หรือตามความในมาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ดแล้วแต่กรณี

๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่..... ..... เป็นต้นไป"

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๗

(มาตรา ๑๐๙ วรรคสี่)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ

ลงโทษ.....

.....

ด้วยจังหวัด.....ได้รายงานการลงโทษ / เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ / ยุติเรื่อง / สั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... แก่ ..... (ระบุชื่อผู้ถูกสั่ง) ..... ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) .....ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด ..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท (ดูหมายเหตุ ๑ และ ๒) .....

.....นั้น

..... (ถ้าผู้ถูกสั่ง มีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัด ตลอดจนตำแหน่งเลขที่ และอัตราเงินเดือนปัจจุบันด้วย) .....

.....(ระบุตำแหน่งผู้ออกคำสั่ง) .....ได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ..... (ระบุชื่อกระทรวง ทบวง ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง กรม ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงแล้วแต่กรณี) .....พิจารณาตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อ) ..... ในการประชุมครั้งที่ ...../ (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่..... พ.ศ..... ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า .....(ดูหมายเหตุ ๓ ๔ และ ๕) .....

.....

จึงมีมติให้.....(ระบุมติ อ.ก.พ.).....

.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ (ถ้าเป็นการลงโทษเพิ่มโทษ หรือลดโทษ ในกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง) .....

หมายเหตุ

๑. ถ้าเป็นการรายงานการลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือสั่งให้ออกจากราชการ ให้ระบุกรณีกระทำผิดวินัยโดยสรุปฐาน และมาตราความผิด สถานโทษ และอัตราโทษ ตลอดจนคำสั่งของส่วนราชการ เลขที่ และวันเดือนปี (ถ้ามี)

๒. กรณีที่เป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้ระบุเรื่อง หรือกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามมาตรา ๑๐๒ โดยสรุป

๓. ถ้าเป็นกรณีที่ อ.ก.พ.มีมติให้ลงโทษ ให้ระบุกรณีกระทำผิดวินัยโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี ฐาน และมาตราความผิด

๔. ถ้าเป็นกรณีที่ อ.ก.พ.มีมติให้เพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษโดยฟังข้อเท็จจริงกรณีกระทำผิดวินัย ฐาน และมาตราความผิดเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ให้ระบุให้ปรากฏไว้ด้วย

๕. ถ้าเป็นกรณีที่ อ.ก.พ.มีมติให้ยกโทษโดยเห็นว่าพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ หรือยังไม่พอรับฟังว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัย หรือเห็นว่าผู้ถูกลงโทษไม่ได้กระทำผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกลงโทษไม่เป็นความผิดวินัย ให้ระบุให้ปรากฏไว้ด้วย

๖. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป"

๗. **ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก**

ตัวอย่างที่ ๘

(มาตรา ๙)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง เพิ่มโทษ / ลดโทษ / งดโทษ / ยกโทษ

ลงโทษ.....

.....

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....ที่...../.....ลงวันที่..... พ.ศ. .....ให้.....(ระบุการดำเนินการทางวินัย เช่น ลงโทษสถานใด ยุติเรื่อง / สั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... แก่ ..... (ระบุชื่อผู้ถูกสั่ง)..... ข้าราชการพลเรือน ..... (ระบุประเภท) .....ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท ในกรณี.....(ระบุกรณีตามคำสั่ง) .....

.....

และ.....(ระบุชื่อส่วนราชการ) ได้รายงานไปยัง ก.พ. นั้น

..... (ถ้าผู้ถูกสั่ง มีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัด ตลอดจนตำแหน่งเลขที่ และอัตราเงินเดือนปัจจุบันด้วย) .....

บัดนี้ ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ...../..... ลงวันที่..... พ.ศ. ..... ว่า ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า.....

(ระบุความเห็นของ ก.พ.) .....

.....

ก.พ.จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อพิจารณาและสั่งการให้ .....(ระบุชื่อส่วนราชการ) ..... ดำเนินการ.....(ระบุมติ ก.พ.) .....

.....

ให้ถูกต้องหรือเหมาะสม และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้... (ระบุคำสั่งนายกรัฐมนตรี)...

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (ถ้าเป็นการลงโทษ เพิ่มโทษ หรือลดโทษในกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่ม

มาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. ถ้าเป็นกรณีที่ ก.พ.มีมติให้รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ปรับปรุงข้อความให้เป็นไปตามกรณี

๒. ถ้าเป็นการลงโทษ หรือเพิ่มโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้ระบุมาตราที่กำหนดโทษตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนนั้นด้วย เช่น เพิ่มโทษ เป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่..... เป็นต้นไป"

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๙

มาตรา ๑๒๕ (๑) (๒) (๓)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ยกโทษ / งดโทษ / ลดโทษ / เพิ่มโทษ

.....

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....ที่...../.....ลงวันที่..... พ.ศ. .....ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษ).....แก่..... (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) ..... ข้าราชการพลเรือน (ระบุประเภท) ..... ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น.....บาท ซึ่งกระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี) ..... อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐาน..... ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... นั้น

..... (ถ้าผู้ถูกสั่ง มีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัด ตลอดจนตำแหน่งเลขที่ และอัตราเงินเดือนปัจจุบันด้วย) .....

..... (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และ อ.ก.พ.....(ระบุชื่อจังหวัด กรม หรือกระทรวง แล้วแต่กรณี) ในการประชุมครั้งที่...../ (เลข พ.ศ.) เมื่อวันที่.....พ.ศ. .....ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า..... (ระบุความเห็นของ อ.ก.พ.).....

.....

.....

.....

จึงมีมติให้.....(ระบุมติของ อ.ก.พ.) .....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๕ (๑) / ๑๒๕ (๒) / ๑๒๕ (๓) (ถ้าเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษ ให้เพิ่มประกอบกับมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แล้วแต่กรณี และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)

..... (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การเพิ่มโทษหรือลดโทษให้ระบุด้วยว่าเพิ่มหรือลดจากสถานโทษและอัตราโทษใด เป็นสถานโทษและอัตราโทษใด และสำหรับกรณีลดขั้นเงินเดือน ให้ระบุด้วยว่าให้ลดจากรับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด เป็นให้รับเงินเดือนในอันดับใด ขั้นใด

๒. การสั่งให้คำสั่งมีผลใช้บังคับ สำหรับโทษภาคทัณฑ์ และลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่ง หรือตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โทษตัดเงินเดือนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่ออกคำสั่งส่วนโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ

๓. คำสั่งงดโทษ หรือยกโทษ ไม่ต้องใช้คำว่า "ทั้งนี้ ตั้งแต่..... เป็นต้นไป"

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๑๐
มาตรา ๑๒๕ (๔),
มาตรา ๑๒๖)

ครุฑ

คำสั่ง.. (ระบุชื่อส่วนราชการ) ..

ที่ ...../..... (เลข พ.ศ.)

เรื่อง ยกโทษ / งดโทษ / ลดโทษ / เพิ่มโทษ
และให้กลับเข้ารับราชการ

.....

ตามคำสั่ง.....(ระบุชื่อส่วนราชการ).....ที่...../.....ลงวันที่.....
พ.ศ. .....ลงโทษ.....(ระบุสถานโทษและอัตราโทษ).....แก่..... (ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ)
..... ข้าราชการพลเรือน (ระบุประเภท) ..... ตำแหน่ง.....ระดับ.....
สังกัด .....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท ซึ่ง
กระทำผิดวินัยในกรณี.....(ระบุกรณีกระทำผิดโดยสรุป ถ้ามีหลายกรณีให้ระบุทุกกรณี)
.....
อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง ฐาน.....
ตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ..... นั้น
..... (กรณีอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) ถ้าผู้ถูกลงโทษมีตำแหน่งหรือสังกัดเปลี่ยนแปลงไป ให้ระบุตำแหน่งและสังกัด ตลอดจนตำแหน่งเลขที่ และอัตราเงินเดือนปัจจุบันด้วย)
.....
.....

บัดนี้ ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่...../.....ลงวันที่
..... พ.ศ. ..... ว่า .....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) .....ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และ ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า .....(ระบุความเห็นของ ก.พ.)
.....
.....
.....
จึงมีมติให้รายงานนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้.....(ระบุมติ ก.พ.) .....
.....

และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้.....(ระบุคำสั่งของนายกรัฐมนตรี).....
.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๕ (๔) / มาตรา ๑๒๖ (ถ้าเป็นการเพิ่มโทษหรือลดโทษให้เพิ่มประกอบกับมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แล้วแต่กรณี และถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้เพิ่มมาตรา ๑๓๘ ด้วย) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงให้.....และให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกลงโทษ) กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(..... ชื่อผู้สั่ง.....)
..... (ตำแหน่ง).....

ที่ นร ๐๗๐๙.๒/๘๐๗-๑๐๐๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙

เรื่อง ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๒/ ว ๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ก.พ.ได้ส่งระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมีหลักการสำคัญเกี่ยวกับการสั่งให้คำสั่งมีผลใช้บังคับในการสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ในแต่ละกรณี โดยกำหนดตัวอย่างคำสั่งเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ได้ปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกันด้วย ดังรายละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

โดยที่ปรากฏว่า ความในหมายเหตุข้อ ๒ ของตัวอย่างคำสั่งที่ ๙ และความในหมายเหตุข้อ ๓ ของตัวอย่างคำสั่งที่ ๑๐ ท้ายระเบียบ ก.พ.ดังกล่าว ที่ว่า "การสั่งให้คำสั่งมีผลใช้บังคับ สำหรับโทษภาคทัณฑ์และลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งหรือตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โทษตัดเงินเดือนให้สั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่ออกคำสั่ง.....ฯลฯ" นั้น ไม่สอดคล้องกับความในระเบียบข้อ ๗ ที่กำหนดว่า "การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งเดิมใช้บังคับ ฯลฯ" และไม่สอดคล้องกับความในระเบียบข้อ ๘ ที่กำหนดว่า "การสั่งลดโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๔ หรือให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม" กล่าวคือจะสั่งย้อนหลังไม่ได้ เว้นแต่เข้ากรณีข้อยกเว้น และ ก.พ.ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ยกเลิกหมายเหตุข้อ ๒ ของตัวอย่างคำสั่งที่ ๙ และหมายเลขข้อ ๓ ของตัวอย่างคำสั่งที่ ๑๐ ส่วนการสั่งให้คำสั่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่เมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามระเบียบข้อ ๗ หรือข้อ ๘ แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติตามนัยมติ ก.พ.ดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อุดล บุญประกอบ

(นายอุดล บุญประกอบ)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
กลุ่มรักษามาตรฐานวินัย
โทร. ๒๘๑๘๖๗๗
โทรสาร ๒๘๑๔๙๗๓

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) (๗) มาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง วรรคหก และมาตรา ๑๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันออกระเบียบนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ระเบียบ ก.พ.ฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และสั่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะแก่ผู้นั้นไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา 103 และมีตำแหน่งเหนือตนตามลำดับจนถึงอธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

การรายงานตามวรรคหนึ่ง สำหรับในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้รายงานตามลำดับจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วจึงรายงานต่อไปยังอธิบดีผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น

การรายงานของผู้บังคับบัญชาที่ได้ดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่ง และสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาไปด้วยภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่สั่ง

ข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามข้อ ๔ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้เสร็จและรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไปตามลำดับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ในกรณีที่รายงานเลยกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้รายงานเหตุที่พิจารณาดำเนินการไม่ทันตามกำหนดเวลานั้นไปด้วย

ข้อ๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามมาตรา ๑๐๗ หรือสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา

๑๑๕ ให้ส่งสำเนาคำสั่งนั้นอย่างละ ๓ ฉบับ ไปยังอธิบดี ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

ข้อ๗ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๙ วรรคสาม หรือดำเนินการทางวินัยโดยกล่าวหาเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎ ก.พ. ออกตามความในมาตรา ๑๐๒ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด และสั่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการนั้นไปยังอธิบดี ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งและสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาไปด้วยภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่สั่ง

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือได้ดำเนินการในกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎ ก.พ.ออกตามความในมาตรา ๑๑๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๙ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการ ตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ ไปแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ โดยอนุโลม

ข้อ๑๐ เมื่อนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดได้ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดได้สั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ หรือมาตรา ๑๒๓ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง เกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว และได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รวมทั้งเห็นชอบด้วยกับการดำเนินการแล้ว ให้รายงานไปยัง ก.พ. เว้นแต่กรณีสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๔ (๑) มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๒๕ (๓) หรือกรณีสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๑๑๘

ข้อ ๑๑ เมื่อปลัดกระทรวงได้ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ หรือมาตรา ๑๒๓ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ให้รายงานไปยัง ก.พ. เว้นแต่กรณีปลัดกระทรวงได้ดำเนินการหรือสั่งการในฐานะอธิบดีตามข้อ ๑๔ หรือกรณีสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๔ (๑) มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๓ หรือกรณีสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๑๑๘

ข้อ ๑๒ เมื่อมีกรณีที่ต้องรายงานไปยัง ก.พ.ตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในเรื่องใด ถ้าเรื่องนั้นมีผู้ถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ร่วมกันหลายคน แม้บางคนจะไม่ต้องด้วยกรณีตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ก็ให้รายงานไปยัง ก.พ.ทุกคน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ. ตามมาตรา ๑๒๕ (๔) หรือมาตรา ๑๒๖ หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ตามมาตรา ๑๒๙ ให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่ออธิบดี หรือปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง ในฐานะอธิบดี ได้ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา 116 มาตรา ๑๑๗ หรือมาตรา ๑๒๓ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือได้รับรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง และได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ รวมทั้งเห็นชอบกับการดำเนินการแล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหก หรือมาตรา ๑๒๑ วรรคสี่ แล้วแต่กรณี เว้นแต่กรณีสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๔ (๑) มาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๓ กรณีสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๑๑๘ และกรณีลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

ข้อ ๑๕ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามข้อ ๑๐ หรืออธิบดี หรือปลัดกระทรวงที่ได้รับรายงานตามข้อ ๑๔ พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้เสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานไปยัง ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี

การรายงาน ก.พ.ตามข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๓ และการรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ตามข้อ ๑๔ ให้ส่งสำเนาคำสั่ง ๓ ฉบับ และสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่งหรือวันที่ได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เสร็จ แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบท้ายระเบียบนี้ ๑ ชุดด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงได้พิจารณาตามข้อ ๑๔ และได้ดำเนินการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง หรือกรม แล้วแต่กรณี รายงานไปยัง ก.พ.เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน การศึกษาวิจัย และการให้คำปรึกษาแนะนำชี้แจงเพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสม โดยส่งสำเนาคำสั่ง ๓ ฉบับ และบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบท้ายระเบียบนี้ ๑ ชุด ไปให้สำนักงาน ก.พ.ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง

ในกรณีสั่งหรือปฏิบัติตามมติ อ.ก.พ.กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๔ (๑) มาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๒๕ (๓) ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๗ ให้เลขาธิการ ก.พ.รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๒๐ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๙*

แบบบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริง

ตอนที่ ๑ ประวัติส่วนตัว

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....

อายุตัว.....ปี อายุราชการ.....ปี

ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....กรม.....

กระทรวง.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น..... บาท

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....กรม.....

กระทรวง.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท

วุฒิ.....

ตอนที่ ๒ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

เหตุเกิดเมื่อ.....

ข้อกล่าวหา.....

.....

.....

ตอนที่ ๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน / ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

ข้อเท็จจริงได้ความโดยสรุปว่า.....

.....

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน.....

.....

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา.....

.....

ตอนที่ ๔ ความเสียหายแก่ทางราชการ

กรณีนี้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ คือ.....

.....

.....

.....

ตอนที่ ๕ การสั่งลงโทษ / ให้ออกจากราชการ

โทษ.....

ให้ออกจากราชการเพราะ.....ตามมาตรา.....

มีการเพิ่มโทษ / ลดโทษ จาก.....เป็น.....

ตอนที่ ๖ ประวัติการถูกลงโทษ

ครั้งที่ ๑ : เคยถูกลงโทษ.....เมื่อ.....กรณี.....

.....

.....

ครั้งที่ ๒ : เคยถูกลงโทษ.....เมื่อ.....กรณี.....

.....

.....

การดำเนินการทางวินัย / การสั่งให้ออกจากราชการรายนี้ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาและสั่งการไปโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

กระทรวง / ทบวง / กรม.....

ระเบียบ ก.พ.
ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือน โดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๔๐

เพื่อให้การพัฒนาข้าราชการพลเรือนโดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศของส่วนราชการต่าง ๆ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และมีเกณฑ์การพิจารณาสำหรับข้าราชการพลเรือนทุกคนอย่างเสมอภาคอันเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเพิ่มพูนประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและนโยบายของทางราชการในการพัฒนาประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ.วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการพัฒนาข้าราชการพลเรือนโดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

๓.๑ "ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติ" หมายความถึง ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง สำหรับสำนักงานปลัดกระทรวงหรือสำนักงานปลัดทบวง อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และให้หมายความรวมถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดในฐานะบังคับบัญชาราชบัณฑิตยสถาน และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีด้วย

๓.๒ "ข้าราชการ" หมายความถึง ข้าราชการพลเรือน

๓.๓ "การศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ" หมายความถึง การเพิ่มพูนความรู้ ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อ ๔ การให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียหายแก่ราชการและไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

ข้อ ๕ ข้าราชการที่จะไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่พ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว

(๒) ผู้ไปศึกษาชั้นต่ำกว่าปริญญาตรี ต้องมีอายุไม่เกิน ๓๕ ปี ผู้ไปศึกษาชั้นปริญญาตรีต้องมีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี ผู้ไปศึกษาชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี ต้องมีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีนับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.พ.หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๓) เป็นผู้ที่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปรับรองว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๔) เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่กรณีถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๕) สำหรับผู้ที่เคยได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาตามระเบียบนี้หรือระเบียบอื่นมาแล้ว จะต้องกลับมาปฏิบัติราชการภายหลังจากสำเร็จการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๖ การให้ข้าราชการไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) สาขาวิชาและระดับการศึกษา โดยปกติจะต้องสอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงานหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่ตามที่ ก.พ.กำหนด เว้นแต่ข้าราชการต้องการไปศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและผู้บังคับบัญชาเห็นชอบด้วย

(๒) จะต้องไปศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยหรือกระทรวงศึกษาธิการให้การรับรองมาตรฐานหลักสูตรแล้ว

ข้อ ๗ ข้าราชการที่จะไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ จะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาด้วย คือ

(๑) บันทึกแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษาเพิ่มเติม

(๒) หลักสูตรหรือแนวการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา พร้อมหนังสือตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

(๓) หลักฐานการศึกษาของผู้ที่จะไปศึกษา

(๔) คำรับรองของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕ (๓)

ข้อ ๘ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา

หากศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติอาจพิจารณาขยายเวลาการศึกษาได้ตามเหตุผลความจำเป็นเฉพาะกรณีครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา รวมแล้วไม่เกิน ๒ ครั้ง หรือไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

ข้อ ๙ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษาให้ผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปทราบทุกภาคการศึกษา หากข้าราชการไม่รายงานผลการศึกษาโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุมัติอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้กระทรวงทบวงกรมทำสัญญาให้ข้าราชการที่ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศกลับมาปฏิบัติราชการ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ข้าราชการผู้ใดไม่กลับมาปฏิบัติราชการตามสัญญา ต้องชดใช้เงินเดือน ทุนที่ได้รับระหว่างศึกษา และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่ากับจำนวนเงินเดือน ทุน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศกลับมาปฏิบัติราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลดจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

การทำสัญญาให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติหรือเสร็จจากการศึกษาแล้ว จะต้องรีบรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๗ วัน นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่เสร็จการศึกษา หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ แล้วแต่กรณี

สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในชั้นที่สูงกว่าปริญญาตรี จะต้องมอบวิทยานิพนธ์หรือผลงานวิจัยให้ส่วนราชการด้วย

ข้อ ๑๒ เมื่อส่วนราชการเจ้าสังกัดมีความจำเป็นที่จะต้องให้ข้าราชการที่ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศกลับเข้าปฏิบัติราชการก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไม่ว่าในกรณีใด ๆ ให้ข้าราชการผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการตามคำสั่งทันที

ข้อ ๑๓ การรับเงินเดือนของข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๔ ส่วนราชการอาจกำหนดแนวปฏิบัติ และหลักเกณฑ์เพิ่มเติมจากระเบียบนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของส่วนราชการนั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๑๕ ข้าราชการผู้ใดได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศก่อนวันใช้ระเบียบนี้ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพิ่มเติมตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๐

(ลงชื่อ) พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

(ชวลิต ยงใจยุทธ)

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ *นำส่งโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๖.๖/ว ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๐*

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการมีประสิทธิภาพ อันมีผลเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่นไม่ว่าจะจัดตั้งในรูปแบบใด จังหวัด และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะผู้แทนในการบริหารราชการในต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินด้วย

"ข้าราชการ" หมายความว่า

(๑) ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๒) ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

(๓) ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

(๔) ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู

(๕) ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

(๖) ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

และให้หมายความรวมถึงพนักงานของรัฐ พนักงานราชการ และลูกจ้างในส่วนราชการด้วย

"หัวหน้าส่วนราชการ" หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการ และในกรณีจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการในระดับกระทรวง กลุ่มภารกิจ หรือในหลายกรมร่วมกันตามระเบียบนี้ ให้หมายความรวมถึงปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจ หรืออธิบดีของทุกกรมร่วมกันแล้วแต่กรณี

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสวัสดิการข้าราชการ

"คณะกรรมการสวัสดิการ" หมายความว่า คณะกรรมการสวัสดิการภายในส่วนราชการของแต่ละส่วนราชการ

"สวัสดิการภายในส่วนราชการ" หมายความว่า กิจกรรมหรือกิจการใด ๆ ที่คณะกรรมการสวัสดิการจัดให้มีขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้แก่ข้าราชการเพื่อประโยชน์แก่การดำรงชีพนอกเหนือจากสวัสดิการที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการเป็นกรณีปกติหรือเพื่อประโยชน์แก่การสนับสนุนการปฏิบัติราชการ หรือที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้จัดเพิ่มขึ้นสำหรับส่วนราชการต่าง ๆ

"การจัดสวัสดิการในเชิงธุรกิจ" หมายความว่า การดำเนินกิจกรรมหรือกิจการสวัสดิการซึ่งเป็นไปในทางการค้ากับบุคคลทั่วไป

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสวัสดิการภายในส่วนราชการ

"กองทุนสวัสดิการ" หมายความว่า กองทุนสวัสดิการภายในส่วนราชการ

ข้อ ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

ข้อ ๖ ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าส่วนราชการในการริเริ่ม ดำเนินการ หรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

สวัสดิการภายในส่วนราชการที่มีกฎหมายรองรับไว้เป็นการเฉพาะ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น และให้นำบทบัญญัติในระเบียบนี้มาใช้บังคับกับการดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการตามกฎหมายเฉพาะนั้นโดยอนุโลม ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายเฉพาะนั้น

การจัดสวัสดิการในเชิงธุรกิจจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการเพื่อประโยชน์ของส่วนราชการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗ การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการให้จัดทำในระดับกรม จังหวัด และหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะผู้แทนในการบริหารราชการในต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เว้นแต่การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการของข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงให้รวมถึงข้าราชการในสังกัดสำนักงานรัฐมนตรีด้วย

ในกรณีที่เห็นสมควร อาจจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการในระดับกระทรวงหรืออาจจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการที่เป็นกลุ่มภารกิจเดียวกันหรือในหลายกรมร่วมกันก็ได้

ข้อ ๘ ในการจัดให้มีสวัสดิการภายในส่วนราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสวัสดิการ....(ชื่อส่วนราชการ กลุ่มภารกิจ หรือกรมที่ร่วมกันจัดสวัสดิการ แล้วแต่กรณี)...." ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งจากข้าราชการในส่วนราชการนั้นไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ โดยกรรมการอย่างน้อยคนหนึ่งต้องมีคุณวุฒิหรือมีประสบการณ์ทางด้านการเงินและบัญชี

(๓) ผู้แทนสมาชิกซึ่งคัดเลือกกันเองไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ในกรณีที่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสมาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทน เว้นแต่วาระของกรรมการดังกล่าวเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่คัดเลือกกรรมการแทนก็ได้ ในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการมีจำนวนเท่าที่เหลืออยู่

(๔) ผู้รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการภายในส่วนราชการตามข้อ ๑๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ

การคัดเลือกกรรมการตาม (๓) ให้เป็นไปตามวิธีการที่หัวหน้าส่วนราชการกำหนด

ให้คณะกรรมการสวัสดิการคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งที่มีคุณวุฒิหรือมีประสบการณ์ทางด้านการเงินและบัญชี เป็นเหรัญญิก มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีของกองทุนสวัสดิการ

ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งข้าราชการในส่วนราชการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

ข้อ ๙ คณะกรรมการสวัสดิการตามข้อ ๘ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย อำนวยการ และจัดการสวัสดิการภายในส่วนราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อข้าราชการในส่วนราชการนั้น

(๒) ออกระเบียบหรือข้อบังคับในการดำเนินการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการต่าง ๆ เช่น ระเบียบการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ ระเบียบการรับจ่ายเงิน การจัดทำบัญชีและการเก็บรักษาเงินกองทุนสวัสดิการ ระเบียบการสงเคราะห์ข้าราชการหรือระเบียบการให้บริการร้านค้าสวัสดิการ เป็นต้น

(๓) อนุมัติให้มีการจัดและยุบเลิกการจัดสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ในส่วนราชการนั้น

(๔) แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือคณะอนุกรรมการที่เป็นข้าราชการหรือผู้ที่มิใช่ข้าราชการเพื่อดำเนินการจัดสวัสดิการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้

(๕) จัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญของผู้เป็นสมาชิก

(๖) ควบคุมการรับเงินและใช้จ่ายเงินของกองทุนสวัสดิการ

(๗) อนุมัติการจ้างลูกจ้างของสวัสดิการภายในส่วนราชการ กำหนดค่าตอบแทน จัดแบ่งงาน กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดระบบการบริหารงานบุคคลของลูกจ้าง

(๘) กำหนดอัตราค่าบริการในการใช้บริการที่สวัสดิการภายในส่วนราชการจัดขึ้น

(๙) อนุมัติหรือมอบอำนาจให้กรรมการคนหนึ่งคนใดเป็นผู้ดำเนินการก่อหนี้ผูกพันหรือลงนามในเอกสารต่าง ๆ แทนคณะกรรมการสวัสดิการ และจ่ายเงินกองทุนสวัสดิการร่วมกับเหรัญญิกตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสวัสดิการกำหนด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการหรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเอกสารใดมีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำนิติกรรมในเรื่องใดแทนคณะกรรมการสวัสดิการ ให้ประกาศไว้โดยเปิดเผยให้สมาชิกและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๐ ส่วนราชการอาจจัดให้มีสวัสดิการภายในส่วนราชการประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

(๑) การออมทรัพย์

(๒) การให้กู้เงิน

(๓) การเคหะสงเคราะห์

(๔) การฌาปนกิจสงเคราะห์

(๕) การกีฬาและนันทนาการ

(๖) การให้บริการของร้านค้าสวัสดิการ

(๗) การฝึกวิชาชีพเพื่อเสริมรายได้หรือลดรายจ่ายให้แก่สมาชิก

(๘) การสงเคราะห์ข้าราชการในด้านอื่น ๆ เช่น เงินช่วยค่าอาหาร เงินช่วยค่าเดินทาง เงินช่วยค่าเครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกาย เงินทุนการศึกษา หรือเงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เป็นต้น

(๙) กิจกรรมหรือสวัสดิการภายในส่วนราชการประเภทอื่นตามที่คณะกรรมการสวัสดิการเห็นสมควร

การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการประเภทใดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสภาพและลักษณะของภารกิจของส่วนราชการ ความต้องการของสมาชิก จำนวนเงินทุนและศักยภาพในการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๑๑ สมาชิกมีสิทธิร้องขอให้มีการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๑๒ สมาชิก มี ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานของรัฐ และลูกจ้างประจำ

(๒) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว

(๓) สมาชิกสมทบ ได้แก่ สมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญที่พ้นจากการปฏิบัติงานในส่วนราชการนั้นแล้ว

ส่วนราชการใดจะกำหนดให้มีสมาชิกประเภทใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสวัสดิการกำหนด โดยคำนึงถึงความสามารถในการจัดสวัสดิการ และความเป็นธรรมสำหรับสมาชิกของสวัสดิการภายในส่วนราชการนั้น

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสวัสดิการต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้มีการรายงานผลงานการจัดสวัสดิการที่ผ่านมา การเสนอนโยบาย แผนงาน และงบประมาณในการจัดสวัสดิการในปีต่อไป การพิจารณาอนุมัติระเบียบและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการในระหว่างปี

นอกจากการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อคณะกรรมการสวัสดิการเห็นสมควร หรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนเข้าชื่อกันร้องขอ เพื่อให้มีการสอบถามปัญหาหรือปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการในเรื่องที่มีความสำคัญและต้องการความเห็นร่วมกันจากที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการภายในส่วนราชการทำหน้าที่บริหารงานสวัสดิการภายในส่วนราชการให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสวัสดิการและระเบียบนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณประจำปีเสนอคณะกรรมการสวัสดิการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสวัสดิการในการออกระเบียบและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินการสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสวัสดิการให้มีการจัดบริการหรือกิจกรรมสวัสดิการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

(๔) ดำเนินการทางธุรการในการบรรจุ แต่งตั้ง บังคับบัญชา และประเมินผลการปฏิบัติงานลูกจ้างของสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๕) ประสานงานกับคณะกรรมการและศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามระเบียบนี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการสวัสดิการมอบหมาย

ข้อ ๑๕ การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการเรื่องใดที่มีความสำคัญและมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งสมควรแยกบริหารจัดการ คณะกรรมการสวัสดิการจะจัดดำเนินการโดยมีระเบียบการจัดสวัสดิการเป็นการเฉพาะ ตลอดจนกำหนดให้มีกองทุนสวัสดิการและการจัดทำบัญชีรับจ่ายเงินในเรื่องนั้น ๆ แยกจากกองทุนสวัสดิการของส่วนราชการก็ได้

ข้อ ๑๖ การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตามระเบียบนี้ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๗ ภายใต้บังคับกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอนุมัติให้สวัสดิการภายในส่วนราชการใช้ที่ดิน ทรัพย์สิน หรืออาคารของราชการ เพื่อประโยชน์แก่การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามที่จำเป็นและสมควรได้

(๒) พิจารณาอนุมัติให้ซ่อมแซมหรือบำรุงรักษาสถานที่ อาคาร หรือทรัพย์สินตาม(๑) โดยให้ใช้จ่ายจากเงินกองทุนสวัสดิการก่อน ในกรณีที่เงินกองทุนสวัสดิการมีไม่เพียงพอ หัวหน้าส่วนราชการอาจพิจารณาอนุมัติให้เจียดจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อการนี้ได้เท่าที่จำเป็น

(๓) พิจารณาอนุมัติให้ใช้น้ำ กระแสไฟฟ้า หรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่น โดยประหยัดเพื่อให้จัดสวัสดิการภายในส่วนราชการได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒
การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

ข้อ ๑๘ ให้สวัสดิการภายในส่วนราชการจัดตั้งกองทุนขึ้น เรียกว่า “กองทุนสวัสดิการ .....(ชื่อส่วนราชการ กลุ่มภารกิจ หรือกรมที่ร่วมกันจัดสวัสดิการ แล้วแต่กรณี)..... ” แยกต่างหากจากเงินอื่นของส่วนราชการนั้น เพื่อสะสมทุนและใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๑๙ กองทุนสวัสดิการอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมสมาชิกตามอัตราและระยะเวลาจ่ายที่คณะกรรมการสวัสดิการกำหนด

(๒) เงินรายรับจากการจัดกิจกรรมหรือการจัดบริการของสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๓) เงินกู้จากสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการอื่นหรือสถาบันการเงิน

(๔) เงินบริจาคเพื่อการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๕) เงินอุดหนุนหรือรายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

(๖) ดอกผลของเงินรายได้ตาม (๑) ถึง (๕)

(๗) รายได้อื่น ๆ

การกู้เงินจากสถาบันการเงินตาม (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสวัสดิการหรือผู้ที่คณะกรรมการสวัสดิการมอบหมาย จัดทำรายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเสนอคณะกรรมการสวัสดิการเพื่อพิจารณา

ข้อ ๒๑ ให้สวัสดิการภายในส่วนราชการของแต่ละส่วนราชการเปิดบัญชีฝากเงินกองทุนสวัสดิการไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ของส่วนราชการตามระเบียบที่คณะกรรมการสวัสดิการกำหนด

ข้อ ๒๒ ให้สวัสดิการภายในส่วนราชการกำหนดและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการสวัสดิการ โดยแยกตามประเภทงาน ลงรายการรับและจ่ายเงิน และสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นอยู่จริงตามประเภทกิจกรรม พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว

ให้จัดทำงบรับจ่ายประจำเดือนเสนอคณะกรรมการสวัสดิการเพื่อทราบ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการสวัสดิการกำหนด

ข้อ ๒๓ การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งตามปีปฏิทินและให้สวัสดิการภายในส่วนราชการจัดทำงบการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนตามกฎหมายเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๔ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ข้อ ๒๔ ทุกปีให้ผู้ตรวจสอบภายในของส่วนราชการหรือผู้มีคุณวุฒิด้านการเงินและบัญชีที่คณะกรรมการสวัสดิการแต่งตั้ง เป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินของสวัสดิการภายในส่วนราชการนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับงบการเงินตามข้อ ๒๓

ข้อ ๒๕ ผู้ตรวจสอบภายในหรือผู้สอบบัญชีตามข้อ ๒๔ มีหน้าที่ตรวจสอบสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของสวัสดิการภายในส่วนราชการ เพื่อการนี้อาจสอบถามประธานกรรมการหรือกรรมการสวัสดิการภายในส่วนราชการ หรือผู้ที่คณะกรรมการสวัสดิการมอบหมายให้จัดการหรือดำเนินการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการนั้นหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้สอบบัญชีมีหน้าที่รายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการสวัสดิการเพื่อพิจารณาและประเมินผลการจัดสวัสดิการ และให้คณะกรรมการสวัสดิการส่งสำเนารายงานผลการสอบบัญชีและรายงานการประเมินผลการจัดสวัสดิการดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยเร็ว

ให้คณะกรรมการสวัสดิการประชาสัมพันธ์รายงานการประเมินผลการจัดสวัสดิการประจำปีของปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีรับรองให้สมาชิกทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓
คณะกรรมการสวัสดิการข้าราชการ

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสวัสดิการข้าราชการ" ประกอบด้วย เลขาธิการ ก.พ. เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการ ก.พ.ร. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่มีข้าราชการเป็นสมาชิก ซึ่งได้รับเลือกตามข้อ ๒๗ ประเภทละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ ก.พ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคน

ข้อ ๒๗ การเลือกผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๒๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลตามข้อ ๒๖ วรรคหนึ่ง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการสวัสดิการข้าราชการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นมาใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๒๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) พ้นจากราชการ

(๒) ลาออกจากการเป็นกรรมการ

(๓) คณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคล

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสวัสดิการภายในส่วนราชการ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการต่าง ๆ

(๒) เสนอนโยบายการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการต่อคณะรัฐมนตรี ตลอดจนเสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคแก่การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๓) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๔) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในขอบวัตถุประสงค์ของการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ

(๖) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ตามที่สวัสดิการภายในส่วนราชการหรือศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการร้องขอ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๓๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการอาจขอให้คณะกรรมการสวัสดิการหรือผู้ที่คณะกรรมการสวัสดิการมอบหมาย ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนอาจขอให้ส่วนราชการและคณะกรรมการสวัสดิการปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของกิจการสวัสดิการภายในส่วนราชการ

เมื่อได้ข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการสวัสดิการจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการปีละครั้ง รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงมาแล้วและคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย โครงการ และแผนงานที่จะทำในปีต่อไป ปัญหาหรืออุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการ ตลอดจนข้อเสนอแนะ

ข้อ ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการจัดสวัสดิการภายในของหน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจนำระเบียบนี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔
ศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการ

ข้อ ๓๕ ให้มีศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการเป็นหน่วยงานภายในสำนักงาน ก.พ. ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ วิจัย การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อเสนอแนวนโยบาย มาตรฐาน หลักเกณฑ์วิธีการ ประกาศ คำสั่งเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ ตลอดจนมาตรการในการแก้ไขปัญหาการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) รวบรวมข้อมูลและจัดทำคู่มือการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการเพื่อเผยแพร่หรือจำหน่ายแก่ส่วนราชการ

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคแก่การจัดสวัสดิการภายในของส่วนราชการให้เหมาะสมกับสถานการณ์และภาวะการดำรงชีพของข้าราชการ

(๔) จัดทำโครงการศึกษา ฝึกอบรม และเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ รวมทั้งเสนอแนะ และประสานการจัดสวัสดิการสำหรับทุกส่วนราชการตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๕) ประเมินผลการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการของส่วนราชการต่าง ๆ ในภาพรวมปีละครั้ง

(๖) ปฏิบัติการหรือประสานงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ ให้สวัสดิการภายในส่วนราชการที่มีอยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับเป็นสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ และให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบหรือข้อบังคับให้เป็นไปตามระเบียบนี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ และให้ส่งสำเนาระเบียบหรือข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้วให้แก่ศูนย์ประสานการจัดสวัสดิการข้าราชการภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๗ ส่วนราชการใดที่ยังไม่ได้จัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ ให้ดำเนินการจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการตามระเบียบนี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

เล้วเสร็จภายใน

หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พันตำรวจโท ทักษิณ ชิณวัตร
(ทักษิณ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

30391 ฉ.1

KE
63
ส413ก
2548

หนังสือที่สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. พิมพ์จำหน่าย

๑.	คู่มือสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ	ราคา	๗๐ บาท
๒.	การนำเสนองานที่มีประสิทธิผล	ราคา	๕๐ บาท
๓.	การจัดสวัสดิการภายในส่วนราชการ	ราคา	๖๐ บาท
๔.	พ.ร.บ.ข้าราชการพลเรือน	ราคา	๙๐ บาท
๕.	พ.ร.บ.เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง	ราคา	๙๐ บาท
๖.	ระเบียบสำนักนายกว่าด้วยพนักงานราชการ	ราคา	๙๐ บาท
๗.	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ ๒๕๒๖ และภาคผนวก	ราคา	๖๐ บาท
๘.	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	ราคา	๘๐ บาท
๙.	ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ๒๕๑๗	ราคา	๗๕ บาท
๑๐.	พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ๒๕๓๙	ราคา	๕๕ บาท
๑๑.	สูตรสำเร็จ...การเป็นวิทยากร	ราคา	๖๐ บาท
๑๒.	ระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาศึกษาต่อในประเทศ	ราคา	๘๕ บาท
๑๓.	คู่มือการพัฒนาระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์	ราคา	๖๐ บาท
๑๔.	คู่มือการประเมินและติดตามผลการฝึกอบรม	ราคา	๑๒๐ บาท
๑๕.	กรรลองครองใจระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง	ราคา	๗๐ บาท
๑๖.	คำอธิบายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ ๒๕๒๖ พร้อมแก้ไข	ราคา	๑๒๐ บาท
๑๗.	การเขียนหนังสือติดต่อราชการและธุรกิจ	ราคา	๑๐๐ บาท
๑๘.	การทำบันทึกเสนอ การจดรายงานการประชุม การเขียนคำกล่าวในพิธี	ราคา	๘๐ บาท
๑๙.	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลา ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม	ราคา	๗๐ บาท
๒๐.	เทคนิคการนำเสนอเรื่องด้วยวาจา	ราคา	๙๐ บาท
๒๑.	คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๒.	พรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน	ราคา	๒๖๐ บาท
๒๓.	คู่มือการพัสดุ	ราคา	๑๐๐ บาท
๒๔.	เทคนิคการร่างกฎหมาย	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๕.	รวมกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการ	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๖.	ตอบข้อหารือเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน	ราคา	๒๐๐ บาท
๒๗.	รวมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ	ราคา	๑๕๐ บาท
๒๘.	รวมกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ	ราคา	๑๕๐ บาท
๓๐.	รวม มติ.ครม.มติ ก.พ.และระเบียบเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน	ราคา	๓๐๐ บาท
๓๑.	กฎ ก.พ.พร้อมด้วยหนังสือเวียน ก.พ.(๒ เล่ม)	ราคา	๕๙๐ บาท
๓๒.	คู่มือปริญญาและประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ราคา	๒๘๐ บาท

มีจำหน่ายตามศูนย์หนังสือจุฬาฯ/ธรรมศาสตร์/เกษตรฯ ในกรุงเทพ และต่างจังหวัด

หรือสั่งซื้อโดยตรงและสนใจติดตามทางเว็บไซต์สำนักงาน ก.พ. http://www.OCSC.go.th.

พร้อมส่งธนาณัติสั่งจ่ายในนาม "ผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ."

ปณ.ดุสิต ๑๐๓๐๐ หรือ ปณฝ. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี กท. ๑๐๓๐๒

โทร. ๐ ๒๒๘๑-๙๔๕๔, ๐ ๒๒๘๑-๓๓๓๓ ต่อ ๒๑๓๔

ที่อยู่.....สวัสดิการสำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กท. ๑๐๓๐๐

โปรดบวกค่าจัดส่งหนังสือรายการที่ ๑-๑๓ ราคาเล่มละ ๑๒ บาท รายการที่ ๑๔-๒๑ ราคาเล่มละ ๑๕ บาท

รายการที่ ๒๒-๒๙ ราคาเล่มละ ๒๕ บาท รายการที่ ๓๐-๓๒ ราคาเล่มละ ๔๕ บาท

โปรดบอกรับ "วารสารข้าราชการ"

หนังสือรายสองเดือนของสวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

ค่าบำรุงปีละ ๑๕๐ บาท

(ราคาหนังสือและค่าบำรุงวารสารข้าราชการอาจเปลี่ยนแปลงได้)

กฎ ก.พ. - หนังสือเวียน ก.พ.
ISBN 974-7289-74-1

590.00 บาท